

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

59 tomas

2016 m. rugpjūčio 19 d.

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

- ★ 2016 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1392 dėl Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo 1
- Protokolas, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB 3

REGLAMENTAI

- ★ 2016 m. gegužės 4 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/1393, kuriuo iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 640/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos ir dėl išmokų neskyrimo arba atšaukimo sąlygų bei administracinių nuobaudų, taikomų tiesioginėms išmokoms, paramai kaimo plėtrai ir kompleksinei paramai 41
- ★ 2016 m. rugpjūčio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1394, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 809/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatų dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, kaimo plėtros priemonių ir kompleksinės paramos taikymo taisyklės 50

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

- ★ 2016 m. rugpjūčio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1395, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, pagamintai bendrovių „Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.“, „Buildyet Shoes Mfg.“, „DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd“, „Dongguan Stella Footwear Co Ltd“, „Dongguan Taiway Sports Goods Limited“, „Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.“, „Jianle Footwear Industrial“, „Sihui Kingo Rubber Shoes Factory“, „Synfort Shoes Co. Ltd.“, „Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.“, „Wei Hao Shoe Co. Ltd.“, „Wei Hua Shoe Co. Ltd.“, „Win Profile Industries Ltd“, ir kuriuo įgyvendinamas Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14 52

- ★ 2016 m. rugpjūčio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) 2016/1396, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles, priedai ⁽¹⁾ 76

- 2016 m. rugpjūčio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1397, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 100

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1392

2016 m. liepos 12 d.

dėl Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį kartu su 218 straipsnio 5 dalimi ir 8 dalies antra pastraipa,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2013 m. gegužės 14 d. Taryba įgaliojo Komisiją pradėti derybas su Monako Kunigaikštyste dėl Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimo, numatančio priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB ⁽¹⁾ (toliau – Susitarimas), pakeitimo siekiant atsižvelgti į naujausius įvykius pasaulyje, t. y. susitarimą skatinti automatinius informacijos mainus kaip tarptautinį standartą;
- (2) per tas derybas suderintas Protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas (toliau – Pakeitimo protokolas), tekstas atitinka Tarybos priimtus derybų nurodymus, nes juo užtikrinama, kad susitarimu būtų atsižvelgiama į naujausius tarptautinius įvykius, susijusius su automatiniiais informacijos mainais, visų pirma į Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) parengtą visuotinį automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą. Sąjunga, jos valstybės narės ir Monako Kunigaikštystė aktyviai dalyvavo EBPO pasaulinio forumo veikloje siekdamos prisidėti prie to standarto rengimo ir įgyvendinimo. Susitarimo tekstas, iš dalies pakeistas Pakeitimo protokolu, yra teisinis pagrindas įgyvendinti visuotinį standartą Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės santykiuose;
- (3) Pakeitimo protokolas turėtų būti pasirašytas;
- (4) atsižvelgiant į EBPO pasauliniame forume Monako Kunigaikštystės pateiktas rekomendacijas, Pakeitimo protokolas turėtų būti laikinai taikomas nuo 2017 m. sausio 1 d. iki tol, kol bus užbaigtos jam sudaryti reikalingos procedūros,

⁽¹⁾ O L L 19, 2005 1 21, p. 55.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Igaliojama Sąjungos vardu pasirašyti Protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, su sąlyga, kad jis bus sudarytas.

Pakeitimo protokolo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pasirašyti Pakeitimo protokolą.

3 straipsnis

Jei laikomasi abipusiškumo principo, Pakeitimo protokolas laikinai taikomas nuo 2017 m. sausio 1 d. iki tol, kol bus užbaigtos jam sudaryti reikalingos procedūros.

Tarybos pirmininkas Sąjungos vardu praneša Monako Kunigaikštystei apie ketinimą laikinai taikyti Pakeitimo protokolą nuo 2017 m. sausio 1 d., jei laikomasi abipusiškumo principo.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2016 m. liepos 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. KAŽIMĪR

PROTOKOLAS, KURIUO IŠ DALIES KEIČIAMAS**Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB**

EUROPOS SAJUNGA

ir

MONAKO KUNIGAIKŠTYSTĖ,

toliau pagal kontekstą – Susitariančioji Šalis, arba, jei kartu, – Susitariančiosios Šalys,

SIEKDAMOS įgyvendinti Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (toliau – EBPO) automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą (toliau – visuotinis standartas), kai bendradarbiauja atsižvelgdamos į teisėtus viena kitos interesus;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad viena su kita palaiko ilgalaikius glaudžius santykius mokesčių srityje, visų pirma taikydamos priemones, lygiavertes nustatytoms 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų⁽¹⁾, apmokestinimo, ir pageidauja tuos santykius toliau plėtoti siekdamos geresnio tarptautinio mokesčių prievolių vykdymo;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad abi pageidauja sudaryti susitarimą dėl tarptautinio mokesčių prievolių vykdymo gerinimo, grindžiamo abipusiais automatiniiais informacijos mainais, su sąlyga, kad laikomasi konfidencialumo ir taikomos kitos šiame protokole, kuriuo keičiamas susitarimas, nurodytos garantijos, įskaitant nuostatas, kuriomis ribojamas per tuos mainus gautos informacijos naudojimas;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad abi sutaria, kad šiuo protokolu iš dalies pakeistas susitarimas turi atitikti EBPO parengtą automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą (toliau – visuotinis standartas);

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad iki šiuo protokolu padarytų pakeitimų galiojusių Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimo, numatančio priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB⁽²⁾ (toliau – Susitarimas), 12 straipsniu, kuriuo remiantis informacija pagal prašymą perduodama tik apie mokesčių sukčiavimą, turi būti suderinta su EBPO skaidrumo ir informacijos mainų mokesčių klausimais standartu, kad, laikantis šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeisto Susitarimo 6 straipsnyje ir III priede numatytų asmens duomenų konfidencialumo ir apsaugos garantijų, būtų pasiekti šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeisto Susitarimo 5 straipsnio 1 dalyje išsamiai nurodyti tikslai;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad specialios duomenų apsaugos Europos Sąjungoje taisyklės, kurios galioja ir šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeistu Susitarimu reglamentuojamiems valstybių narių informacijos mainams, valstybėms narėms nustatytos 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmens duomenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo⁽³⁾;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad asmens duomenų apsauga Monako Kunigaikštystėje reglamentuojama 1993 m. gruodžio 23 d. Įstatymu Nr. 1.165 dėl asmens duomenų apsaugos, iš dalies pakeistu 2001 m. liepos 2 d. Įstatymu Nr. 1.240 ir 2008 m. gruodžio 4 d. Įstatymu Nr. 1.353 ir įsigaliojusių 2009 m. balandžio 1 d., įskaitant 2009 m. birželio 19 d. Kunigaikščio įsakyme Nr. 2.230⁽⁴⁾ nurodytas jo įgyvendinimo sąlygas;

⁽¹⁾ ES OL L 157, 2003 6 26, p. 38.

⁽²⁾ ES OL L 19, 2005 1 21, p. 55.

⁽³⁾ ES OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽⁴⁾ Monako Kunigaikštystės oficialusis leidinys Nr. 7918, 2009 6 26.

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad iki šio Pakeitimo protokolo pasirašymo dienos Europos Komisija pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalį nepriėmė sprendimo, kad Monako Kunigaikštystė užtikrina tinkamą asmens duomenų apsaugos lygį;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad abi išsipareigoja įgyvendinti šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeistame Susitarime, įskaitant jo III priedą, nurodytas konkrečias duomenų apsaugos garantijas ir jų laikytis, kad užtikrintų, jog nė viena iš jų neturėtų jokio pagrindo atsisakyti keistis informacija su kita Šalimi;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos, siunčiančiųjų valstybių kompetentingos institucijos ir priimančiųjų valstybių kompetentingos institucijos, kaip duomenų valdytojos, turėtų pagal šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeistą Susitarimą tvarkytą informaciją saugoti ne ilgiau, nei būtina Susitarimo tikslams pasiekti. Dėl įvairių valstybių narių ir Monako Kunigaikštystės teisės aktų skirtumų ilgiausias saugojimo laikotarpis kiekvienai Susitariančiajai Šaliai turėtų būti nustatytas atsižvelgiant į kiekvieno duomenų valdytojo šalies mokesčių teisės aktuose nustatytus senaties terminus;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeistą Susitarimą duomenis teikiančios finansų įstaigos ir praneštinios sąskaitos skirstomos į kategorijas, kad mokesčių mokėtojai turėtų kuo mažiau galimybių nepranešti, kai savo turtą perkelia į finansų įstaigas arba investuoja į finansines priemones, kurioms netaikomas šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeistas Susitarimas. Tačiau tam tikros finansų įstaigos ir sąskaitos, kurios kelia mažą riziką, kad jomis bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių, į Susitarimo taikymo sritį neturėtų patekti. Susitarime apskritai neturėtų būti nustatyta ribų, nes būtų nesunku jų neviršyti, sąskaitas išskirstant po skirtingas finansų įstaigas. Siekiant reglamentuoti situacijas, kai mokesčių mokėtojai siekia nuslėpti kapitalą, kurį sudaro pajamos arba turtas, kuriems taikomi mokesčiai buvo nuslėpti, finansinė informacija, kurią reikia pranešti ir kuria reikia keistis, turėtų būti susijusi ne tik su visomis atitinkamomis pajamomis (palūkanomis, dividendais ir panašių rūšių pajamomis), bet ir su sąskaitų likučiais bei finansinio turto pardavimo pajamomis. Todėl tvarkyti informaciją pagal šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeistą Susitarimą yra būtina ir proporcinga, kad valstybių narių ir Monako Kunigaikštystės mokesčių administratoriai galėtų tinkamai ir aiškiai nustatyti atitinkamus mokesčių mokėtojus ir kad galėtų taikyti savo mokesčių teisės aktus ir užtikrinti jų įgyvendinimą tarpvalstybiniais atvejais, įvertinti mokesčių slėpimo tikimybę ir išvengti nereikalingų naujų tyrimų,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas, numatantis priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB (toliau – Susitarimas) iš dalies keičiamas taip:

1) Pavadinimas pakeičiamas taip:

„Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės susitarimas dėl automatinių informacijos apie finansines sąskaitas mainų siekiant geresnio tarptautinio mokestinių prievolių vykdymo pagal Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (toliau – EBPO) parengtą visuotinį automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą“.

2) 1–21 straipsniai pakeičiami taip:

„1 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame susitarime vartojamų terminų apibrėžtys:

a) Europos Sąjunga – Europos Sąjungos sutartimi įsteigta Sąjunga, apimanti teritorijas, kuriose taikoma Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo pagal pastarojoje sutartyje nustatytas sąlygas;

- b) valstybė narė – bet kuri Europos Sąjungos valstybė narė;
- c) Monakas – Monako Kunigaikštystė, jos vidaus vandenys, teritorinė jūra, įskaitant jūros dugną ir gelmes, oro erdvė virš jos, išskirtinė ekonominė zona ir žemyninis šelfas, į kuriuos pagal tarptautinės teisės nuostatas ir nacionalinės teisės aktus Monako Kunigaikštystė turi suverenas teises ir kurie priklauso jos jurisdikcijai;
- d) Monako kompetentingos institucijos ir valstybių narių kompetentingos institucijos – IV priedo atitinkamai a punkte ir b–ac punktuose išvardytos institucijos. IV priedas yra neatsiejama šio susitarimo dalis. IV priede pateiktas kompetentingų institucijų sąrašas gali būti iš dalies keičiamas paprastu Monako pranešimu kitai Susitariančiai Šaliai, jei keitimas susijęs su to priedo a punkte nurodyta institucija, ir paprastu Europos Sąjungos pranešimu, jei keitimas susijęs su to priedo b–ac punktuose nurodytomis institucijomis. Europos Komisija informuoja atitinkamai valstybes nares ir Monaką apie gautus tokius pranešimus;
- e) valstybės narės finansų įstaiga – i) bet kuri finansų įstaiga, kuri yra valstybės narės rezidentė, išskyrus bet kuriuos ne toje valstybėje narėje įsikūrusius tos finansų įstaigos filialus, ir ii) bet kuris finansų įstaigos, kuri nėra tos valstybės narės rezidentė, filialas, įsikūręs toje valstybėje narėje;
- f) Monako finansų įstaiga – i) bet kuri finansų įstaiga, kuri yra Monako rezidentė, išskyrus bet kuriuos ne Monake įsikūrusius tos finansų įstaigos filialus, ir ii) bet kuris finansų įstaigos, kuri nėra Monako rezidentė, filialas, įsikūręs Monake;
- g) duomenis teikianti finansų įstaiga – priklausomai nuo teritorinio atitinkamos jurisdikcijos taikymo konteksto, bet kuri valstybės narės arba Monako finansų įstaiga, kuri nėra duomenų neteikianti finansų įstaiga;
- h) praneština sąskaita – priklausomai nuo konteksto, valstybės narės arba Monako praneština sąskaita, kuri tokia pripažįstama, pagal I ir II priedus taikant toje valstybėje narėje arba Monake galiojančias išsamaus patikrinimo procedūras;
- i) valstybės narės praneština sąskaita – duomenis teikiančios Monako finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems valstybės narės pranešiniams asmenims arba pasyviame nefinansiniame subjektui, kurio vienas ar keli jį kontroliuojantys asmenys yra valstybės narės pranešiniai asmenys;
- j) Monako praneština sąskaita – duomenis teikiančios valstybės narės finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems Monako pranešiniams asmenims arba pasyviame nefinansiniame subjektui, kurio vienas ar keli jį kontroliuojantys asmenys yra Monako pranešiniai asmenys;
- k) valstybės narės asmuo – fizinis arba subjektas, kurį duomenis teikianti Monako finansų įstaiga, taikydama išsamaus patikrinimo procedūras pagal I ir II priedus, pripažino valstybės narės rezidentu, arba mirusiojo, kuris buvo valstybės narės rezidentas, turto paveldėtoju;
- l) Monako asmuo – fizinis arba subjektas, kurį duomenis teikianti valstybės narės finansų įstaiga, taikydama išsamaus patikrinimo procedūras pagal I ir II priedus, pripažino Monako rezidentu, arba mirusiojo, kuris buvo Monako rezidentas, turto paveldėtoju.

2. Bet kurie šiame susitarime neapibrėžti terminai vartojami ta reikšme, kuri tam tikru metu apibrėžta i) valstybių narių atveju – Tarybos direktyvoje 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ⁽¹⁾ arba tam tikrais atvejais šį susitarimą taikančios valstybės narės nacionalinėje teisėje, o ii) Monako atveju – jos nacionalinėje teisėje ir kuri sutampa su I ir II prieduose apibūdinta reikšme.

Bet kurie šiame susitarime neapibrėžti terminai vartojami ta reikšme, kuri tam tikru metu apibrėžta šį susitarimą taikančios atitinkamos jurisdikcijos teisės aktuose, t. y. i) valstybių narių atveju – Tarybos direktyvoje 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje arba tam tikrais atvejais atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje, o ii) Monako atveju – jos nacionalinėje teisėje, išskyrus atvejus, kai pagal kontekstą arba valstybės narės ir Monako kompetentingų institucijų susitarimu tie terminai turi kitą bendrą reikšmę, kaip numatyta 7 straipsnyje (jei tai neprieštarauja nacionalinei teisei); visos reikšmės, nurodytos taikytinuose atitinkamos jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) mokesčių teisės aktuose turi viršenybę prieš kituose tos jurisdikcijos teisės aktuose nustatytą reikšmę.

⁽¹⁾ ES O L L 64, 2011 3 11, p. 1.

2 straipsnis

Automatiniai informacijos apie praneštiną sąskaitą mainai

1. Pagal šio straipsnio nuostatas ir taikytinas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisykles, atitinkančias I ir II prieduose, kurie yra neatsiejama šio susitarimo dalis, išdėstyta taisykles, Monako kompetentinga institucija su kiekviena valstybės narės kompetentinga institucija, o ši su Monako kompetentinga institucija kasmet automatiškai keičiasi pagal šias taisykles gauta ir 2 dalyje nurodyta informacija.
2. Apie kiekvieną Monako praneštiną sąskaitą (valstybės narės atveju) ir kiekvieną valstybės narės praneštiną sąskaitą (Monako atveju) turi būti keičiamasi šia informacija:
  - a) jei sąskaitos turėtojas yra praneštinis fizinis asmuo – jo vardas, pavardė, adresas, mokesčių mokėtojo kodas, gimimo data ir vieta, o jei sąskaitos turėtojas yra subjektas, kuris, atlikus išsamaus patikrinimo procedūras, atitinkančias I ir II prieduose išdėstyta taisykles, pripažintas turinčiu vieną ar kelis jį kontroliuojančius praneštinius asmenis, – subjekto pavadinimas, adresas, mokesčių mokėtojo kodas ir kiekvieno iš tų asmenų vardas, pavardė, adresas, mokesčių mokėtojo kodas, gimimo data ir vieta. Pakeitimo protokolo pasirašymo dieną, 2016 m. liepos 12 d., Monakas neturėjo savo asmenų mokesčių mokėtojų kodų;
  - b) sąskaitos numeris (arba funkcinis ekvivalentas, jei sąskaita numerio neturi);
  - c) duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimas ir identifikavimo numeris (jei yra);
  - d) sąskaitos likutis arba joje esanti suma (įskaitant išperkamąją sumą, kai tai susiję su draudimo sutartimi su išperkamąja suma arba anuiteto sutartimi) atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje arba informacija apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;
  - e) pasaugos sąskaitos atveju:
    - i) visa bendra palūkanų suma, visa bendra dividendų suma ir visa bendra kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, suma, kiekvienu atveju įmokėta ar įskaityta į sąskaitą (arba jai priskirta) per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį; ir
    - ii) visos bendros pajamos iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, įmokėtos arba įskaitytos į sąskaitą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, kuriais duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, paskirtas asmuo ar sąskaitos turėtojo atstovas;
  - f) indėlių sąskaitos atveju – visa bendra palūkanų suma, įmokėta ar įskaityta į sąskaitą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį; ir
  - g) 2 dalies e arba f punkte nenurodytos sąskaitos atveju – visa bendra per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtoji į sąskaitą įmokėta ar įskaityta suma, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra skolininkė, įskaitant bendrą sąskaitos turėtoji per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį grąžintą sumą.

3 straipsnis

Automatinių informacijos mainų laikas ir būdas

1. Keičiantis 2 straipsnyje nurodyta informacija, mokėjimų į praneštiną sąskaitą suma ir kategorija gali būti nustatomi vadovaujantis informaciją pateikiančios jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) mokesčių teisės aktuose nustatytais principais.
2. Keičiantis 2 straipsnyje nurodyta informacija, nurodoma valiuta, kuria išreikšta kiekviena atitinkama pranešama suma.

3. Su 2017 m. ir visais kitais vėlesniais metais susijusia 2 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija pasikeičiama per devynis mėnesius nuo tų kalendorinių metų, su kuriais informacija susijusi, pabaigos.
4. Kompetentingos institucijos automatiškai keičiasi 2 straipsnyje nurodyta informacija pagal bendrą duomenų teikimo standartą XML kalba (angl. *Extensible Markup Language*).
5. Kompetentingos institucijos susitaria dėl vieno ar kelių duomenų perdavimo būdų, įskaitant šifravimo standartus.

4 straipsnis

Bendradarbiavimas užtikrinant atitiktį ir vykdymą

Valstybės narės kompetentinga institucija praneša Monako kompetentingai institucijai, o Monako kompetentinga institucija praneša valstybės narės kompetentingai institucijai, kai ji (pranešimą siunčianti institucija) turi pagrindo manyti, kad dėl klaidos galėjo būti pateikta klaidinga arba neišsami informacija pagal 2 straipsnį arba kad duomenis teikianti finansų įstaiga nesilaiko taikytinų duomenų teikimo reikalavimų ir išsamaus patikrinimo procedūrų pagal I ir II priedus. Šią informaciją gavusi kompetentinga institucija imasi visų jos nacionalinėje teisėje numatytų reikiamų priemonių, kad ištaisytų pranešime nurodytas klaidas arba išspręstų reikalavimų nesilaikymo problemą.

5 straipsnis

Keitimasis informacija pagal prašymą

1. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio ir kitų susitarimų, kuriais numatomi Monako ir kurios nors valstybės narės informacijos mainai pagal prašymą, nuostatas, gavusios prašymą Monako kompetentingos institucijos ir kurios nors valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi tokia informacija, kokia veikiausiai reikalinga siekiant taikyti šio susitarimo nuostatas arba administruoti ar taikyti nacionalinės teisės aktus, susijusius su visų rūšių ir pavadinimų mokesčiais, renkama Monako ir valstybių narių arba jų politinių teritorinių vienetų ar vietos valdžios institucijų naudai, jeigu apmokestinimas pagal prašančiosios valstybės nacionalinės teisės aktus neprieštarauja galiojančio Monako ir atitinkamos valstybės narės susitarimo nuostatai dėl dvigubo apmokestinimo vengimo.
2. Šio straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio nuostatos jokia būdu nereiškia, kad jomis Monakas arba valstybė narė įpareigojami:
  - a) taikyti administracines priemones, prieštaraujančias atitinkamai Monako arba tos valstybės narės teisės aktams ir administracinei praktikai;
  - b) teikti informaciją, kurios pagal atitinkamai Monako arba tos valstybės narės teisės aktus arba įprastą administracinę praktiką gauti negalima;
  - c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, verslo, pramonės ar profesinę paslaptį arba prekybos metodą, ar informaciją, kurios atskleidimas keltų grėsmę viešajai tvarkai.
3. Jei pagal šį straipsnį informacijos prašo valstybė narė arba Monakas, veikdami kaip prašančioji jurisdikcija, Monakas arba valstybė narė, veikdami kaip prašymą gavusi jurisdikcija, naudojami savo informacijos rinkimo priemonėmis prašomai informacijai gauti, nors jiems patiems tokios informacijos mokesčių tikslais nereikia. Pirmesniame sakinyje nurodytai prievolei taikomi 2 dalyje nustatyti apribojimai, tačiau tai jokia būdu nereiškia, kad dėl šių apribojimų prašymą gavusiai jurisdikcijai leidžiama atsisakyti pateikti informaciją vien dėl to, kad ji neturi jokio su šia informacija susijusio nacionalinio intereso.
4. 2 dalies nuostatos jokia būdu nereiškia, kad Monakui arba valstybei narei leidžiama atsisakyti pateikti informaciją vien dėl to, kad šią informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis agentas arba patikėtinis, arba dėl to, kad ji susijusi su asmens nuosavybės dalies turėjimu.
5. Kompetentingos institucijos susitaria dėl vieno ar kelių duomenų perdavimo būdų, įskaitant šifravimo standartus ir, jei reikia, naudotinas formas.

6 straipsnis

Asmens duomenų konfidencialumas ir apsauga

1. Be šiame susitarime, įskaitant III priedą, numatytų konfidencialumo taisyklių ir kitų apsaugos priemonių, informacijos rinkimui ir keitimuisi ja pagal šį susitarimą taikoma i) valstybių narių atveju – valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, o ii) Monako atveju – 1993 m. gruodžio 23 d. Įstatymo Nr. 1.165 dėl asmens duomenų apsaugos (iš dalies pakeisto 2001 m. liepos 2 d. Įstatymu Nr. 1.240 ir 2008 m. gruodžio 4 d. Įstatymu Nr. 1.353 ir įsigaliojusio 2009 m. balandžio 1 d., įskaitant 2009 m. birželio 19 d. Kunigaikščio įsakyme Nr. 2.230 nurodytas jo įgyvendinimo sąlygas) nuostatos.

Siekdamos tinkamai taikyti 5 straipsnį valstybės narės apriboja Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 12 ir 21 straipsniuose numatytų teisių ir pareigų apimtį tiek, kiek to reikia tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti. Monakas imasi lygiaverčių priemonių pagal savo teisės aktus.

Nukrypstant nuo pirmesnės pastraipos, kiekviena valstybė narė ir Monakas užtikrina, kad kiekviena jų jurisdikcijai priklausanti duomenis teikianti finansų įstaiga kiekvieną praneštiną fizinį (Monako arba valstybės narės) asmenį informuotų, kad su juo susijusi informacija, nurodyta 2 straipsnyje, bus renkama ir perduodama pagal šį susitarimą, ir užtikrina, kad duomenis teikianti finansų įstaiga pateiktų tam asmeniui visą informaciją, kurią jis turi teisę gauti pagal nacionalinės duomenų apsaugos teisės aktus, ir bent šią informaciją:

- a) asmens duomenų tvarkymo tikslus;
- b) teisinį duomenų tvarkymo pagrindą;
- c) asmens duomenų gavėjus;
- d) duomenų valdytojų tapatybę;
- e) duomenų saugojimo terminus;
- f) to asmens teisės prašyti duomenų valdytojo leisti susipažinti su savo duomenimis, juos taisyti ir trinti, buvimą;
- g) teisę ginti savo teises administracine ir (arba) teismine tvarka;
- h) naudojimosi teise ginti savo teises administracine ir (arba) teismine tvarka procedūrą;
- i) teisę kreiptis į kompetentingą (-as) duomenų apsaugos priežiūros instituciją (-as) ir jų duomenis.

Ši informacija pateikiama laiku, kad asmuo galėtų pasinaudoti savo duomenų apsaugos teisėmis, ir bet kuriuo atveju prieš atitinkamai duomenis teikiančiai finansų įstaigai perduodant 2 straipsnyje nurodytą informaciją savo rezidavimo vietos (valstybės narės ar Monako) kompetentingai institucijai.

Valstybės narės ir Monakas užtikrina, kad kiekvienam praneštinam fiziniam (Monako arba valstybės narės) asmeniui būtų pranešta apie saugumo pažeidimą, susijusį su jo duomenimis, kai tas pažeidimas gali neigiamai paveikti jo asmens duomenų arba privatumo apsaugą.

2. Pagal šį susitarimą tvarkoma informacija saugoma ne ilgiau, nei būtina šio susitarimo tikslams pasiekti, ir bet kuriuo atveju laikantis kiekvienos duomenų valdytojos nacionalinių taisyklių dėl senaties terminų.

Duomenis teikiančios finansų įstaigos ir kiekvienos valstybės narės ir Monako kompetentingos institucijos laikomos asmens duomenų, kuriuos kiekviena tvarko pagal šį susitarimą, valdytojomis. Duomenų valdytojos turi užtikrinti šiame susitarime apibūdintas asmens duomenų apsaugos garantijas ir atitinkamų asmenų teises.

3. Bet kuri remiantis šiuo susitarimu tam tikros jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) gauta informacija laikoma konfidencialia ir saugoma taip, kaip pagal tos jurisdikcijos nacionalinę teisę gauta informacija, ir tiek, kiek to reikia, kad asmens duomenys būtų apsaugoti taikant galiojančius nacionalinės teisės aktus ir tokias apsaugos priemonės, kokias informaciją teikianti jurisdikcija gali nurodyti kaip reikalingą pagal jos nacionalinės teisės aktus.

4. Bet kuriuo atveju tokia informacija atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administracines arba priežiūros institucijas), susijusiems su tos jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) mokesčių nustatymu, rinkimu ar išieškojimu, sprendimų vykdymu, patraukimu atsakomybėn, skundų dėl mokesčių nagrinėjimu ar šių užduočių vykdymo priežiūra. Informaciją gali naudoti tik minėti asmenys arba institucijos ir tik pirmesniame sakinyje nurodytais tikslais. Nepaisydami 3 dalies nuostatų, jie gali šią informaciją atskleisti su minėtais mokesčiais susijusiuose viešuosiuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose, jei, kiek tai susiję su mokesčių išieškojimu, išduotas išankstinis kompetentingos informaciją teikiančios institucijos (atitinkamai Monako arba valstybės narės) leidimas.

5. Neatsižvelgiant į pirmesnių dalių nuostatas, tam tikros jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tais kitais tikslais ją galima naudoti pagal informaciją teikiančios jurisdikcijos (atitinkamai Monako arba valstybės narės) teisės aktus, įskaitant su asmens duomenų apsauga susijusius teisės aktus, ir kai tos jurisdikcijos kompetentinga institucija iš anksto sutinka su tokiu naudojimu. Vienos jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) kitai jurisdikcijai (atitinkamai Monakui arba valstybei narei) pateiktą informaciją pastaroji gali perduoti trečiajai jurisdikcijai (t. y. kitai valstybei narei), jei taikomos šiame straipsnyje numatytos garantijos ir jei gautas išankstinis pirmosios jurisdikcijos, kuri turėjo gauti tų garantijų taikymui įvertinti reikalingą informaciją, kompetentingos institucijos leidimas. Vienos valstybės narės pagal galiojančius jos teisės aktus, kuriais įgyvendinama Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje, kitai valstybei narei pateikta informacija gali būti perduota Monakui, jei gautas išankstinis valstybės narės, kurioje ta informacija surinkta, kompetentingos institucijos leidimas.

6. Kiekviena valstybės narės arba Monako kompetentinga institucija nedelsdama informuoja kitą atitinkamai Monako arba tos valstybės narės kompetentingą instituciją apie visus duomenų konfidencialumo pažeidimo, garantijų netaikymo ir kitus jų apsaugos taisyklių nesilaikymo atvejus, dėl to taikytas sankcijas ir taisomąsias priemones.

7 straipsnis

Konsultacijos dėl šio susitarimo ir jo galiojimo sustabdymas

1. Kilus sunkumų dėl šio susitarimo įgyvendinimo arba aiškinimo, bet kuri Monako arba valstybės narės kompetentinga institucija gali prašyti surengti kompetentingos Monako institucijos ir valstybių narių vienos ar kelių kompetentingų institucijų konsultacijas, per kurias būtų parengtos šio susitarimo vykdymui užtikrinti tinkamos priemonės. Šios kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša Europos Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie šių konsultacijų rezultatus. Bet kurios kompetentingos institucijos prašymu Europos Komisija gali dalyvauti konsultacijose dėl aiškinimo klausimų.

2. Jei konsultacijos susijusios su dideliais šio susitarimo pažeidimais, o laikantis 1 dalyje apibūdintos procedūros problema tinkamai neišsprendžiama, valstybės narės arba Monako kompetentinga institucija gali sustabdyti pagal šį susitarimą vykdomus informacijos mainus atitinkamai su Monaku arba konkrečia valstybe nare, apie tai raštu pranešusi kitai atitinkamai kompetentingai institucijai. Sprendimas sustabdyti mainus įsigalioja nedelsiant. Taikant šią dalį dideli Susitarimo pažeidimai apima, be kita ko: i) šiame susitarime (įskaitant III priedą), Direktyvoje 95/46/EB ir 1993 m. gruodžio 23 d. įstatyme Nr. 1.165 dėl asmens duomenų apsaugos, iš dalies pakeistame 2001 m. liepos 2 d. įstatymu Nr. 1.240 ir 2008 m. gruodžio 4 d. įstatymu Nr. 1.353 ir įsigaliojusiam 2009 m. balandžio 1 d., įskaitant 2009 m. birželio 19 d. Kunigaikščio įsakyme Nr. 2.230 nurodytas jo įgyvendinimo sąlygas, pateiktų duomenų konfidencialumo ir apsaugos garantijų nuostatų nesilaikymą, atvejus, ii) kai valstybės narės arba Monako kompetentinga institucija nepateikia šiame susitarime reikalaujamos tinkamos informacijos, iii) jos nepateikia laiku, ir atvejus, kai nesilaikant šio Susitarimo tikslų subjektai nurodomi kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos, o sąskaitoms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

8 straipsnis

Pakeitimai

1. Susitariančiosios Šalys viena su kita konsultuojasi kaskart, kai EBPO padaro svarbų savo parengto automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standarto (toliau – visuotinis standartas) elementų pakeitimą, arba kai, jų manymu, to reikia siekiant gerinti techninį šio susitarimo taikymą arba vertinti kitus tarptautinius pokyčius ir į juos atsižvelgti. Konsultacijos surengiamos per vieną mėnesį nuo bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymo dienos arba kuo skubiau, jei atvejis neatidėliotinas.
2. Konsultuodamosi Susitariančiosios Šalys gali išsiaiškinti vienos kitų nuomones apie tai, ar reikalingi šio susitarimo pakeitimai.
3. Per 1 ir 2 dalyse nurodytas konsultacijas viena Susitariančioji Šalis informuoja kitą Susitariančiąją Šalį apie pokyčius, kurie galėtų turėti įtakos tinkamam šio susitarimo taikymui. Tai apima ir bet kokią vienos iš Susitariančiųjų Šalių susitarimą su trečiąja valstybe.
4. Po konsultacijų šis susitarimas gali būti keičiamas protokolu arba nauju Susitariančiųjų Šalių susitarimu.
5. Kai Susitariančioji Šalis įgyvendino EBPO padarytą visuotinio standarto pakeitimą ir pageidauja atitinkamai pakeisti šio susitarimo I ir (arba) II priedą, ji apie tai praneša kitai Susitariančiajai Šaliai. Per vieną mėnesį nuo pranešimo dienos surengiamos Susitariančiųjų Šalių konsultacijos. Nepažeidžiant 4 dalies nuostatų, tais atvejais, kai per konsultacijas Susitariančiosios Šalys susitaria dėl reikiamo šio susitarimo I ir (arba) II priedo pakeitimo, pakeitimo prašiusi Susitariančioji Šalis gali laikinai taikyti pakeistą ir per konsultacijas patvirtintą šio susitarimo I ir (arba) II priedo redakciją nuo kitų metų, einančių po minėtos procedūros užbaigimo, sausio mėnesio pirmos dienos tol, kol šis pakeitimas bus įgyvendintas oficialiai pakeičiant šį susitarimą.

Laikoma, kad Susitariančioji Šalis įgyvendino EBPO padarytą visuotinio standarto pakeitimą, jei:

- a) valstybių narių atveju – pakeitimas įtrauktas į Tarybos direktyvą 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje;
- b) Monako atveju – pakeitimas įtrauktas į susitarimą su trečiąja valstybe arba nacionalinės teisės aktus.

9 straipsnis

Denonsavimas

Kiekviena Susitariančioji Šalis gali šį susitarimą denonsuoti apie tai raštu iš anksto pranešdama kitai Susitariančiajai Šaliai. Denonsavimas įsigalioja pirmą kito mėnesio, einančio po 12 mėnesių nuo pranešimo datos laikotarpio pabaigos, dieną. Jei Susitarimas denonsuojamas, visa iki to laiko pagal jį gauta informacija išlieka konfidenciali ir jai taikomi i) valstybių narių atveju – valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, nuostatos, o ii) Monako atveju – 1993 m. gruodžio 23 d. įstatymo Nr. 1.165 dėl asmens duomenų apsaugos, iš dalies pakeisto 2001 m. liepos 2 d. Įstatymu Nr. 1.240 ir 2008 m. gruodžio 4 d. Įstatymu Nr. 1.353 ir įsigaliojusio 2009 m. balandžio 1 d., įskaitant 2009 m. birželio 19 d. Kunigaikščio įsakyme Nr. 2.230 nurodytas jo įgyvendinimo sąlygas, nuostatos ir abiem atvejais – šiame susitarime, įskaitant III priedo nuostatas, numatytos specialios duomenų apsaugos garantijos.

10 straipsnis

Teritorinė taikymo sritis

Šis susitarimas taikomas valstybių narių teritorijoms, kuriose taikoma Europos Sąjungos sutartis ir Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo tose sutartyse nustatytais sąlygomis, ir Monako teritorijai, kaip apibrėžta 1 straipsnio 1 dalies c punkte:“

3) Priedai pakeičiami taip:

„I PRIEDAS

BENDRAS FINANSINIŲ SĄSKAITŲ INFORMACIJOS TEIKIMO IR ISSAMAUS PATIKRINIMO STANDARTAS (TOLIAU – BENDRAS DUOMENŲ TEIKIMO STANDARTAS)

I SKIRSNIS

BENDRI DUOMENŲ TEIKIMO REIKALAVIMAI

A. Pagal C–E poskirsnius kiekviena duomenis teikianti finansų įstaiga privalo savo jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako) kompetentingai institucijai pateikti šią informaciją apie kiekvieną praneštiną tokios įstaigos sąskaitą:

1. jei sąskaitos turėtojas yra praneštinis fizinis asmuo – jo vardą, pavardę, adresą, rezidavimo jurisdikciją (-as) (valstybė narė arba Monakas), mokesčių mokėtojo kodą (-us), gimimo datą ir vietą, o jei sąskaitos turėtojas yra praneštinis subjektas, kuris, atlikus išsamaus patikrinimo procedūras pagal V, VI ir VII skirsnius, pripažintas turinčiu vieną ar kelis jį kontroliuojančius praneštinius asmenis, – subjekto pavadinimą, adresą, rezidavimo jurisdikciją (-as) ir mokesčių mokėtojo kodą (-us), taip pat kiekvieno iš tų asmenų vardą, pavardę, adresą, rezidavimo jurisdikciją (-as) (valstybė narė arba Monakas), mokesčių mokėtojo kodą (-us), gimimo datą ir vietą;
2. sąskaitos numerį (arba funkcinį ekvivalentą, jei sąskaita numerio neturi);
3. duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimą ir identifikavimo numerį (jei yra);
4. sąskaitos likutį arba joje esančią sumą (įskaitant išperkamąją sumą, kai tai susiję su draudimo sutartimi su išperkamąja suma arba anuiteto sutartimi) atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;
5. pasaulgos sąskaitos atveju:
  - a) visą bendrą palūkanų sumą, visą bendrą dividendų sumą ir visą bendrą kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, sumą, įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą (arba jai priskirtą) per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį; ir
  - b) visas bendros pajamas iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, įmokėtas arba įskaitytas į sąskaitą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, kuriais duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, paskirtas asmuo ar sąskaitos turėtojo atstovas;
6. indėlių sąskaitos atveju – visą bendrą palūkanų sumą, įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį; ir
7. A poskirsnio 5 ar 6 dalyje nenurodytos sąskaitos atveju – visą bendrą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtojui į sąskaitą įmokėtą ar įskaitytą sumą, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra skolininkė, įskaitant bendrą sąskaitos turėtojui per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį grąžintą sumą.

B. Teikiant informaciją turi būti nurodoma valiuta, kuria išreikšta kiekviena suma.

C. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, nereikia pranešti su praneština sąskaita, kuri yra jau anksčiau atidaryta sąskaita, susijusio mokesčių mokėtojo kodo (-ų) arba gimimo datos, jeigu jie nenurodyti duomenis teikiančios finansų įstaigos dokumentuose ir jeigu pagal nacionalinę teisę arba Europos Sąjungos teisės aktą (jei taikytina) ji neįpareigota tokios informacijos rinkti. Tačiau duomenis teikianti finansų įstaiga privalo dėti deramas pastangas, kad iki antrų kalendorinių metų, einančių po tų metų, kuriais jau anksčiau atidarytos sąskaitos pripažintos praneštinomis sąskaitomis, pabaigos sužinotų su jau esančiomis sąskaitomis susijusį mokesčių mokėtojo kodą (-us) ir gimimo datą.

- D. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, mokesčių mokėtojo kodo nereikia pranešti, jei atitinkama valstybė narė, Monakas arba kita rezidavimo jurisdikcija tokio kodo nesuteikė.
- E. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, gimimo datos pranešti nereikia, jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga nėra įpareigota jos sužinoti ir pranešti pagal nacionalinę teisę ir jeigu ši informacija nėra pateikta kartu su kitais duomenis teikiančios finansų įstaigos saugomais duomenimis, kurių paiešką galima atlikti elektroniniu būdu.

II SKIRSNIS

BENDRI IŠSAMAUŠ PATIKRINIMO REIKALAVIMAI

- A. Sąskaita pradedama laikyti praneština nuo tos dienos, kai atlikus II–VII skirsniuose apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras nustatoma, kad tokia sąskaita yra praneština, ir, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip, su praneština sąskaita susijusi informacija turi būti pateikiama kasmet kitais kalendoriniais metais, einančiais po tų metų, su kuriais ta informacija susijusi.
- B. Sąskaitos likutis arba suma nustatomi paskutinę kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną.
- C. Jei likutį arba sumos ribą reikia nustatyti paskutinę kalendorinių metų dieną, atitinkamas likutis ar suma turi būti nustatomi paskutinę duomenų teikimo laikotarpio, kuris baigiasi kartu su tais kalendoriniais metais arba tais kalendoriniais metais, dieną.
- D. Kiekviena valstybė narė arba Monakas gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms naudotis paslaugų teikėjų paslaugomis, kad įvykdytų joms nustatytas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievoles, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, tačiau už tų prievolių vykdymą atsako pačios duomenis teikiančios finansų įstaigos.
- E. Kiekviena valstybė narė arba Monakas gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas naujoms sąskaitoms, taikyti jau anksčiau atidarytoms sąskaitoms, o išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas didelės vertės sąskaitoms, – mažos vertės sąskaitoms. Kai valstybė narė arba Monakas leidžia išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas naujoms sąskaitoms, taikyti jau anksčiau atidarytoms sąskaitoms, lieka galioti kitos pastarosios sąskaitoms taikytinos taisyklės.

III SKIRSNIS

IŠSAMAUŠ PATIKRINIMO PROCEDŪROS, TAIKOMOS JAU ANKSČIAU ATIDARYTOMS FIZINIŲ ASMENŲ SĄSKAITOMS

- A. Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau anksčiau atidarytų fizinių asmenų sąskaitų yra praneštinės.
- B. Mažos vertės sąskaitos. Mažos vertės sąskaitoms taikomos toliau išdėstytos procedūros.
1. Rezidavimo adresas. Jei duomenis teikiančios finansų įstaigos dokumentuose nurodytas dabartinis asmeninės sąskaitos turėtojo rezidavimo adresas, pagrįstas patvirtinamaisiais dokumentais, duomenis teikianti finansų įstaiga gali sąskaitos turėtoją laikyti valstybės narės, Monako arba kitos jurisdikcijos, kurioje yra tas adresas, rezidentu mokesčių tikslais, kad nustatytų, ar tas sąskaitos turėtojas yra praneštinis asmuo.
  2. Duomenų paieška elektroniniu būdu. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga nenaudoja B poskirsnio 1 dalyje nurodyto dabartinio asmeninės sąskaitos turėtojo rezidavimo adreso, pagrįsto patvirtinamaisiais dokumentais, ji turi peržiūrėti saugomus duomenis, kurių paiešką galima atlikti elektroniniu būdu, kad rastų vieną arba kelis toliau nurodytus įrodymus ir taikytų B poskirsnio 3–6 dalis:
    - a) sąskaitos turėtojo pripažinimas praneštinės jurisdikcijos rezidentu;
    - b) dabartinis pašto arba rezidavimo adresas (įskaitant pašto dėžutę) praneštinoje jurisdikcijoje;

- c) vienas ar daugiau telefono numerių praneštinoje jurisdikcijoje ir nė vieno telefono numerio, priklausomai nuo konteksto, Monake arba duomenis teikiančios finansų įstaigos valstybėje narėje;
  - d) periodinio mokėjimo (išskyrus mokėjimą į indėlių sąskaitą) nurodymas pervesti lėšas į praneštinoje jurisdikcijoje tvarkomą sąskaitą;
  - e) galiojantis pavedimas arba įgaliojimas pasirašyti, suteiktas adresą praneštinoje jurisdikcijoje turinčiam asmeniui; arba
  - f) nurodymas ant praneštinoje jurisdikcijoje esančio adreso „iki pareikalavimo“ arba „pristatyti adresu“, jei duomenis teikianti finansų įstaiga nėra užregistravusi kito sąskaitos turėtojo adreso.
3. Jei elektroniniu būdu atliekant paiešką nerandama jokių B poskirsnio 2 dalyje išvardytų įrodymų, nebūtina imtis jokių naujų veiksmų tol, kol pasikeitus aplinkybėms atsiras vienas ar keli su sąskaita susiję įrodymai arba kol sąskaita taps didelės vertės sąskaita.
4. Jei elektroniniu būdu atliekant paiešką randama kokių nors B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų įrodymų arba jei pasikeitus aplinkybėms atsiranda vienas arba keli su sąskaita susiję įrodymai, duomenis teikianti finansų įstaiga turi sąskaitos turėtoją laikyti kiekvienos praneštinos jurisdikcijos, su kuria yra susijęs nustatytas įrodymas, rezidentu mokesčių tikslais, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį, ir kai tokiai sąskaitai taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.
5. Jei elektroninėje byloje yra nurodymas „iki pareikalavimo“ arba „pristatyti adresu“ ir nenustatoma kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių kitų B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų su juo susijusių įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga tinkamiausia pagal aplinkybes tvarka privalo atlikti C poskirsnio 2 dalyje apibūdintą paiešką popieriniuose dokumentuose arba stengtis iš sąskaitos turėtojo gauti patvirtinimą arba patvirtinamuosius dokumentus, kad galėtų nustatyti jo rezidavimo adresą (-us) mokesčių tikslais. Jeigu atlikus paiešką popieriniuose dokumentuose nepavyksta rasti įrodymų ir gauti patvirtinimo ar patvirtinamųjų dokumentų, duomenis teikianti finansų įstaiga turi, priklausomai nuo konteksto, savo valstybės narės arba Monako kompetentingai institucijai pranešti, kad ši sąskaita nėra patvirtinta dokumentais.
6. Net ir radus B poskirsnio 2 dalyje nurodytų įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo sąskaitos turėtoją laikyti praneštinos jurisdikcijos rezidentu, jei:
- a) informacija apie sąskaitos turėtoją apima dabartinį pašto arba rezidavimo adresą atitinkamoje praneštinoje jurisdikcijoje, vieną ar daugiau telefono numerių toje praneštinoje jurisdikcijoje (ir nė vieno telefono numerio, priklausomai nuo konteksto, Monake arba duomenis teikiančios finansų įstaigos valstybėje narėje) arba periodinio mokėjimo nurodymus (susijusius su kitomis finansinėmis sąskaitomis nei indėlių sąskaitos) pervesti lėšas į praneština jurisdikcijai priklausančią sąskaitą ir jei duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba yra anksčiau peržiūrėjusi ir saugo kopijas šių dokumentų:
    - i) sąskaitos turėtojo patvirtinimo dėl jurisdikcijos (-ų), kurioje (-iose) yra jo rezidavimo vieta (valstybės narės, Monako arba kitų jurisdikcijų), kuriame ta praneština jurisdikcija neminėta; ir
    - ii) patvirtinamojo dokumento, kuriuo įrodoma, kad apie sąskaitos turėtoją pranešti nereikia;
  - b) informacija apie sąskaitos turėtoją apima galiojantį pavedimą arba įgaliojimą pasirašyti, suteiktą adresą praneštinoje jurisdikcijoje turinčiam asmeniui ir jei duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba yra anksčiau peržiūrėjusi ir saugo kopijas šių dokumentų:
    - i) sąskaitos turėtojo patvirtinimo dėl jurisdikcijos (-ų), kurioje (-iose) yra jo rezidavimo vieta (valstybės narės, Monako arba kitų jurisdikcijų), kuriame ta praneština jurisdikcija neminėta; arba
    - ii) patvirtinamojo dokumento, kuriuo įrodoma, kad apie sąskaitos turėtoją pranešti nereikia.
- C. Nuodugnios didelės vertės sąskaitų peržiūros procedūros. Didelės vertės sąskaitoms toliau išdėstytos nuodugnios peržiūros procedūros.
1. Duomenų paieška elektroniniu būdu. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi peržiūrėti turimus su didelės vertės sąskaitomis susijusius duomenis, kurių paiešką galima atlikti elektroniniu būdu, kad rastų vieną iš B poskirsnio 2 dalyje nurodytų įrodymų.

2. Duomenų paieška popieriniuose dokumentuose. Jei duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėse duomenų bazėse, kuriose paiešką galima atlikti elektroniniu būdu, yra visiems C poskirsnio 3 dalyje apibūdintiems duomenims skirtų laukelių ir visi šie duomenys gali būti įvesti, tolesnė paieška popieriniuose dokumentuose nereikalinga. Jei elektroninėse duomenų bazėse visos tos informacijos nėra, duomenis teikianti finansų įstaiga, ieškodama kurio nors su didelės vertės sąskaitomis susijusio B poskirsnio 2 dalyje nurodyto įrodymo, taip pat turi peržiūrėti dabartinę pagrindinę kliento bylą ir, jei šios informacijos ten nėra, toliau nurodytus su sąskaita susijusius dokumentus, kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo per pastaruosius penkerius metus:
  - a) naujausius gautus su sąskaita susijusius patvirtinamuosius dokumentus;
  - b) naujausią sąskaitos atidarymo sutartį arba dokumentą;
  - c) naujausius dokumentus, kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo taikydama procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, ar dėl kitų teisinių priežasčių;
  - d) visus galiojančius pavedimus ar įgaliojimus pasirašyti; ir
  - e) visus galiojančius periodinio mokėjimo nurodymus (išskyrus mokėjimą į indėlių sąskaitą).
3. Išimtis, taikoma, kai duomenų bazėse yra pakankamai informacijos. Duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo atlikti C poskirsnio 2 dalyje apibūdintos paieškos popieriniuose dokumentuose, jei ji turi šios informacijos, kurios paiešką galima atlikti elektroniniu būdu:
  - a) sąskaitos turėtojo rezidento statusą;
  - b) sąskaitos turėtojo rezidavimo ir pašto adresus duomenis teikiančios finansų įstaigos byloje;
  - c) sąskaitos turėtojo telefono numerį (-ius) (jei yra) duomenis teikiančios finansų įstaigos byloje;
  - d) finansinių sąskaitų, kurios nėra indėlių sąskaitos, atveju – informaciją apie tai, ar yra periodinio mokėjimo nurodymų pervesti sąskaitoje esančias lėšas į kitą sąskaitą (įskaitant sąskaitą, kuri yra kitame duomenis teikiančios finansų įstaigos filiale ar kitoje finansų įstaigoje);
  - e) nurodymą ant sąskaitos turėtojui skirtos korespondencijos „pristatyti adresu“ arba „iki pareikalavimo“; ir
  - f) su sąskaita susijusį pavedimą ar įgaliojimą pasirašyti.
4. Santykių su klientais vadovo užklausa dėl faktinės informacijos apie sąskaitą. Be C poskirsnio 1 ir 2 dalyse apibūdintos paieškos elektroniniuose ir popieriniuose dokumentuose, duomenis teikianti finansų įstaiga kiekvieną santykių su klientais vadovui priskirtą didelės vertės sąskaitą (įskaitant su tokia didelės vertės sąskaita grupuojamas finansines sąskaitas) privalo laikyti praneština, jei santykių su klientais vadovas turi informacijos, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinas asmuo.
5. Įrodymų nustatymo pasekmės.
  - a) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą nuodugnią didelės vertės sąskaitų peržiūrą nerandama jokių B poskirsnio 2 dalyje išvardytų įrodymų ir jei taikant C poskirsnio 4 dalyje neįmanoma nustatyti, kad sąskaita priklauso praneštinam asmeniui, nereikia imtis jokių naujų veiksmų tol, kol pasikeitus aplinkybėms neatsiras vienas ar daugiau su sąskaita susijusių įrodymų.
  - b) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą nuodugnią didelės vertės sąskaitų peržiūrą randamas koks nors iš B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų įrodymų arba jei, vėliau pasikeitus aplinkybėms, atsiranda vienas arba keli su sąskaita susiję įrodymai, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti kiekvienos praneštinios jurisdikcijos, su kuria yra susijęs nustatytas įrodymas, praneština sąskaita, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir kai tokiai sąskaitai taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.

- c) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą nuodugnią didelės vertės sąskaitų peržiūrą nustatoma, kad yra nurodymas „iki pareikalavimo“ arba „pristatyti adresu“, ir jei nenustatoma jokie kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių kitų B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų su juo susijusių įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga turi iš sąskaitos turėtojo gauti patvirtinimą arba patvirtinamąjį dokumentą, kad galėtų nustatyti jo rezidavimo adresą (-us) mokesčių tikslais. Jei duomenis teikiančiai finansų įstaigai nepavyksta gauti tokio patvirtinimo arba patvirtinamojo dokumento, ji turi, priklausomai nuo konteksto, savo valstybės narės arba Monako kompetentingai institucijai pranešti, kad ši sąskaita nėra patvirtinta dokumentais.
6. Jei jau anksčiau atidaryta fizinio asmens sąskaita nėra didelės vertės sąskaita 2016 m. gruodžio 31 d., tačiau didelės vertės sąskaita tampa paskutinę vėlesnių kalendorinių metų dieną, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo per kitus metus, einančius po tų kalendorinių metų, kuriais tokia sąskaita tampa didelės vertės sąskaita, atlikti C poskirsnyje apibūdintas nuodugnios peržiūros procedūras. Jei atlikus tokią peržiūrą nustatoma, kad tokia sąskaita yra praneština sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo apie tokią sąskaitą pateikti reikiamą informaciją, susijusią su tais metais, kuriais nustatyta, kad ji yra praneština sąskaita, o visais paskesniais metais tokia informacija turi būti teikiama kasmet, išskyrus atvejus, kai sąskaitos turėtojas nustoja būti praneštinu asmeniu.
7. Kai duomenis teikianti finansų įstaiga taiko C poskirsnyje apibūdintas nuodugnios didelės vertės sąskaitos peržiūros procedūras, paskesniais metais ji neprivalo vėl atlikti šių procedūrų, bet turi santykių su klientais vadovui pateikti C poskirsnio 4 dalyje apibūdintą užklausą, išskyrus atvejus, kai sąskaita nėra patvirtinta dokumentais, – tada duomenis teikianti finansų įstaiga turėtų tas procedūras atlikti kasmet tol, kol tokia sąskaita bus patvirtinta dokumentais.
8. Pasikeitus su didelės vertės sąskaita susijusioms aplinkybėms ir dėl to atsiradus vienam arba keliems B poskirsnio 2 dalyje nurodytiems su sąskaita susijusiems įrodymams, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti kiekvienos praneštinės jurisdikcijos, su kuria yra susijęs nustatytas įrodymas, praneština sąskaita, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir kai tokiai sąskaitai taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.
9. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo įgyvendinti procedūras, kuriomis užtikrinama, kad santykių su klientais vadovas galėtų nustatyti visus su sąskaita susijusių aplinkybių pasikeitimus. Pavyzdžiui, jei santykių su klientais vadovui pranešama, kad sąskaitos turėtojas turi naują korespondencijos adresą praneštinoje jurisdikcijoje, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo tokį naują adresą laikyti pasikeitusia aplinkybe ir, jei nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį, privalo iš sąskaitos turėtojo gauti reikiamus dokumentus.
- D. Jau anksčiau atidarytų didelės vertės fizinių asmenų sąskaitų peržiūra turi būti užbaigta ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. Jau anksčiau atidarytų mažos vertės fizinių asmenų sąskaitų peržiūra turi būti užbaigta ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.
- E. Visos jau anksčiau atidarytos fizinių asmenų sąskaitos, kurios pagal šį skirsnį nustatytos kaip praneštinės sąskaitos, privalo būti laikomos praneštinomis sąskaitomis paskesniais metais, išskyrus atvejus, kai sąskaitos turėtojas nustoja būti praneštinu asmeniu.

IV SKIRSNIS

IŠSAMAS PATIKRINIMO PROCEDŪROS, TAIKOMOS NAUJOMS FIZINIŲ ASMENŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš naujų fizinių asmenų sąskaitų yra praneštinės.

- A. Atidarydama naujas fizinių asmenų sąskaitas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą (kuris gali būti įtrauktas į atidarant sąskaitą pateikiamus dokumentus), leidžiantį jai nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo adresą (-us) mokesčių tikslais, ir patvirtinti tokio patvirtinimo įtikimumą, remdamasi atidarant sąskaitą gauta informacija, įskaitant visus taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, gautus dokumentus.
- B. Jei remiantis sąskaitos turėtojo patvirtinimu nustatoma, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinės jurisdikcijos rezidentas mokesčių tikslais, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština, o patvirtinime turi būti nurodomas sąskaitos turėtojo mokesčių mokėtojo kodas praneštinoje jurisdikcijoje (jei laikomasi I skirsnio D poskirsnio) ir gimimo data.

- C. Jei pasikeičia su nauja fizinio asmens sąskaita susijusios aplinkybės ir dėl to duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad pirminis sąskaitos turėtojo patvirtinimas yra netikslus arba nepatikimas, ji negali naudoti to patvirtinimo ir privalo gauti galiojantį patvirtinimą, kuriame būtų nurodytas (-os) sąskaitos turėtojo rezidavimo adresas (-ai) mokesčių tikslais.

V SKIRSNIS

IŠSAMIAUS PATIKRINIMO PROCEDŪROS, TAIKOMOS JAU ANKSČIAU ATIDARYTOMS SUBJEKTŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau anksčiau atidarytų subjektų sąskaitų yra praneštinės.

- A. Subjektų sąskaitos, kurių neprivaloma peržiūrėti ar nustatyti ir apie kurias neprivaloma pranešti. Išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga priima kitokį sprendimą dėl visų jau anksčiau atidarytų subjektų sąskaitų arba atskirai dėl kurios nors aiškiai įvardytos tokių sąskaitų grupės, jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita, kurios likutis ar bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. neviršija 250 000 JAV dolerių (USD), arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos, neprivalo būti peržiūrima, nustatoma ar apie ją neprivalo būti pranešama kaip apie praneštiną sąskaitą tol, kol bendras jos likutis ar suma paskutinę bet kurių vėlesnių kalendorinių metų dieną neviršys tos sumos.
- B. Subjektų sąskaitos, kurias privaloma peržiūrėti. Jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita, kurios likutis arba bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. viršija 250 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą, ir jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita, kuri 2016 m. gruodžio 31 d. neviršija tos sumos, tačiau kurios likutis ar bendra suma paskutinę bet kurių vėlesnių kalendorinių metų dieną viršija tą sumą, turi būti peržiūrima D poskirsnyje apibūdinta tvarka.
- C. Subjektų sąskaitos, apie kurias privaloma pranešti. Praneštinomis sąskaitomis laikomos tik tos B poskirsnyje apibūdintos jau anksčiau atidarytos subjektų sąskaitos, kurias turi vienas ar daugiau asmenų, kurie yra praneštiniai asmenys, arba pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar daugiau juos kontroliuojančių asmenų yra praneštiniai asmenys.
- D. Peržiūros procedūros, skirtos nustatyti subjektų sąskaitoms, apie kurias privaloma pranešti. Siekdama nustatyti, ar jau atidaryta subjekto sąskaita priklauso vienam ar daugiau praneštinų asmenų, ar pasyviems nefinansiniams subjektams, kuriuos kontroliuojantys vienas ar daugiau asmenų yra praneštiniai asmenys, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo atlikti šias B poskirsnyje apibūdintų jau atidarytų subjektų sąskaitų peržiūros procedūras:
1. Nustatyti, ar subjektas yra praneštinis asmuo:
    - a) patikrinti informaciją, gautą reguliavimo ar santykių su klientais tikslais (įskaitant informaciją, surinktą taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu), siekiant nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra praneštinis juridikcijos rezidentas. Šiuo atžvilgiu įsisteigimo ar įsikūrimo vieta arba adresas praneštinoje juridikcijoje yra informacija, rodanti, jog sąskaitos turėtojas yra praneštinis juridikcijos rezidentas;
    - b) jei iš gautos informacijos matyti, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinis juridikcijos rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština, išskyrus tuos atvejus, kai sąskaitos turėtojas jai pateikia patvirtinimą arba kai ji, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, pakankamai tvirtai nustato, kad sąskaitos turėtojas nėra praneštinis asmuo.
  2. Nustatyti, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštiniai asmenys. Kai tai susiję su jau atidarytos subjekto sąskaitos turėtoju (įskaitant subjektą, kuris yra praneštinis asmuo), duomenis teikianti finansų įstaiga turi nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštiniai asmenys. Jeigu bent vienas iš

pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojančių asmenų yra praneštiną asmuo, sąskaita turi būti laikoma praneština. Kad tai nustatytų, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis D poskirsnio 2 dalies a–c punktuose pateiktomis gairėmis tokia tvarka, kokia esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia:

- a) nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga iš sąskaitos turėtojo turi gauti patvirtinimą, kad galėtų nustatyti jo statusą, išskyrus atvejus, kai ji, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, pakankamai tvirtai nustato, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas arba finansų įstaiga, išskyrus VIII skirsnio A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga;
- b) nustatyti sąskaitos turėtoją kontroliuojančius asmenis. Siekdama nustatyti sąskaitos turėtoją kontroliuojančius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, surinkta ir saugoma taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu;
- c) nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštiną. Siekdama nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštiną, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis:
  - i) informacija, surinkta ir saugoma taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, jei ji susijusi su jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems nefinansiniams subjektams ir kurios likutis arba bendra suma neviršija 1 000 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos; arba
  - ii) sąskaitos turėtojo arba jį kontroliuojančio asmens, kuris priklauso jurisdikcijai (-oms) (valstybei narei, Monakui arba kitoms jurisdikcijoms), kurios rezidentas mokesčių tikslais jis yra, patvirtinimu.

E. Jau atidarytoms subjektų sąskaitoms taikomų peržiūros ir papildomų procedūrų atlikimo laikas.

1. Jau atidarytų subjektų sąskaitų, kurių likutis arba bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. viršija 250 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą, peržiūra turi būti užbaigta ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.
2. Jau atidarytų subjektų sąskaitų, kurių likutis arba bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. neviršija 250 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos, tačiau tą sumą viršija bet kurių vėlesnių metų gruodžio 31 d., peržiūra turi būti užbaigta per kitus kalendorinius metus, einančius po tų metų, kuriais bendras likutis arba suma viršijo tą sumą.
3. Jei pasikeičia su jau atidaryta subjekto sąskaita susijusios aplinkybės ir dėl to duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad sąskaitos turėtojo patvirtinimas ar kitas su sąskaita susijęs dokumentas yra netikslus arba nepatikimas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo iš naujo nustatyti sąskaitos statusą, laikydama D poskirsnyje apibūdintų procedūrų.

VI SKIRSNIS

IŠSAMIAUS PATIKRINIMO PROCEDŪROS, TAIKOMOS NAUJOMS SUBJEKTŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš naujų subjektų sąskaitų yra praneštiną.

A. Peržiūros procedūros, skirtos nustatyti subjektų sąskaitoms, apie kurias privaloma pranešti. Siekdama nustatyti, ar nauja subjekto sąskaita priklauso vienam ar keliems praneštinoms asmenims, ar pasyviems nefinansiniams subjektams, kuriuos kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštinai asmenys, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo taikyti šias naujų sąskaitų peržiūros procedūras:

1. Nustatyti, ar subjektas yra praneštiną:

- a) gauti patvirtinimą (kuris gali būti įtrauktas į atidarant sąskaitą pateikiamus dokumentus), leidžiantį duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo adresą (-us) mokesčių tikslais, ir patvirtinti tokio patvirtinimo įtikimumą remiantis atidarant sąskaitą duomenis teikiančios finansų įstaigos gauta informacija, įskaitant visus taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su

pinigų plovimu, gautus dokumentus. Jeigu subjektas patvirtina, kad jis neturi rezidavimo adreso mokesčių tikslais, duomenis teikianti finansų įstaiga, siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą, gali remtis pagrindinės subjekto buveinės adresu;

- b) jei iš subjekto patvirtinimo matyti, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinis jurisdikcijos rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština, išskyrus tuos atvejus, kai ji, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, pakankamai tvirtai nustato, kad sąskaitos turėtojas nėra tos praneštinis jurisdikcijos praneštinis asmuo.
2. Nustatyti, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštinis asmuo. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi nustatyti, ar naujos subjekto (įskaitant subjektą, kuris yra praneštinis asmuo) sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurį kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštinis asmuo. Jeigu bent vienas iš pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojančių asmenų yra praneštinis asmuo, sąskaita turi būti laikoma praneština. Kad tai nustatytų, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis A poskirsnio 2 dalies a–c punktuose pateiktomis gairėmis tokia tvarka, kokia esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia:
- a) nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo remtis sąskaitos turėtojo pateiktu patvirtinimu, kad galėtų nustatyti jo statusą, išskyrus atvejus, kai ji, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, pakankamai tvirtai nustato, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas arba finansų įstaiga, išskyrus VIII skirsnio A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga;
- b) nustatyti sąskaitos turėtoją kontroliuojančius asmenis. Siekdama nustatyti sąskaitos turėtoją kontroliuojančius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, surinkta ir saugoma taikant procedūras, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu;
- c) nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštinis asmuo. Siekdama nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštinis asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis sąskaitos turėtojo arba tokio asmens patvirtinimu.

VII SKIRSNIS

SPECIALIOS IŠSAMIAUS PATIKRINIMO TAISYKLĖS

Siekiant įgyvendinti apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras, taikomos toliau išdėstytos papildomos taisyklės.

- A. Patvirtinimų ir patvirtinamųjų dokumentų naudojimas. Duomenis teikianti finansų įstaiga negali remtis sąskaitų turėtojo patvirtinimu ar patvirtinamuoju dokumentu, jei ji žino ar turi pagrindo manyti, kad patvirtinimas ar patvirtinamasis dokumentas yra netikslūs arba nepatikimi.
- B. Alternatyvios procedūros, taikomos finansinėms sąskaitoms, kurias turi išmokas pagal draudimo sutartį su išperkamąja suma arba anuiteto sutartį gaunantys fiziniai asmenys, arba grupinėms draudimo sutartims su išperkamąja suma ar grupinėms anuiteto sutartims. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali daryti prielaidą, kad mirties atveju išmoką pagal draudimo su išperkamąja suma sutartį arba anuiteto sutartį gaunantis asmuo (išskyrus draudėją) nėra praneštinis asmuo, ir gali tokios finansinės sąskaitos nelaikyti praneština sąskaita, išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga turi faktinės informacijos arba pagrindo manyti, kad išmokos gavėjas yra praneštinis asmuo. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi pagrindo manyti, kad išmokų pagal draudimo sutartį su išperkamąja suma arba anuiteto sutartį gavėjas yra praneštinis asmuo, jei jos surinkta su gavėju susijusi informacija apima III skirsnio B poskirsnyje aprašytus įrodymus. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi faktinės informacijos arba pagrindo manyti, kad gavėjas yra praneštinis asmuo, ji privalo laikytis III skirsnio B poskirsnyje nurodytų procedūrų.

Valstybė narė arba Monakas gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms laikyti finansinę sąskaitą, kuri yra nario turima dalis pagal grupinę draudimo su išperkamąja suma sutartį arba grupinę anuiteto

sutartį, finansine sąskaita, kuri nėra praneština iki datos, kurią suma išmokama darbuotojui ir (arba) pažymėjimo turėtojui arba gavėjui, jeigu minėta finansinė sąskaita atitinka šiuos reikalavimus:

- a) grupinė draudimo su išperkamąja suma sutartis ar grupinė anuiteto sutartis sudaryta darbdavio ir pagal ją draudžiami bent dvidešimt penki darbuotojai / pažymėjimų turėtojai;
- b) darbuotojai ir (arba) pažymėjimų turėtojai turi teisę pagal sutartį gauti bet kokią su jų dalyvavimu sutartyje susijusią sumą ir nurodyti jų mirties atveju mokamos išmokos gavėjus; ir
- c) bendra suma, mokama darbuotojui ir (arba) pažymėjimo turėtojui ar gavėjui, neviršija 1 000 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos.

Grupinė draudimo su išperkamąja suma sutartis – draudimo su išperkamąja suma sutartis, pagal kurią i) draudžiami per darbdavį, verslo asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją ar grupę prisijungę fiziniai asmenys, o ii) už kiekvieną grupės narį (arba grupės kategorijos narį) mokama įmoka, nustatoma neatsižvelgiant į asmens sveikatos būklę, išskyrus grupės nario (arba kategorijos narių) amžių, lytį ir rūkymo įpročius.

Grupinė anuiteto sutartis – anuiteto sutartis, pagal kurią kreditoriai yra per darbdavį, verslo asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją ar grupę prisijungę fiziniai asmenys.

Iki 2017 m. sausio 1 d. valstybės narės praneša Monakui, o šis – Europos Komisijai, ar pasinaudojo šiame poskirsnyje numatyta galimybe. Europos Komisija gali koordinuoti valstybių narių pranešimų perdavimą Monakui ir perduoda Monako pranešimą visoms valstybėms narėms. Apie visus vėlesnius su naudojimusi ta galimybe susijusius pokyčius valstybė narė arba Monakas praneša ta pačia tvarka.

C. Sąskaitų likučių sumavimo ir valiutos konvertavimo taisyklės

1. Fizinį asmenų sąskaitų likučių sumavimas. Siekdama nustatyti fizinio asmens turimų finansinių sąskaitų likutį arba bendrą sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sumuoti visas savo arba susijusio subjekto tvarkomas finansines sąskaitas, tačiau tik tas, kurios jos kompiuterinėse sistemose susietos pagal duomenų elementą, pavyzdžiui, kliento numerį arba mokesčių mokėtojo kodą, ir kurių likučius arba sumas tokiu būdu įmanoma susumuoti. Taikant šioje dalyje apibūdintas sumavimo taisykles, kiekvienam iš bendros sąskaitos turėtojų yra priskiriamas visas šios sąskaitos likutis arba suma.
2. Subjektų sąskaitų likučių sumavimas. Siekdama nustatyti subjekto turimų finansinių sąskaitų likutį arba bendrą sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo atsižvelgti į visas savo arba susijusio subjekto tvarkomas finansines sąskaitas, tačiau tik tas, kurios jos kompiuterinėse sistemose susietos pagal duomenų elementą, pavyzdžiui, kliento numerį arba mokesčių mokėtojo kodą, ir kurių likučius arba sumas tokiu būdu įmanoma susumuoti. Taikant šioje dalyje apibūdintas sumavimo taisykles, kiekvienam iš bendros sąskaitos turėtojų yra priskiriamas visas šios sąskaitos likutis arba suma.
3. Speciali sumavimo taisyklė, taikoma santykių su klientais vadovams. Siekdama nustatyti asmens turimų finansinių sąskaitų likutį arba bendrą sumą, kad būtų nustatyta, ar finansinė sąskaita yra didelės vertės sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga taip pat privalo sumuoti likučius visų finansinių sąskaitų, kurios, santykių su klientais vadovo žiniomis arba pagrįstu manymu, tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso tam pačiam asmeniui, yra jo kontroliuojamos arba jo atidarytos (išskyrus atvejus, kai tas asmuo veikia kaip patikėtinis).
4. Sumos, apimančios lygiavertes sumas kitomis valiutomis. Visos sumos, išreikštos kiekvienos valstybės narės arba Monako valiuta, atitinka lygiavertes sumas kitomis valiutomis, kaip nurodyta nacionalinėje teisėje.

VIII SKIRSNIS

APIBRĖŽTYS

Toliau pateikiami terminai turi tokią reikšmę:

A. Duomenis teikianti finansų įstaiga

1. Duomenis teikianti finansų įstaiga – priklausomai nuo konteksto, valstybės narės arba Monako finansų įstaiga, kuri nėra duomenų neteikianti finansų įstaiga.
2. Dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga – i) bet kuri finansų įstaiga, dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, išskyrus ne tos dalyvaujančiosios jurisdikcijos teritorijoje esantį tos finansų įstaigos filialą, ir ii) bet kuris finansų įstaigos, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, filialas, jei tas filialas įsteigtas toje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje.
3. Finansų įstaiga – pasaugos įstaiga, indėlių įstaiga, investicinė įmonė ar nurodytoji draudimo bendrovė.
4. Pasaugos įstaiga – subjektas, kurio esminę veiklos dalį sudaro kitų asmenų finansinio turto saugojimas. Subjektas saugo kitų asmenų finansinį turtą ir tai sudaro esminę jo veiklos dalį, jeigu bendrosios subjekto pajamos, gautos už finansinio turto saugojimą ir susijusias finansines paslaugas, yra lygios arba viršija 20 % bendrųjų subjekto pajamų per trumpiausią iš šių dviejų laikotarpių: i) trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi metų, einančių prieš metus, kuriais atliekamas apskaičiavimas, gruodžio 31 d., arba ii) subjekto veiklos laikotarpį, jei šis laikotarpis trumpesnis nei treji metai.
5. Indėlių įstaiga – subjektas, kuris vykdydamas įprastą bankininkystės ar panašią veiklą priima indėlius.
6. Investicinė įmonė – subjektas:
  - a) kuris kliento naudai ar vardu vykdo vienos ar kelių toliau nurodytų rūšių pagrindinę veiklą ar operacijas:
    - i) prekybą pinigų rinkos priemonėmis (čekiais, vekseliais, indėlių sertifikatais, išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pan.), užsienio valiuta, valiutų, palūkanų normų ir indeksų priemonėmis, perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais arba biržos prekių ateities sandoriais;
    - ii) individualų ir kolektyvinių portfelių valdymą; arba
    - iii) kitas finansinio turto ar pinigų investavimo, administravimo ar valdymo kitų asmenų vardu operacijas; arba
  - b) kurio bendrosios pajamos daugiausia gautos už finansinio turto investavimą, reinvestavimą arba prekybą, jeigu subjektą valdo kitas subjektas, kuris yra indėlių įstaiga, pasaugos įstaiga, nurodytoji draudimo bendrovė arba investicinė įmonė, apibūdinta A poskirsnio 6 dalies a punkte.

Laikoma, kad subjektas vykdo vienos ar kelių A poskirsnio 6 dalies a punkte apibūdintų rūšių pagrindinę veiklą arba subjekto bendrosios pajamos daugiausia gautos už finansinio turto investavimą, reinvestavimą arba prekybą, kaip nurodyta A poskirsnio 6 dalies b punkte, jeigu už atitinkamą veiklą gautos subjekto bendrosios subjekto pajamos yra lygios arba viršija 50 % bendrųjų jo pajamų per trumpiausią iš šių dviejų laikotarpių: i) trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi metų, einančių prieš metus, kuriais atliekamas apskaičiavimas, gruodžio 31 d.; arba ii) subjekto veiklos laikotarpį, jei šis laikotarpis trumpesnis nei treji metai. Terminas „investicinė įmonė“ neapima subjekto, kuris yra aktyvus nefinansinis subjektas, kadangi tas subjektas atitinka D poskirsnio 9 dalies d–g punktuose išvardytus kriterijus.

Ši dalis aiškinama pagal Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) rekomendacijose vartojamo termino „finansų įstaiga“ apibrėžtį.

7. Finansinis turtas – vertybiniai popieriai (pvz., akcinės bendrovės kapitalo dalis; daug narių turinčios ūkinės bendrijos, ribotos atsakomybės akcinės bendrijos arba patikos fondo akcijos ar teisė naudotis jos turtu; obligacijos arba kiti skolos vertybiniai popieriai), nuosavybės vertybiniai popieriai, biržos prekės, apskaitimo sandoriai (pvz., palūkanų normų, valiutos apskaitimo ir pagrindinių normų apskaitimo sandoriai, išankstiniai viršutinių ir apatinių palūkanų normų sandoriai, biržos prekių apskaitimo sandoriai, skolos konvertavimo į nuosavybę sandoriai, indekso pasirinkimo sandoriai ir panašūs susitarimai), draudimo ar anuiteto sutartys arba bet kokia su vertybiniais popieriais, akcinio kapitalo dalimi, biržos preke, apskaitimo sandoriu, draudimo arba anuiteto sutartimi (įskaitant ateities sandorį, ateities nebiržinį sandorį arba pasirinkimo sandorį) susijusi teisė. Terminas „finansinis turtas“ neapima su skola nesusijusios tiesioginės nekilnojamojo turto dalies.

8. Nurodytoji draudimo bendrovė – bet kuri draudimo bendrovė (arba draudimo bendrovės kontroliuojančioji bendrovė), kuri sudaro draudimo su išperkama suma sutartį ar anuiteto sutartį arba privalo pagal tokias sutartis mokėti išmokas.

B. Duomenų neteikianti finansų įstaiga

1. Duomenų neteikianti finansų įstaiga – finansų įstaiga, kuri yra:

- a) vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija arba centrinis bankas, išskyrus atvejus, susijusius su mokėjimu, atliktinu pagal išpareigojimą, susijusį su ta komercine finansine veikla, kurią vykdo nurodytoji draudimo bendrovė, pasaulio įstaiga ar indėlių įstaiga;
- b) plataus dalyvavimo pensijų fondas; siauro dalyvavimo pensijų fondas; vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos arba centrinio banko pensijų fondas; arba patvirtinta kredito kortelės išduodanti įstaiga;
- c) kitas subjektas, kuris kelia mažą riziką, kad juo bus pasinaudota norint išvengti mokesčių, kuriam būdingos į B poskirsnio 1 dalies a ir b punktuose apibūdintų subjektų iš esmės panašios savybės, kuris nacionalinėje teisėje apibrėžiamas kaip duomenų neteikianti finansų įstaiga ir kuris valstybių narių atveju yra numatytas Tarybos direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje 8 straipsnio 7a dalyje ir nurodytas Monakui, o Monako nurodytas Europos Komisijai, jeigu šio subjekto, kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos, statusas netrukdo siekti šio susitarimo tikslų;
- d) nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas; arba
- e) patikos fondas, jeigu jo patikėtinis yra duomenis teikianti finansų įstaiga ir praneša visą pagal I skirsnį praneštiną informaciją apie visas patikos fondo praneštinias sąskaitas.

2. Vyriausybės subjektas – valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos vyriausybė, valstybės narės, Monako arba kitos jurisdikcijos politinis vienetas (kuris, siekiant išvengti dviprasmiškumo, apima valstybę, provinciją, apygardą ar savivaldybę) arba visiškai valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos valdoma agentūra ar įstaiga (kiekviena iš jų – vyriausybės subjektas). Į šią kategoriją patenka neatsiejamos valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos dalys, kontroliuojami subjektai ir politiniai vienetai:

- a) valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos neatsiejama dalis – bet kuris asmuo, organizacija, agentūra, biuras, fondas, juridinis asmuo ar kita institucija, kurie, nepriklausomai nuo pavadinimo, yra valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos valdymo institucija. Valdymo institucijos grynosios pajamos turi būti įskaitomos į jos pačios sąskaitą ar kitas valstybei narei, Monakui ar kitai jurisdikcijai priklausančias sąskaitas, ir jokia šių pajamų dalis negali atitekti privačiam asmeniui. Neatsiejama dalis neapima asmens, kuris yra vadovas, pareigūnas ar administratorius, veikiantis kaip privatus asmuo;
- b) kontroliuojamas subjektas – subjektas, kuris pagal savo formą veikia atskirai nuo valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos arba kuris sudaro atskirą subjektą, jeigu:
  - i) šį subjektą tiesiogiai arba per vieną ar kelis kontroliuojamus subjektus visiškai valdo ir kontroliuoja vienas ar keli vyriausybės subjektai;
  - ii) šio subjekto grynosios pajamos įskaitomos į jo paties sąskaitą arba vieno ar kelių vyriausybės subjektų sąskaitas, ir jokia šių pajamų dalis negali atitekti privačiam asmeniui; ir
  - iii) likvidavus šį subjektą, jo turtas pereina vienam ar keliems vyriausybės subjektams;
- c) pajamos neatitenka privatiems asmenims, jei šie asmenys yra numatyti vyriausybės programos naudos gavėjai ir jei vykdoma programos veikla, vykdoma bendram labui, yra skirta plačiajai visuomenei arba yra susijusi su tam tikro valdymo etapo administravimu. Tačiau, nepaisant to, kas išdėstyta, laikoma, kad pajamos atitenka privatiems asmenims, jei jos gaunamos vyriausybės subjektą naudojant komercinei veiklai, pavyzdžiui, komercinei bankininkystės veiklai, kai teikiamos finansinės paslaugos privatiems asmenims, vykdyti.

3. Tarptautinė organizacija – tarptautinė organizacija arba visiškai jos valdoma agentūra ar įstaiga. Ši kategorija apima visas tarpvyriausybines (įskaitant viršvalstybines) organizacijas, i) kurias daugiausia sudaro vyriausybės; ii) kurios sudarė susitarimą dėl būstinės arba iš esmės panašų susitarimą su valstybe nare, Monaku ar kita jurisdikcija; iii) kurių pajamos neatitenka privatiems asmenims.
4. Centrinis bankas – institucija, kuri pagal įstatymą ar vyriausybės nutarimą yra pagrindinė institucija, išskyrus valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos vyriausybę, ir kuri išleidžia priemones, skirtas naudoti kaip valiuta. Tokia institucija gali apimti įstaigą, kuri yra atskira nuo valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos vyriausybės, neatsižvelgiant į tai, ar valstybė narė, Monakas ar kita jurisdikcija ją valdo visiškai, ar iš dalies.
5. Plataus dalyvavimo pensijų fondas – fondas, įsteigtas siekiant pensijų, neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju arba bet kurių jų derinį mokėti gavėjams, kurie yra dabartiniai ar buvę vieno ar kelių darbdavių darbuotojai (arba tokių darbuotojų paskirti asmenys), kaip atlyginimą už suteiktas paslaugas, jeigu:
  - a) fondas neturi vienintelio gavėjo, turinčio teisę į daugiau kaip 5 % fondo turto;
  - b) fondui taikomi vyriausybės aktai ir jis teikia informaciją mokesčių administratoriams; ir
  - c) fondas atitinka bent vieną iš šių reikalavimų:
    - i) dėl savo, kaip pensijų fondo, statuso fondas paprastai būna atleidžiamas nuo mokesčio už investicines pajamas arba šių pajamų apmokestinimas atidedamas, arba šios pajamos apmokestinamos mažesniu tarifu;
    - ii) iš jį finansuojančių darbdavių fondas gauna bent 50 % visų savo įmokų (išskyrus turto pervedimus iš kitoms B poskirsnio 5–7 dalyse apibūdintiems fondams skirtų lėšų arba iš C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų);
    - iii) fondo lėšas leidžiama išmokėti ar išgryninti tik įvykus nurodytiems įvykiams, susijusiems su išėjimu į pensiją, neįgalumu ar mirtimi (išskyrus periodinius mokėjimus kitiems B poskirsnio 5–7 dalyse apibūdintiems pensijų fondams arba į C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintas pensijų sąskaitas), antraip iki šių įvykių išmokėtoms ar išgrynintoms lėšoms taikomos baudos; arba
    - iv) darbuotojų įmokos (išskyrus tam tikras leistinas patikslintas įmokas) į fondą ribojamos pagal darbuotojo gautas pajamas arba per metus negali viršyti 50 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos, taikant VII skirsnyje nustatytas sąskaitų likučių sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.
6. Siauro dalyvavimo pensijų fondas – fondas, įsteigtas siekiant pensijų, neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju mokėti gavėjams, kurie yra vieno ar kelių darbdavių dabartiniai ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų paskirti asmenys), kaip atlyginimą už suteiktas paslaugas, jeigu:
  - a) fondas turi mažiau kaip 50 narių;
  - b) fondą remia vienas ar keli darbdaviai, kurie nėra investicinės įmonės arba pasyvūs nefinansiniai subjektai;
  - c) darbuotojo ir darbdavio įmokos į fondą (išskyrus turto pervedimus iš C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų) ribojamos atitinkamai pagal darbuotojo gautas pajamas ir atlyginimą;
  - d) nariai, kurie nėra jurisdikcijos (valstybės narės arba Monako), kurioje yra fondas, rezidentai, neturi teisės į daugiau kaip 20 % fondo turto; ir
  - e) fondui taikomi vyriausybės aktai ir jis teikia informaciją mokesčių administratoriams.
7. Vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko pensijų fondas – vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko įsteigtas fondas siekiant pensijų, neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju mokėti gavėjams arba nariams, kurie yra dabartiniai ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų paskirti asmenys) arba kurie nėra dabartiniai ar buvę darbuotojai, jeigu išmokos tokiems gavėjams ar nariams mokamos kaip atlyginimas už vyriausybės subjektui, tarptautinei organizacijai ar centriniam bankui suteiktas asmenines paslaugas.

8. Patvirtinta kredito kortelės išduodanti įstaiga – finansų įstaiga, atitinkanti šiuos kriterijus:
- finansų įstaiga šį statusą turi tik todėl, kad ji yra kredito kortelės išduodanti įstaiga, priimanti indėlius tik tada, kai klientas įvykdo mokėjimą, kuris viršija kredito kortelės likutį, ir kai permoka iš karto negražinama klientui; ir
  - nuo 2017 m. sausio 1 d. arba iki šios datos finansų įstaiga įgyvendina taisykles ir procedūras, kuriomis siekiama neleisti klientui įvykdyti permokos, kuri viršija 50 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą, arba užtikrinama, kad tą sumą viršijanti permoka būtų gražinama klientui per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų likučių sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo atžvilgiu kliento permoka neapima kredito likučių, kurie gali būti įskaitomi į ginčijamus mokesčius, bet apima dėl prekių grąžinimo atsirandančius kredito likučius.
9. Nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas – investicinė įmonė, kuri reglamentuojama kaip kolektyvinio investavimo subjektas, jeigu visas kolektyvinio investavimo subjekto nuosavybės teises turi fiziniai asmenys ar subjektai, kurie nėra praneštiniai asmenys, arba jos valdomos per tuos asmenis ar subjektus, išskyrus pasyvius nefinansinius subjektus, kuriuos kontroliuojantys asmenys yra praneštiniai asmenys.

Vien dėl to, kad išleido materialių pareikštinės formos akcijų, investicinė įmonė, kuri reglamentuojama kaip kolektyvinio investavimo subjektas, nepraranda B poskirsnio 9 dalyje nurodyto nuo mokesčių atleisto kolektyvinio investavimo subjekto statuso, jeigu:

- kolektyvinio investavimo subjektas neišleido ir neišleidžia materialių pareikštinės formos akcijų po 2016 m. gruodžio 31 d.;
- kolektyvinio investavimo subjektas visas tokias akcijas išima iš apyvartos per jų pardavimą;
- kolektyvinio investavimo subjektas atlieka II–VII skirsniuose apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras ir pateikia visą praneštiną informaciją apie tokias akcijas, kai jos pateikiamos išpirkti ar kitaip apmokėti; ir
- kolektyvinio investavimo subjektas yra priėmęs taisykles ir procedūras, kuriomis užtikrinama, kad tokios akcijos būtų išpirktos arba perduotos saugoti kuo greičiau, bet kuriuo atveju iki 2019 m. sausio 1 d.

C. Finansinė sąskaita

1. Finansinė sąskaita – finansų įstaigos tvarkoma sąskaita, apimanti indėlių sąskaitą, pasaugos sąskaitą ir:

- investicinės įmonės atveju – finansų įstaigos saugomi nuosavybės ar skolos vertybiniai popieriai. Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, terminas „finansinė sąskaita“ neapima subjekto, kuris yra investicinė įmonė, saugomų nuosavybės ar skolos vertybinių popierių vien todėl, kad jis: i) teikia konsultacijas dėl investicijų klientui ir veikia jo vardu arba ii) valdo portfelius kliento naudai ir veikia jo vardu, siekdamas investuoti, valdyti ar administruoti finansinį turtą, kliento vardu saugomą finansų įstaigoje, kuri nėra toks subjektas;
- C poskirsnio 1 dalies a punkte nenurodytos finansų įstaigos atveju – finansų įstaigos saugomi nuosavybės ar skolos vertybiniai popieriai, jeigu tokių vertybinių popierių kategorija sukurta siekiant išvengti duomenų teikimo pagal I skirsnį; ir
- finansų įstaigos sudaryta arba tvarkoma draudimo su išperkamąja suma sutartis arba anuiteto sutartis, išskyrus neinvesticinę, neperleidžiamą ir nedelsiant vykdytiną anuiteto iki gyvos galvos sutartį, pagal kurią išmokos mokamos fiziniam asmeniui ir atitinka pensijos ar neįgalumo išmokas, mokamas pagal sąskaitą, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

Terminas „finansinė sąskaita“ neapima jokių sąskaitų, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

2. Terminas „indėlių sąskaita“ apima visas komercines, pašto žiro, taupomąsias arba terminuotųjų indėlių sąskaitas ir sąskaitas, kurios patvirtintos indėlio sertifikatu, paskolos sertifikatu, investicijos sertifikatu, skolos vertybiniais popieriais ar kita panašia finansine priemone, kurią, vykdydama įprastą bankininkystės ar panašią veiklą, saugo finansų įstaiga. Indėlių sąskaitos taip pat apima sumas, kurias draudimo bendrovės saugo pagal garantuotų investicijų sutartį ar panašią sutartį, kurios tikslas – mokėti palūkanas arba ar jas kredituoti turėtojui.

3. Pasaugos sąskaita – sąskaita (išskyrus draudimo arba anuiteto sutartį), kurioje laikomas vienas ar daugiau finansinio turto vienetų kito asmens naudai.
4. Nuosavybės vertybinis popierius – ūkinės bendrijos, kuri yra finansų įstaiga, atveju tos bendrijos kapitalo arba pelno dalis. Patikos fondo, kuri yra finansų įstaiga, atveju laikoma, kad nuosavybės vertybinius popierius turi bet kuris asmuo, disponuojantis visa patika ar jos dalimi arba gaunantis naudą iš visos patikos ar jos dalies, arba bet kuris kitas fizinis asmuo, vykdamas pagrindinę faktinę patikos kontrolę. Praneštinas asmuo laikomas patikos naudos gavėju, jeigu toks praneštinas asmuo turi teisę iš patikos fondo tiesiogiai arba netiesiogiai (pvz., per paskirtą asmenį) gauti privalomai ar neprivalomai paskirstomą patikos dalį.
5. Draudimo sutartis – sutartis (išskyrus anuiteto sutartį), pagal kurią draudikas įsipareigoja išmokėti tam tikrą sumą įvykus draudžiamajam įvykiui, pvz., mirties, ligos, nelaimingo atsitikimo, civilinės atsakomybės ar turtinės žalos atveju.
6. Anuiteto sutartis – sutartis, pagal kurią draudikas įsipareigoja mokėti išmokas tam tikrą laikotarpį, iš dalies arba visiškai nustatomą atsižvelgiant į tikėtiną vieno ar kelių fizinių asmenų gyvenimo trukmę. Šis terminas apima ir bet kurią sutartį, kuri laikoma anuiteto sutartimi pagal jurisdikcijos (valstybės narės, Monako arba kitos jurisdikcijos), kurioje sudaryta sutartis, įstatymus, kitus teisės aktus ar praktiką ir pagal kurią draudikas įsipareigoja išmokas tam tikrą metų skaičių.
7. Draudimo su išperkamoja suma sutartis – draudimo sutartis (išskyrus dviejų draudimo bendrovių sudarytą nuostolių atlyginimo perdraudimo sutartį), pagal kurią numatyta išperkamoji suma.
8. Išperkamoji suma – didesnė iš šių sumų: i) suma, kurią draudėjas turi teisę gauti nutraukęs sutartį ar jai pasibaigus (apskaičiuojama neatėmus galimų išpirkimo išlaidų ar avanso), ii) suma, kurią draudėjas gali skolintis pagal sutartį ar dėl jos. Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, terminas „išperkamoji suma“ neapima sumos, kuri pagal draudimo sutartį išmokama:
  - a) tik dėl gyvybės draudimu apdrausto asmens mirties;
  - b) siekiant atlyginti kūno sužalojimo ar ligos išlaidas arba ekonominius nuostolius, patirtus įvykus draudžiamajam įvykiui;
  - c) siekiant kompensuoti anksčiau pagal draudimo sutartį (išskyrus investicinio gyvybės draudimo arba investicinio anuiteto sutartį) sumokėtą draudimo įmoką (atėmus draudimo išlaidas, nepaisant to, ar jos apmokestinamos, ar ne) dėl sutarties panaikinimo arba nutraukimo, rizikos sumažėjimo sutarties galiojimo laikotarpiu arba dėl naujo įmokos apskaičiavimo ištaisius korektūros ar kitas panašias klaidas;
  - d) siekiant draudėjui skirti draudiko pelno dalį (išskyrus dividendus, išmokėtus pasibaigus sutarčiai), jeigu ta dalis susijusi su draudimo sutartimi, pagal kurią išmokamos tik C poskirsnio 8 dalies b punkte apibūdintos išmokos; arba
  - e) siekiant grąžinti išankstinę įmoką arba įmokos indėlį, susijusius su draudimo sutartimi, pagal kurią įmoka mokėtina bent kartą per metus, jei išankstinės įmokos arba įmokos indėlio suma neviršija pagal sutartį mokėtinų kitų metų įmokos.
9. Jau anksčiau atidaryta sąskaita –
  - a) finansinė sąskaita, duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma 2016 m. gruodžio 31 d.;
  - b) valstybė narė arba Monakas turi galimybę išplėsti termino „jau anksčiau atidaryta sąskaita“ apibrėžtį ir taip įvardyti bet kurią sąskaitos turėtojo finansinę sąskaitą, nepriklausomai nuo jos atidarymo datos, jeigu:
    - i) sąskaitos turėtojas duomenis teikiančioje finansų įstaigoje arba toje pačioje jurisdikcijoje (valstybėje narėje arba Monake) kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga esančiame susijusiam subjekte taip pat turi finansinę sąskaitą, kuri yra jau anksčiau atidaryta sąskaita, kaip apibrėžta C poskirsnio 9 dalies a punkte;

- ii) duomenis teikianti finansų įstaiga ir, jei taikoma, toje pačioje jurisdikcijoje (valstybėje narėje arba Monake) kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga esantis susijęs subjektas abi minėtas finansines sąskaitas ir bet kurias kitas sąskaitas turėtojo finansines sąskaitas, kurios laikomos jau anksčiau atidarytomis sąskaitomis pagal šį C poskirsnio 9 dalies b punktą, laiko viena finansine sąskaita, siekdami, kad būtų laikomasi reikalavimų dėl pasitikėjimo standartų, išdėstytų VII skirsnio A poskirsnyje, ir siekdami nustatyti bet kurios iš finansinių sąskaitų likutį arba sumą, taikant vieną iš sąskaitos ribų;
- iii) finansinės sąskaitos, kuriai turi būti taikomos procedūros, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, atveju duomenis teikiančiai finansų įstaigai leidžiama finansinei sąskaitai taikyti tokias procedūras, remiantis tokiomis procedūromis, taikytomis jau anksčiau atidarytai sąskaitai, nurodytai C poskirsnio 9 dalies a punkte; ir
- iv) atidarant finansinę sąskaitą sąskaitos turėtojas neprivalo apie save pateikti naujos, papildomos arba iš dalies pakeistos informacijos, išskyrus informaciją, reikalingą šio Susitarimo taikymo tikslams įgyvendinti.

Iki 2017 m. sausio 1 d. valstybės narės praneša Monakui, o šis – Europos Komisijai, ar pasinaudojo šiame poskirsnyje numatyta galimybe. Europos Komisija gali koordinuoti valstybių narių pranešimų perdavimą Monakui ir perduoda Monako pranešimą visoms valstybėms narėms. Apie visus su naudojimu ta galimybe susijusius pokyčius valstybė narė arba Monakas praneša ta pačia tvarka.

10. Nauja sąskaita – duomenis teikiančios finansų įstaigoje 2017 m. sausio 1 d. arba vėliau atidaryta finansinė sąskaita, išskyrus atvejus, kai ji laikoma jau anksčiau atidaryta sąskaita pagal išplėstą jau anksčiau atidarytos sąskaitos apibrėžtį, pateiktą C poskirsnio 9 dalyje.
11. Jau anksčiau atidaryta fizinio asmens sąskaita – jau anksčiau atidaryta sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems fiziniams asmenims.
12. Nauja fizinio asmens sąskaita – nauja sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems fiziniams asmenims.
13. Jau anksčiau atidaryta subjekto sąskaita – jau anksčiau atidaryta sąskaita, kuri priklauso vienam ar daugiau subjektų.
14. Mažos vertės sąskaita – jau anksčiau atidaryta fizinio asmens sąskaita, kurios likutis arba bendra suma 2016 m. gruodžio 31 d. neviršija 1 000 000 USD, arba lygiavertės kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštos sumos.
15. Didelės vertės sąskaita – jau anksčiau atidaryta fizinio asmens sąskaita, kurios likutis arba bendra suma 2016 m. arba vėlesnių metų gruodžio 31 d. viršija 1 000 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą.
16. Nauja subjekto sąskaita – nauja sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems subjektams.
17. Sąskaita, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis – bet kuri iš šių sąskaitų:
  - a) pensijų sąskaita, atitinkanti šiuos kriterijus:
    - i) sąskaita reglamentuojama kaip asmeninė pensijų sąskaita arba yra patvirtintos ar reglamentuojamos pensijų sistemos, pagal kurią numatoma mokėti pensijų išmokas (įskaitant neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju), dalis;
    - ii) sąskaitai taikoma palanki apmokestinimo tvarka (t. y. įmokos į sąskaitą, kurios kitu atveju būtų apmokestinamos, yra atskaitomos arba neįtraukiamos į bendrąsias sąskaitos turėtojo pajamas, arba apmokestinamos lengvatiniu tarifu, arba investicinių pajamų iš sąskaitos apmokestinimas atidedamas, arba šios pajamos apmokestinamos lengvatiniu tarifu);
    - iii) informaciją apie sąskaitą privaloma teikti mokesčių administratoriui;
    - iv) lėšas iš sąskaitos galima išgryninti tik suėjus nustatytam išėjimo į pensiją amžiui, pripažinus neįgalumą arba patvirtinus mirties faktą, priešingu atveju iki šių įvykių išgrynintoms sumoms taikomos baudos; ir

- v) įvykdytas vienas iš šių reikalavimų: i) metinių įmokų limitas yra 50 000 USD, arba lygiavertė ar mažesnė kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikšta suma, arba ii) nustatytas didžiausias viso gyvenimo įmokų limitas sąskaitai – 1 000 000 USD, arba lygiavertė ar mažesnė kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikšta suma, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų likučių sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

Finansinė sąskaita, kuri atitinka C poskirsnio 17 dalies a punkto v papunkčio reikalavimą, negali būti laikoma neatitinkančia šio reikalavimo vien todėl, kad į ją gali būti pervedamas turtas arba lėšos iš vienos ar daugiau finansinių sąskaitų, atitinkančių C poskirsnio 17 dalies a arba b punktų reikalavimus, arba iš vieno ar daugiau pensijų fondų, atitinkančių B poskirsnio 5–7 dalių reikalavimus;

- b) sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:

- i) ne pensijų tikslams skirta sąskaita, kuri reglamentuojama kaip investavimo priemonė ir kuria reguliariai prekiaujama pripažintoje biržoje, arba ne pensijų tikslams skirta sąskaita, kuri reglamentuojama kaip taupomoji priemonė;
- ii) sąskaitai taikomos mokesčių lengvatos (t. y. įmokos į sąskaitą, kurios kitu atveju būtų apmokestinamos, atskaitomos iš bendrųjų sąskaitos turėtojo pajamų, į jas neįtraukiamos arba apmokestinamos lengvatiniu tarifu, arba investicinių pajamų iš sąskaitos apmokestinimas atidedamas arba šios pajamos apmokestinamos lengvatiniu tarifu);
- iii) lėšas iš sąskaitos galima išgryninti tik tada, kai laikomasi tam tikrų kriterijų, susijusių su investicinės arba taupomosios sąskaitos paskirtimi (pavyzdžiui, studijų arba sveikatos išmokų mokėjimas), priešingu atveju sumoms, išgrynintoms nesilaikant kriterijų, taikomos baudos; ir
- iv) metinių įmokų limitas yra 50 000 USD, arba lygiavertė ar mažesnė kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikšta suma, taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

Finansinė sąskaita, kuri atitinka C poskirsnio 17 dalies b punkto iv papunkčio reikalavimą, negali būti laikoma neatitinkančia šio reikalavimo vien todėl, kad į ją gali būti pervedamas turtas arba lėšos iš vienos ar daugiau finansinių sąskaitų, atitinkančių C poskirsnio 17 dalies a arba b punktų reikalavimus, arba iš vieno ar daugiau pensijų fondų, atitinkančių B poskirsnio 5–7 dalių reikalavimus;

- c) gyvybės draudimo sutartis, kurios draudimo laikotarpis baigiasi iki apdraustajam asmeniui sukanka 90 metų, jeigu ši sutartis atitinka tokius reikalavimus:

- i) periodinės įmokos, kurių suma su laiku nekinta, yra mokėtinos bent kartą per metus sutarties galiojimo laikotarpiu arba iki apdraustajam asmeniui sukanka 90 metų, atsižvelgiant į tai, kuris šių laikotarpių yra trumpesnis;
- ii) niekas negali naudotis sutartinėmis paslaugomis (lėšų išgryninimo, paskolos ėmimo ar kitomis paslaugomis) nenutraukęs sutarties;
- iii) sutartį panaikinus arba nutraukus mokėtina suma (kuri nėra išmoka mirties atveju) negali viršyti bendrų pagal sutartį sumokėtų įmokų, atėmus visas sutarties galiojimo laikotarpiu (-iais) patirtas išlaidas, susijusias su mirtimi, ligomis ir administravimu (neatsižvelgiant į tai, ar jos apmokestinamos, ar ne), ir visų iki sutarties panaikinimo ar nutraukimo sumokėtų sumų; ir
- iv) sutartis teisių perėmėjui perleidžiama ne už atlygį;

- d) sąskaita, kuri priklauso tik paveldėtojiui, jei šios sąskaitos dokumentai apima mirusiojo testamentą ar mirties liudijimo kopiją;

- e) sąskaita, atidaryta dėl vieno iš šių veiksmy:

- i) teismo įsakymo ar sprendimo;

- ii) nekilnojamojo ar asmeninio turto pardavimo, keitimo ar nuomos, jeigu sąskaita atitinka šiuos reikalavimus:
    - sąskaita finansuojama tik pradine įmoka, sumokama kaip rankpinigiai, kurių sumos pakanka tiesiogiai su sandoriu susijusiam išsipareigojimui užtikrinti, ar panašiu mokėjimu, arba finansuojama finansiniu turtu, kuris padėtas į sąskaitą ir susijęs su turto pardavimu, keitimu ar nuoma;
    - sąskaita atidaryta ir naudojama vien užtikrinti pirkėjo išsipareigojimui sumokėti turto pirkimo kainą, pardavėjo išsipareigojimui apmokėti neapibrėžtuosius išsipareigojimus arba nuomotojo ar nuomininko išsipareigojimui atlyginti su nuomojamu turtu susijusius nuostolius, kaip sutarta nuomos sutartyje;
    - sąskaitos turtas, įskaitant už jį gautas pajamas, bus išmokamas ar kitaip paskirstomas pirkėjo, pardavėjo, nuomotojo ar nuomininko naudai (be kita ko, siekiant įvykdyti tokio asmens išsipareigojimus), kai turtas parduodamas, keičiamas ar perduodamas arba kai pasibaigia nuomos sutartis;
    - sąskaita nėra maržos ar panaši sąskaita, atidaryta dėl finansinio turto pardavimo ar keitimo; ir
    - sąskaita nesusijusi su C poskirsnio 17 dalies f punkte apibūdinta sąskaita;
  - iii) finansų įstaigos, kuri suteikia nekilnojamoju turtu užtikrintą paskolą, išsipareigojimo atidėti dalį mokėjimo vien siekiant palengvinti su šiuo nekilnojamoju turtu susijusių mokesčių ar draudimo įmokų mokėjimą ateityje;
  - iv) finansų įstaigos išsipareigojimo vien palengvinti mokesčių mokėjimą ateityje;
- f) indėlių sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:
- i) sąskaita laikoma vien todėl, kad klientas atlieka mokėjimą, kuris viršija kredito kortelės ar kitos atnaujinamojo kredito priemonės likutį, o permoka iš karto klientui negražinama; ir
  - ii) nuo 2017 m. sausio 1 d. arba iki šios datos finansų įstaiga įgyvendina taisykles ir procedūras, kuriomis siekiama neleisti klientui įvykdyti permokos, kuri viršija 50 000 USD, arba lygiavertę kiekvienos valstybės narės arba Monako nacionaline valiuta išreikštą sumą, arba užtikrinama, kad tą sumą viršijanti permoka būtų gražinama klientui per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje apibūdintas sąskaitų likučių sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo tikslu kliento permoka neapima kredito likučių, kurie įskaičiuojami į ginčijamas išlaidas, bet apima dėl prekių gražinimo atsirandančius kredito likučius;
- g) kita sąskaita, kuri kelia mažą riziką, kad ja bus pasinaudota norint išvengti mokesčių, kuriai būdingos iš esmės tokios pačios kaip C poskirsnio 17 dalies a–f punktuose apibūdintų sąskaitų savybės, kuri nacionalinėje teisėje apibrėžiama kaip sąskaita, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, ir kuri valstybių narių atveju yra numatyta Tarybos direktyvos 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje 8 straipsnio 7a dalyje ir nurodyta Monakui, o Monako atveju nurodyta Europos Komisijai, jeigu šios sąskaitos, kaip sąskaitos, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, statusas netrukdo siekti šio Susitarimo tikslų.

D. Praneština sąskaita

1. Praneština sąskaita – sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems praneštiniams asmenims arba pasyviame nefinansiniame subjektui, kurią kontroliuojantis vienas ar keli asmenys yra praneštini asmenys, jeigu ji nustatyta kaip tokia atlikus II–VII skirsniuose aprašytas išsamaus patikrinimo procedūras.
2. Praneštinas asmuo – praneštinos jurisdikcijos asmuo, išskyrus: i) bet kokią bendrovę, kurios akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar keliuose pripažintose biržose; ii) bet kokią bendrovę, kuri yra su i punkte apibūdinta bendrove susijęs subjektas; iii) vyriausybės subjektą; iv) tarptautinę organizaciją; v) centrinį banką; arba vi) finansų įstaigą.

3. Praneštinis jurisdikcijos asmuo – fizinis asmuo arba subjektas, kuris yra praneštinis jurisdikcijos rezidentas pagal tokios jurisdikcijos mokesčių teisę, arba mirusiojo, kuris buvo praneštinis jurisdikcijos rezidentas, turto paveldėtojas. Šiuo tikslu subjektas, pavyzdžiui, ūkinė bendrija, ribotos atsakomybės bendrovė arba panašus juridinis vienetas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais, laikomas rezidentu tos jurisdikcijos, kurioje yra pagrindinis jo administracijos centras.
4. Praneština jurisdikcija – vykdamt prievolę teikti I skirsnyje nurodytą informaciją, tai Monakas (valstybės narės atžvilgiu) arba valstybė narė (Monako atžvilgiu).
5. Dalyvaujančioji jurisdikcija (valstybės narės arba San Marino atžvilgiu):
  - a) bet kuri valstybė narė, kai ji teikia informaciją Monakui, arba
  - b) Monakas, kai jis teikia informaciją valstybei narei, arba
  - c) kita jurisdikcija: i) su kuria, priklausomai nuo konteksto, valstybė narė arba Monakas yra sudarę susitarimą, pagal kurį ta kita jurisdikcija teiks I skirsnyje nurodytą informaciją, ir ii) kuri nurodyta tos valstybės narės arba Monako paskelbtame sąraše, apie kurį pranešta atitinkamai Monakui arba Europos Komisijai;
  - d) (valstybių narių atžvilgiu) kita jurisdikcija: i) su kuria Europos Sąjunga yra sudariusi susitarimą, pagal kurį ta jurisdikcija teiks I skirsnyje nurodytą informaciją, ir ii) kuri nurodyta Europos Komisijos paskelbtame sąraše.
6. Kontroliuojantieji asmenys – fiziniai asmenys, kurie kontroliuoja subjektą. Patikos fondo atveju šis terminas reiškia patikėtoją (-us), patikėtinį (-ius), prižiūrėti patikėtinį paskirtą asmenį (-is) (jei yra), naudos gavėją (-us) arba naudos gavėjų kategoriją (-as) ir bet kurį (-iuos) kitą (-us) fizinį (-ius) asmenį (-is), faktiškai visiškai kontroliuojančius patikos fondą, o kai tai susiję su juridiniu vienetu, kuris nėra patikos fondas, šis terminas reiškia lygiavertę ar panašią padėtį užimančius asmenis. Terminas „kontroliuojantieji asmenys“ aiškinimas turi derėti su Finansinių veiksmų darbo grupės rekomendacijomis.
7. Nefinansinis subjektas – subjektas, kuris nėra finansų įstaiga.
8. Pasyvus nefinansinis subjektas – i) nefinansinis subjektas, kuris nėra aktyvus nefinansinis subjektas, arba ii) A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdinta investicinė įmonė, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga.
9. Aktyvus nefinansinis subjektas – bet kuris nefinansinis subjektas, atitinkantis vieną iš šių kriterijų:
  - a) mažiau kaip 50 % bendrųjų pajamų, kurias nefinansinis subjektas gavo praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu, yra pasyviosios pajamos, o mažiau kaip 50 % turto, kuris praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu priklausė nefinansiniam subjektui, yra turtas, kuris teikia pasyviąsias pajamas arba kuris laikomas tam, kad jas teiktų;
  - b) nefinansinio subjekto akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje biržoje arba nefinansinis subjektas yra su subjektu, kurio akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje biržoje, susijęs subjektas;
  - c) nefinansinis subjektas yra vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija, centrinis bankas arba subjektas, kuris visas priklauso vienam ar keliems nurodytiems asmenims;
  - d) iš esmės visą nefinansinio subjekto veiklą sudaro vienos ar kelių kontroliuojančiųjų bendrovių, vykdančių veiklą, kuri nėra finansų įstaigos veikla, išleistų (visų arba dalies) akcijų valdymas arba finansavimo ir paslaugų teikimas tokioms bendrovėms. Subjektas negali tokio statuso įgyti, jei jis veikia kaip investicinis fondas (arba save laiko investiciniu fondu), pavyzdžiui, privataus akcinio kapitalo fondas, rizikos kapitalo fondas, įmonių išpirkimo skolintomis lėšomis fondas ar kitas investavimo subjektas, kurio tikslas – įsigyti arba finansuoti bendroves ir vėliau turėti turtinių teisių į tokias bendroves kaip kapitalą investavimui;
  - e) nefinansinis subjektas dar nevykdo ir niekada nevykdė veiklos, tačiau investuoja kapitalą į turtą, ketindamas vykdyti veiklą (išskyrus finansų įstaigos veiklą), turint omeny, kad praėjus 24 mėnesiams nuo jo pirminio įkūrimo datos jam netaikoma ši išimtis;

- f) pastaruosius penkerius metus nefinansinis subjektas nebuvo finansų įstaiga ir šiuo metu jo turtas likviduojamas arba pertvarkomas siekiant tęsti arba vėl pradėti vykdyti kitą nei finansų įstaigos veiklą;
- g) pagrindinė nefinansinio subjekto veikla – susijusių subjektų, kurie nėra finansų įstaigos, finansavimas ir rizikos draudimo sandorių su jais arba jų vardu sudarymas; jis neteikia finansavimo ar rizikos draudimo paslaugų subjektams, kurie nėra susiję subjektai, jeigu pagrindinė šių susijusių subjektų grupės vykdoma veikla nėra finansų įstaigos veikla; arba
- h) nefinansinis subjektas atitinka visus šiuos reikalavimus:
- i) jis įsteigtas ir vykdo veiklą rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) tik religijos, labdaros, mokslo, meno, kultūros, sporto ar švietimo tikslais; arba jis įsteigtas, vykdo veiklą rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) ir yra profesinė federacija, darbdavių organizacija, prekybos rūmai, profesinė sąjunga, žemės ūkio, sodininkystės ar pilietinė organizacija arba organizacija, kurios vienintelis veiklos tikslas yra socialinės gerovės puoselėjimas;
- ii) rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) jis atleistas nuo pajamų mokesčio;
- iii) jis neturi akcininkų ar dalininkų, kurie turėtų nuosavybės ar naudojimosi teisių į jo pajamas ar turtą;
- iv) pagal nefinansinio subjekto rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) taikytiną teisę arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentus draudžiama nefinansinio subjekto pajamas ar turtą paskirstyti fiziniams asmenims ar pelno siekiančioms organizacijoms arba naudoti jų nauda, išskyrus atvejus, kai toks naudojimas susijęs su labdaringa nefinansinio subjekto veikla arba kai jo pajamos ir turtas naudojami mokant pagrįstą atlygį už suteiktas paslaugas ar sąžiningą rinkos kainą už nefinansinio subjekto perkamą turtą; ir
- v) pagal nefinansinio subjekto rezidavimo jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake ar kitoje jurisdikcijoje) taikytiną teisę arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentus įpareigojama visą nefinansinio subjekto turtą po jo likvidavimo arba veiklos nutraukimo perduoti vyriausybės subjektui ar kitai ne pelno organizacijai arba perleisti nefinansinio subjekto rezidavimo jurisdikcijos (valstybės narės, Monako ar kitos jurisdikcijos) vyriausybei ar vienam iš jos politinių vienetų.

E. Kitos apibrėžtys

1. Sąskaitos turėtojas – asmuo, kurį sąskaitą tvarkanti finansų įstaiga užregistruoja ar nurodo kaip finansinės sąskaitos turėtoją. Jeigu asmuo, kuris nėra finansų įstaiga, finansinę sąskaitą tvarko kito asmens naudai ar to asmens vardu kaip agentas, saugotojas, paskirtas asmuo, pasirašantis asmuo, investavimo konsultantas ar tarpininkas, šio priedo taikymo tikslais jis nelaikomas sąskaitos turėtoju, o sąskaitos turėtoju laikomas tas kitas asmuo. Draudimo su išperkamąja suma sutarties ar anuiteto sutarties atveju sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, turintis teisę naudotis išperkamąja suma arba keisti sutarties naudos gavėją. Jeigu joks asmuo negali naudotis išperkamąja suma arba keisti naudos gavėjo, sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, sutartyje nurodytas kaip naudos gavėjas, ir bet kuris asmuo, turintis neatimamą teisę gauti išmokas pagal sutartį. Pasibaigus draudimo su išperkamąja suma sutarties ar anuiteto sutarties galiojimui, sąskaitos turėtoju laikomas asmuo, turintis teisę gauti išmoką pagal sutartį.
2. Procedūros, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu – klientų išsamaus patikrinimo procedūros, kurias atlieka duomenis teikianti finansų įstaiga, laikydamosi jai taikomų kovos su pinigų plovimu ar panašių taisyklių.
3. Subjektas – juridinis asmuo arba juridinis vienetas, kaip antai kapitalo bendrovė, ūkinė bendrija, patikos fondas arba fondas.
4. Subjektas yra su kitu subjektu susijęs subjektas, jeigu a) vienas iš jų kontroliuoja kitą; ii) jie abu yra bendrai kontroliuojami; arba iii) jie abu yra A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintos investicinės įmonės, yra bendrai kontroliuojami ir tokia kontrolė vykdoma laikantis tokių investicinių įmonių išsamaus patikrinimo prievolių. Šiuo tikslu kontrolė apima tiesioginę ar netiesioginę daugiau nei 50 % subjekto balsavimo teisių ar vertės.

5. MMK – mokesčių mokėtojo kodas (o jeigu mokesčių mokėtojo kodo nėra – funkcinis ekvivalentas).
6. Patvirtinamieji dokumentai – bet kurie iš šių dokumentų:
  - a) jurisdikcijos (valstybės narės, Monako arba kitos jurisdikcijos), kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, yra gavėjas, įgaliotos viešosios įstaigos (pvz., valstybės, jos tarnybos arba savivaldybės) išduota pažyma apie gyvenamąją vietą;
  - b) fizinio asmens atveju – bet koks įgaliotos viešosios įstaigos (pvz., vyriausybės, jos tarnybos arba savivaldybės) išduotas galiojantis tapatybės dokumentas, kuriame nurodomi fizinio asmens vardas ir pavardė ir kuris paprastai naudojamas tapatybei nustatyti;
  - c) subjekto atveju – bet koks įgaliotos viešosios įstaigos (pvz., vyriausybės, jos tarnybos arba savivaldybės) išduotas oficialus dokumentas, kuriame nurodytas subjekto pavadinimas ir jo pagrindinės buveinės adresas, esantis jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake arba kitoje jurisdikcijoje), kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, yra subjektas, arba jurisdikcijoje (valstybėje narėje, Monake arba kitoje jurisdikcijoje), kurioje subjektas buvo įsteigtas arba kuri jį reglamentuoja;
  - d) bet kuri audituota finansinė ataskaita, trečiosios šalies parengta mokumo ataskaita, pareiškimas dėl bankroto paskelbimo ar perleidžiamųjų vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijos parengta ataskaita.

Jau anksčiau atidarytos subjekto sąskaitos atveju kiekviena valstybė narė arba Monakas turi galimybę leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms kaip patvirtinamuosius dokumentus naudoti bet kurią su sąskaitos turėtoju susijusią duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje esančią klasifikaciją, kuri buvo parengta remiantis standartizuota veiklos sektorių kodavimo sistema, kurią duomenis teikianti finansų įstaiga įtraukė į apskaitą laikydamasi įprastinės savo veiklos praktikos procedūrų, kuriomis siekiama nustatyti klientus ir kovoti su pinigų plovimu, tikslais arba kitais reglamentavimo tikslais (išskyrus mokesčių tikslus) ir kurią duomenis teikianti finansų įstaiga įgyvendino iki datos, kurią finansinė sąskaita priskirta jau anksčiau atidarytos sąskaitos kategorijai, jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga nežino arba neturi pagrindo manyti, jog tokia klasifikacija yra neteisinga arba nepatikima. Standartizuota veiklos sektorių kodavimo sistema – kodavimo sistema, naudojama įstaigoms klasifikuoti pagal veiklos rūšį kitais nei mokesčių tikslais.

Iki 2017 m. sausio 1 d. valstybės narės praneša Monakui, o šis – Europos Komisijai, ar pasinaudojo šiame poskirsnyje numatyta galimybe. Europos Komisija gali koordinuoti valstybių narių pranešimų perdavimą Monakui ir perduoda Monako pranešimus visoms valstybėms narėms. Apie visus su naudojimusi ta galimybe susijusius pokyčius valstybė narė arba Monakas praneša ta pačia tvarka.

IX SKIRSNIS

VEIKSMINGAS ĮGYVENDINIMAS

Siekdama užtikrinti išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų įgyvendinimą ir jų laikymąsi, kiekviena valstybė narė ir Monakas turi būti nustatę taisykles ir administracines procedūras, įskaitant:

- a) taisykles, kuriomis finansų įstaigoms, asmenims ar tarpininkams užkertamas kelias taikyti praktiką, skirtą duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūroms apeiti;
- b) taisykles, kuriomis duomenis teikiančios finansų įstaigos įpareigojamos saugoti įrašus apie veiksmus, kurių imtasi, ir visus įrodymus, kuriais remtasi vykdant minėtas procedūras, ir tinkamas priemones tokiems įrašams gauti;
- c) administracines procedūras, kuriomis siekiama patikrinti, ar duomenis teikiančios finansų įstaigos laikosi duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų; administracines procedūras, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų toliau tikrinama duomenis teikiančios įstaigos veikla, kai pranešama apie dokumentais nepatvirtintas sąskaitas;
- d) administracines procedūras, kuriomis siekiama užtikrinti, kad subjektų ir sąskaitų, kurie nacionalinėje teisėje apibrėžti kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos ir sąskaitos, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, keliama rizika, kad jie bus panaudoti siekiant išvengti mokesčių, išliktų maža; ir
- e) tinkamas priverstines priemones, taikomas taisyklių nesilaikymo atvejais.

II PRIEDAS

PAPILDOMOS TAISYKLES DEL INFORMACIJOS, SUSIJUSIOS SU FINANSINEMIS SASKAITOMIS, TEIKIMO IR ISSAMAUS PATIKRINIMO

1. Aplinkybių pasikeitimas

Aplinkybių pasikeitimas – bet koks pasikeitimas, dėl kurio papildoma informacija apie asmens statusą arba kuris neatitinka tokio asmens statuso. Be to, aplinkybių pasikeitimas apima bet kokią informaciją apie sąskaitos turėtojo sąskaitą pakeitimą arba papildymą (įskaitant naujo sąskaitos turėtojo įtraukimą, sąskaitos turėtojo pakeitimą arba bet kokią kitą su sąskaitos turėtoju susijusį pakeitimą), arba bet kokią informaciją apie su tokia sąskaita susietą sąskaitą pakeitimą arba papildymą (taikant sąskaitų sumavimo taisykles, apibūdintas I priedo VII skirsnio C poskirsnio 1–3 dalyse), jeigu dėl tokio informacijos pakeitimo arba papildymo pasikeičia sąskaitos turėtojo statusas.

Jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga rėmėsi rezidavimo adresų kriterijumi, aprašytu I priedo III skirsnio B poskirsnio 1 dalyje, ir pasikeitus aplinkybėms sužino arba turi pagrindo manyti, kad patvirtinamųjų dokumentų (arba kitų lygiaverčių dokumentų) originalai yra neteisingi arba nepatikimi, ne vėliau kaip paskutinę atitinkamų kalendorinių metų arba bet kurio kito atitinkamo atskaitinio laikotarpio dieną, arba per 90 kalendorinių dienų nuo tada, kai gaunamas pranešimas apie pasikeitusias aplinkybes arba apie tai sužinoma, ji privalo gauti sąskaitos turėtojo patvirtinimą ir naujus patvirtinamuosius dokumentus, kad nustatytų sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą (-as) mokesčių tikslais. Jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga iki šios datos sąskaitos turėtojo patvirtinimo ir naujų patvirtinamųjų dokumentų gauti negali, ji privalo taikyti elektroninės duomenų paieškos procedūrą, apibūdintą I priedo III skirsnio B poskirsnio 2–6 dalyse.

2. Naujų subjektų sąskaitų patvirtinimas

Naujų subjektų sąskaitų atveju siekdamą nustatyti, ar pasyvų nefinansinį subjektą kontroliuojantis asmuo yra praneštinas asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis tik sąskaitos turėtojo arba kontroliuojančiojo asmens patvirtinimu.

3. Finansų įstaigos rezidavimo vieta

Finansų įstaiga yra valstybės narės, Monako ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, jeigu ji pavaldi tos valstybės narės, Monako arba kitai dalyvaujančiajai jurisdikcijai (t. y. dalyvaujančioji jurisdikcija gali reikalauti, kad finansų įstaiga laikytųsi duomenų teikimo reikalavimo). Apskritai, kai finansų įstaiga yra valstybės narės, Monako ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė mokesčių tikslais, ji yra pavaldi tos valstybės narės, Monako arba kitai dalyvaujančiajai jurisdikcijai, todėl ji yra valstybės narės, Monako arba kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga. Jei patikos fondas yra finansų įstaiga (neatsižvelgiant į tai, ar jis yra valstybės narės, Monako, ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentas mokesčių tikslais), jis laikomas pavaldžiu valstybės narės, Monako arba kitai dalyvaujančiajai jurisdikcijai, jei vienas ar daugiau jo patikėtinųjų yra tos valstybės narės, Monako ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentai, išskyrus atvejus, kai patikos fondas pateikia visą pagal šį arba kitą susitarimą, kuriuo įgyvendinamas visuotinis standartas, privalomą pateikti informaciją apie patikos fondo tvarkomas praneštinas sąskaitas kitai dalyvaujančiajai jurisdikcijai (valstybei narei, Monakui arba kitai dalyvaujančiajai jurisdikcijai), nes jis yra tos kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentas mokesčių tikslais. Tačiau jei finansų įstaiga (išskyrus patikos fondą) nėra rezidentė mokesčių tikslais (pvz., jei ji laikoma fiskaliniu požiūriu skaidria arba jei yra jurisdikcijoje, kuri netaiko pajamų mokesčio), ji laikoma pavaldžia tos valstybės narės, Monako arba dalyvaujančiajai jurisdikcijai, todėl ji yra valstybės narės, Monako arba kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga su sąlyga, kad:

- a) ji įsteigta pagal valstybės narės, Monako ar kitos dalyvaujančiosios jurisdikcijos teisės aktus;
- b) jos administracijos centras (įskaitant pagrindinį administracijos centrą) yra valstybėje narėje, Monake arba kitoje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje; arba
- c) jos finansinė priežiūra vykdoma valstybėje narėje, Monake arba kitoje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje.

Jei finansų įstaiga (išskyrus patikos fondą) yra dviejų ar daugiau dalyvaujančiųjų jurisdikcijų (valstybės narės, Monako arba kitų dalyvaujančiųjų jurisdikcijų) rezidentė, jai taikomos tos dalyvaujančiosios jurisdikcijos, kurioje tvarkoma (-os) jos finansinė (-ės) sąskaita (-os), duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolės.

4. Finansų įstaigos tvarkomos sąskaitos

Apskritai turėtų būti laikoma, kad sąskaitą tvarko:

- a) pasaugos sąskaitos atveju – finansų įstaiga, kuri saugo sąskaitoje esantį turtą (įskaitant finansų įstaigą, kuri sąskaitos turėtojo turtą toje įstaigoje valdo tarpininko vardu);
- b) indėlių sąskaitos atveju – finansų įstaiga, kuri įpareigota vykdyti su sąskaita susijusius mokėjimus (išskyrus finansų įstaigos agentą, neatsižvelgiant į tai, ar tas agentas yra finansų įstaiga, ar ne);
- c) finansų įstaigos tvarkomų nuosavybės arba skolos vertybinių popierių, kurie laikomi finansine sąskaita, atveju – ta finansų įstaiga;
- d) draudimo su išperkamąja suma sutarties ar anuiteto sutarties atveju – finansų įstaiga, įpareigota vykdyti su sutartimi susijusius mokėjimus.

5. Patikų fondai, kurie yra pasyvūs nefinansiniai subjektai

Subjektas, pavyzdžiui, ūkinė bendrija, ribotos atsakomybės bendrovė arba panašus juridinis vienetas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais, pagal I priedo VIII skirsnio D poskirsnio 3 dalį laikomas rezidentu toje jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis jo administracijos centras. Šiais tikslais juridinis asmuo arba juridinis vienetas laikomas panašiu į ūkinę bendriją ir ribotos atsakomybės bendrovę, jei jis nelaikomas praneštinės jurisdikcijos apmokestinamu vienetu pagal tos praneštinės jurisdikcijos mokesčių teisę. Tačiau, siekiant išvengti tų pačių duomenų teikimo (dėl plataus termino „kontroliuojantieji asmenys“ taikymo patikos fondų atveju), patikos fondas, kuri yra pasyvus nefinansinis subjektas, negali būti laikomas panašiu juridiniu vienetu.

6. Subjekto pagrindinės buveinės adresas

Pagal vieną iš I priedo VIII skirsnio E poskirsnio 6 dalies c punkte aprašytų reikalavimų pateikiamame oficialiame dokumente apie subjektą turi būti nurodytas subjekto pagrindinės buveinės adresas valstybėje narėje, Monake arba jurisdikcijoje, kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, subjektas yra, arba adresas valstybėje narėje, Monake arba jurisdikcijoje, kurioje subjektas buvo įsteigtas arba kuri jį reglamentuoja. Subjekto pagrindinės buveinės adresas paprastai būna vieta, kurioje yra jo pagrindinis administracijos centras. Finansų įstaigos, kurioje subjektas yra atsidaręs sąskaitą, adresas, pašto dėžutės adresas arba vien korespondencijos tikslais naudojamas adresas nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas, išskyrus atvejus, kai tas adresas yra vienintelis subjekto naudojamas adresas ir subjekto organizaciniuose dokumentuose nurodomas kaip subjekto registruotasis adresas. Be to, adresas, kuris pateikiamas su nurodymais visą tuo adresu siunčiamą korespondenciją laikyti pašte, nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas.

III PRIEDAS

PAGAL ŠĮ SUSITARIMĄ SURINKTŲ ARBA PASIKEISTŲ DUOMENŲ TVARKYMU TAIKOMOS PAPILDOMOS DUOMENŲ APSAUGOS GARANTIJOS

1. Apibrėžtys

Toliau pateikti terminai vartojama ta reikšme, kuri jiems suteikta Susitarime:

- a) asmens duomenys – bet kokia informacija, susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra arba gali būti nustatyta (toliau – duomenų subjektas); asmeniu, kurio tapatybė gali būti nustatyta, laikomas asmuo, kurio tapatybė gali būti tiesiogiai arba netiesiogiai nustatyta visų pirma remiantis asmens kodu arba viena ar keliomis to asmens fizinei, fiziologinei, psichinei, ekonominei, kultūrinei ar socialinei tapatybei būdingomis savybėmis;

- b) tvarkymas – bet kokia su asmens duomenimis automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis atliekama operacija ar operacijos, pavyzdžiui, rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, laikymas, adaptavimas ar keitimas, atgaminimas, paieška, naudojimas, atskleidimas persiunčiant ar perduodant, platinant ar kitu būdu suteikiant galimybę jais naudotis, taip pat palyginimas ar sujungimas, blokavimas, ištrynimasis ar naikinimas.

2. Nediskriminavimas

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad pagal šį Susitarimą ir atitinkamus nacionalinės teisės aktus asmens duomenų tvarkymui taikomos apsaugos priemonės būtų taikomos visiems fiziniams asmenims jų nediskriminuojant, visų pirma, dėl pilietybės, gyvenamosios šalies ar fizinių savybių.

3. Duomenys

Pagal šį susitarimą Susitariančiosios Šalys tvarko tik tokius duomenis, kokie yra svarbūs, būtini ir proporcingi siekiant šio susitarimo tikslų.

Susitariančiosios Šalys nesikeičia asmens duomenimis, kuriais atskleidžiama rasinė ar etninė kilmė, politinės pažiūros, religiniai ar filosofiniai įsitikinimai, narystė profesinėse sąjungose ir duomenys apie fizinio asmens sveikatą ar seksualinį gyvenimą.

4. Teisė gauti informacijos, susipažinti su duomenimis, juos ištaisyti ir ištrinti

Jei informaciją gavusioje jurisdikcijoje ji naudojama kitais tikslais arba jei informaciją gavusi jurisdikcija ją perduoda trečiajai jurisdikcijai (valstybei narei arba Monakui), kaip numatyta šio susitarimo 6 straipsnio 5 dalyje, jurisdikcijos, kuri gavo informaciją, ją naudoja kitais tikslais arba ją perduoda trečiajai jurisdikcijai, kompetentinga institucija apie tai informuoja atitinkamus asmenis. Ši informacija turi būti pateikiama atitinkamam asmeniui laiku, kad jis galėtų pasinaudoti savo duomenų apsaugos teisėmis, ir bet kuriuo atveju prieš informaciją gavusiai jurisdikcijai naudojant informaciją kitais tikslais arba ją perduodant trečiajai jurisdikcijai.

Kiek tai susiję su asmens duomenimis, tvarkomais pagal šį Susitarimą, bet kuris fizinis asmuo turi teisę prašyti leisti susipažinti su savo asmens duomenimis, kuriuos tvarko duomenis teikiančios finansų įstaigos ir (arba) kompetentingos institucijos, ir, jei duomenys yra netikslūs, juos ištaisyti. Jei duomenys tvarkomi neteisėtai, asmuo gali prašyti juos ištrinti.

Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naudotis šia teise, kiekvienam fiziniam asmeniui turi būti suteikiama galimybė kitai kompetentingai institucijai skirtus prašymus leisti susipažinti su savo duomenimis, juos ištaisyti ir (arba) ištrinti teikti per savo kompetentingą instituciją.

Prašymą gavusi kompetentinga institucija leidžia susipažinti su atitinkamais duomenimis ir, jei reikia, atnaujina ir (arba) ištaiso netikslus duomenis arba papildo neišsamius duomenis.

5. Teisė į teisinę gynybą

Kiek tai susiję su asmens duomenimis, tvarkomais pagal šį Susitarimą, bet kuris fizinis asmuo turi teisę į veiksmingą teisinę gynybą administracine ir teismine tvarka, nepriklausomai nuo jo pilietybės ir nuo to, ar jo gyvenamoji vieta yra vienoje ar kitoje jurisdikcijoje, ar visose susijusiose jurisdikcijose.

6. Automatinis duomenų tvarkymas

Kompetentingos institucijos nepriima jokio sprendimo, kuris fiziniam asmeniui darytų neigiamą teisinį poveikį arba jį smarkiai paveiktų, vadovaudamasi tik tuo, kad automatinis duomenų tvarkymas reikalingas tam tikriems jo charakterio bruožams įvertinti.

7. Duomenų perdavimas trečiųjų šalių institucijoms

Kompetentinga institucija pagal šį susitarimą gautus asmens duomenis gali kartais perduoti trečiųjų jurisdikcijų, kurios nėra valstybės narės ir Monakas, institucijoms, jei laikomasi visų šių sąlygų:

- a) perduoti duomenis trečiajai jurisdikcijai yra būtina siekiant 6 straipsnio 4 dalyje nurodytų tikslų ir ji juos naudos tik tokiais tikslais;
- b) duomenys yra svarbūs ir proporcingi atsižvelgiant į tikslus, dėl kurių jie perduoti;
- c) trečiosios jurisdikcijos institucijos kompetencija yra tiesiogiai susijusi su 6 straipsnio 4 dalyje nurodytais tikslais;
- d) gaunančioji trečioji jurisdikcija užtikrina tokį asmens duomenų apsaugos lygį, koks nustatytas šiuo Susitarimu, ir išsipareigoja gautų duomenų neperduoti tretiesiems asmenims;
- e) kompetentinga institucija, iš kurios gauta informacija, davė išankstinį sutikimą 6 straipsnio 5 dalyje numatytais sąlygomis; ir
- f) atitinkamam asmeniui pranešta apie tokį perdavimą.

Bet koks kitas pagal šį Susitarimą gautos informacijos perdavimas tretiesiems asmenims yra draudžiamas.

8. Duomenų vientisumas ir saugumas

Kiek tai susiję su informacijos tvarkymu pagal šį susitarimą, Susitariančiosios Šalys ir duomenis teikiančios finansų įstaigos turi:

- a) pasirūpinti tinkamomis garantijomis, kad būtų išlaikytas tokios informacijos konfidencialumas ir kad ją naudotų tik 6 straipsnyje nurodyti asmenys ar institucijos ir tik jame nurodytais tikslais;
- b) sukurti veiksmingiems mainams reikalingą infrastruktūrą (be kita ko, parengti metodus, kuriais remiantis užtikrinama, kad informacija būtų keičiamasi laiku, tiksliai, saugiai ir konfidencialiai, o komunikacija būtų veiksminga ir patikima, ir sugebėti greitai spręsti su mainais arba jų prašymais susijusius klausimus ir problemas ir įgyvendinti šio susitarimo 4 straipsnio nuostatas); ir
- c) imtis techninių ir organizacinių priemonių, kad būtų išvengta asmens duomenų platinimo arba susipažinimo su jais be leidimo, atsitiktinio arba neteisėto jų sunaikinimo, atsitiktinio jų praradimo arba pakeitimo arba kitokio neteisėto jų tvarkymo; ir
- d) imtis techninių ir organizacinių priemonių, kad būtų ištaisyta netiksli informacija ir kad būtų panaikinta informacija, kurios saugoti nėra teisinio pagrindo.

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos nedelsdamos praneštų savo jurisdikcijos kompetentingai institucijai, kai jos turi pagrindo manyti, kad tai kompetentingai institucijai jos pateikė neteisingą arba neišsamią informaciją. Šią informaciją gavusi kompetentinga institucija imasi visų jos nacionalinėje teisėje numatytų reikiamų priemonių, kad ištaisytų pranešime nurodytas klaidas.

9. Sankcijos

Susitariančiosios Šalys užtikrina, kad pažeidus šiame Susitarime pateiktas asmens duomenų apsaugos nuostatas, būtų taikomos veiksmingos ir atgrasančios sankcijos.

10. Kontrolė

Duomenis teikiančių finansų įstaigų ir kompetentingų institucijų pagal šį Susitarimą atliekamą asmens duomenų tvarkymą kontroliuoja: i) valstybių narių atveju – pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, įsteigtos nacionalinės kontrolės institucijos, atsakingos už duomenų apsaugą, o ii) Monako atveju – už Asmens duomenų kontrolės komisija.

Šioms valstybių narių ir Monako kontrolės institucijoms turi būti suteikiami veiksmingi kontrolės, tyrimo, įsikišimo ir tikrinimo įgaliojimai ir įgaliojimai pranešti apie teisės aktų pažeidimus, kad prireikus būtų imtasi teisinių veiksmų. Jos visų pirma užtikrina, kad skundai dėl pažeidimų būtų priimti, ištirti, į juos būtų atsakyta, o padėtis tinkamai ištaisyta.

IV PRIEDAS

SUSITARIANČIŲJŲ ŠALIŲ KOMPETENTINGŲ INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS

Pagal šį susitarimą Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos yra:

- a) Monako Kunigaikštystėje – le Conseiller de gouvernement-Ministre des finances et de l'économie arba įgaliotasis atstovas,
- b) Belgijos Karalystėje – De Minister van Financiën/le Ministre des Finances arba įgaliotasis atstovas,
- c) Bulgarijos Respublikoje – Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите arba įgaliotasis atstovas,
- d) Čekijos Respublikoje – Ministr financí arba įgaliotasis atstovas,
- e) Danijos Karalystėje – Skatteministeren arba įgaliotasis atstovas,
- f) Vokietijos Federacinėje Respublikoje – Der Bundesminister der Finanzen arba įgaliotasis atstovas,
- g) Estijos Respublikoje – Rahandusminister arba įgaliotasis atstovas,
- h) Graikijos Respublikoje – Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών arba įgaliotasis atstovas;
- i) Ispanijos Karalystėje – El Ministro de Economía y Hacienda arba įgaliotasis atstovas,
- j) Prancūzijos Respublikoje – le Ministre chargé du budget arba įgaliotasis atstovas;
- k) Kroatijos Respublikoje – Ministar financija arba įgaliotasis atstovas,
- l) Airijoje – The Revenue Commissioners arba jų įgaliotasis atstovas,
- m) Italijos Respublikoje – il Direttore Generale delle Finanze arba įgaliotasis atstovas,
- n) Kipro Respublikoje – Υπουργός Οικονομικών arba įgaliotasis atstovas;
- o) Latvijos Respublikoje – Finanšu ministrs arba įgaliotasis atstovas,
- p) Lietuvos Respublikoje – Finansų ministras arba įgaliotasis atstovas,
- q) Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje – le Ministre des Finances arba įgaliotasis atstovas;
- r) Vengrijoje – A pénzügyminiszter arba įgaliotasis atstovas,

- s) Maltos Respublikoje – Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi arba įgaliotasis atstovas,
- t) Nyderlandų Karalystėje – De Minister van Financiën arba įgaliotasis atstovas,
- u) Austrijos Respublikoje – Der Bundesminister für Finanzen arba įgaliotasis atstovas,
- v) Lenkijos Respublikoje – Minister Finansów arba įgaliotasis atstovas,
- w) Portugalijos Respublikoje – O Ministro das Finanças arba įgaliotasis atstovas;
- x) Rumunijoje – Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală arba įgaliotasis atstovas,
- y) Slovėnijos Respublikoje – Minister za finance arba įgaliotasis atstovas,
- z) Slovakijos Respublikoje – Minister financií arba įgaliotasis atstovas,
- aa) Suomijos Respublikoje – Valtiovarainministeriö/Finansministeriet arba įgaliotasis atstovas,
- ab) Švedijos Karalystėje – Chefen för Finansdepartementet arba įgaliotasis atstovas,
- ac) Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje ir Europos teritorijose, už kurių išorės santykius Jungtinė Karalystė yra atsakinga – Commissioners of Inland Revenue arba jų įgaliotasis atstovas ir Gibraltaro kompetentinga institucija, kurią Jungtinė Karalystė paskirs pagal 2000 m. balandžio 19 d. valstybėms narėms ir Europos Sąjungos institucijoms pateiktas nuostatas dėl Gibraltaro kompetentingų institucijų, dėl kurių sutarta atsižvelgiant į Europos Sąjungos dokumentus ir su jais susijusias sutartis, kurių kopiją Monako Kunigaikštystei pateiks Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretoriatas ir kurios taikomos šiam Susitarimui.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis Pakeitimo protokolas sudaromas su sąlyga, kad Susitariančiosios Šalys jį ratifikuos arba jį patvirtins pagal savo atitinkamas procedūras. Susitariančios Šalys praneša viena kitai apie šių procedūrų užbaigimą. Šis Pakeitimo protokolas įsigalioja pirmą antro mėnesio po paskutinio pranešimo dieną.
2. Su sąlyga, kad bus užbaigtos Monako Kunigaikštystės institucijų procedūros ir imtasi Europos Sąjungos teisėje reikalaujamų priemonių tarptautiniams susitarimams sudaryti, Monako Kunigaikštystė ir pagal kontekstą Europos Sąjunga įgyvendins ir veiksmingai taikys šiuo Pakeitimo protokolu iš dalies pakeistą Susitarimą nuo 2017 m. sausio 1 d. ir apie tai viena kitai praneš.
3. Nepaisydamos 1 ir 2 dalių nuostatų, Susitariančiosios Šalys laikinai taiko šį Pakeitimo protokolą tol, kol jis įsigalios. Protokolą laikinai taikyti pradedama 2017 m. sausio 1 d., su sąlyga, kad Susitariančiosios Šalys viena kitai ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. praneša apie tokiam laikinam taikymui reikalingų atitinkamų nacionalinių procedūrų užbaigimą.
4. Nedarant poveikio 2 ir 3 dalių nuostatoms, toliau taikomos šios Susitarimu, galiojusiu prieš jį iš dalies pakeičiant šiuo Pakeitimo protokolu, reglamentuojamos prievolės:
  - a) Monako Kunigaikštystės prievolės ir su jomis susijusios jos teritorijoje įsisteigusių mokėjimų tarpininkų prievolės pagal Susitarimo, galiojusio prieš jį iš dalies pakeičiant šiuo Pakeitimo protokolu, 8 ir 9 straipsnius toliau taikomos iki 2017 m. birželio 30 d. arba iki tol, kol tos prievolės visiškai įvykdomos;

- b) valstybių narių prievolės pagal Susitarimo, galiojusio prieš jį iš dalies pakeičiant šiuo Pakeitimo protokolu, 10 straipsnį dėl 2016 ir ankstesniais fiskaliniais metais rinkto mokesčio prie pajamų šaltinio toliau taikomos tol, kol tos prievolės visiškai įvykdomos.

3 straipsnis

Susitarimas papildomas šiuo Protokolu:

„Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės susitarimo dėl automatinių informacijos apie finansines sąskaitas mainų siekiant geresnio tarptautinio mokestinių prievolių vykdymo pagal Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) parengtą visuotinį automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą protokolą.

Pasirašdami Europos Sąjungos ir Monako Kunigaikštystės protokolą, kuriuo iš dalies keičiamas Susitarimas, deramai įgalioti toliau pasirašę asmenys susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatsiejama Susitarimo, iš dalies pakeisto šiuo Pakeitimo protokolu, dalis:

1. Susitariama, kad keistis informacija pagal šio Susitarimo 5 straipsnį bus prašoma tik tada, kai prašančioji valstybė (valstybė narė arba Monakas) bus pasinaudojusi visais įprastais informacijos šaltiniais, kuriais ji gali naudotis pagal nacionalinę apmokestinimo procedūrą.
2. Susitariama, kad prašančiosios valstybės (valstybės narės arba Monako Kunigaikštystės) kompetentinga institucija, teikdama prašymą pateikti informacijos pagal šio Susitarimo 5 straipsnį, valstybės, į kurią kreipiasi (atitinkamai Monako Kunigaikštystės arba valstybės narės), kompetentingai institucijai pateikia šią informaciją:
  - a) asmens, kuris kontroliuojamas arba tiriamas, tapatybę;
  - b) laikotarpį, kurio informacijos prašoma;
  - c) pageidaujamos informacijos apibūdinimą, įskaitant pobūdį ir formą, kuria prašančioji valstybė pageidauja gauti informaciją iš valstybės, į kurią kreipiasi;
  - d) mokesčių tikslą, dėl kurio teikiamas prašymas;
  - e) jei žinoma, bet kurio asmens, kuris, manoma, gali turėti prašomos informacijos, vardą, pavardę ir adresą.
3. Susitariama, kad nuoroda į „tikėtino reikalingumo“ standartą siekiama sudaryti sąlygas, kad informacijos mainai pagal šio Susitarimo 5 straipsnį būtų kuo platesnio masto, ir kartu patikslinti, kad valstybės narės ir Monako Kunigaikštystė negali savo nuožiūra atlikti atsiktinių paieškų arba prašyti informacijos, kuri veikiausiai nėra susijusi su tam tikro mokesčių mokėtojo mokestine padėtimi. Nors 2 dalyje pateikiami svarbūs procedūriniai reikalavimai, kuriais siekiama užkirsti kelią atsiktinėms paieškoms, 2 dalies i–v punktų interpretavimas neturi trukdyti veiksmingiems informacijos mainams. Tikėtino reikalingumo standarto galima laikytis tiek vykdant vieno mokesčių mokėtojo (identifikuojamo pagal vardą, pavardę ar kitaip), tiek kelių mokesčių mokėtojų (identifikuojamų pagal vardą, pavardę ar kitaip) atveju.
4. Susitariama, kad šis Susitarimas netaikomas savaiminiams informacijos mainams.
5. Susitariama, kad keičiantis informacija pagal šio Susitarimo 5 straipsnį, toliau taikomos su mokesčių mokėtojo teisėmis susijusios administracinės procedūrinės procedūros taisyklės, numatytos valstybėje, į kurią kreipiamasi (valstybėje narėje arba Monako Kunigaikštystėje). Be to, susitariama, kad šiomis nuostatomis siekiama užtikrinti, kad mokesčių mokėtojui būtų taikoma sąžininga procedūra, o ne išvengti informacijos mainų proceso ar jį nederamai vilkinti.“

4 straipsnis

Kalbos

Šis Pakeitimo protokolas parengtas dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, nyderlandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.

TAI PATVIRTINDAMI toliau nurodyti įgalioti asmenys pasirašė šį protokolą.

Съставено в Брюксел на дванадесети юли през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el doce de julio de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne dvanáctého července dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tolvte juli to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am zwölften Juli zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta juulikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Ιουλίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the twelfth day of July in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le douze juillet deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu dvanaestog srpnja godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì dodici luglio duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų liepos dvyliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év július havának tizenkettedik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tnax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, twaalf juli tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwunastego lipca roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em doze de julho de dois mil e dezasseis.

Întocmit la Bruxelles la doisprezece iulie două mii șaisprezece.

V Bruseli dvanásteho júla dvetisícšestnást'.

V Bruslju, dne dvanajstega julija leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kahdententoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den tolfte juli år tjugohundrasexton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Pierre Henri

За Княжество Монако
 Por el Principado de Mónaco
 Za Monacké knížectví
 For Fyrstendømmet Monaco
 Für das Fürstentum Monaco
 Monaco Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Μονακό
 For the Principality of Monaco
 Pour la Principauté de Monaco
 Za Kneževinu Monako
 Per il Principato di Monaco
 Monako Firstistes vārdā –
 Monako Kunigaikštystės vardu
 A Monacói Hercegség részéről
 Għall-Prinċipat ta' Monaco
 Voor het Vorstendom Monaco
 W imieniu Księstwa Monako
 Pelo Principado do Mónaco
 Pentru Principatul Monaco
 Za Monacké kniežatstvo
 Za Kneževino Monako
 Monacon ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Monaco

S. Telle

SUSITARIANČIŪJŲ ŠALIŲ DEKLARACIJOS

BENDRA SUSITARIANČIŪJŲ ŠALIŲ DEKLARACIJA DĖL ATITIKTIES VISUOTINIAM STANDARTUI

Susitariančiosios Šalys susitaria, kad visuotinį standartą atitinka automatinių mainų nuostatos, pateiktos:

- i) Tarybos direktyvoje 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje, iš dalies pakeistoje Tarybos direktyva 2014/107/ES,
- ii) Susitarime ir jo prieduose, ir
- iii) kituose susitarimuose, dėl kurių tuo pačiu metu ir tuo pačiu klausimu Europos Sąjunga derėjosi su Šveicarijos Konfederacija, Andoros Kunigaikštyste, Lichtenšteino Kunigaikštyste ir San Marino Respublika (nors kai kuriuose iš šių susitarimų yra vėlesnės su duomenų konfidencialumu ir apsauga susijusios informacijos), siekdama išsiaiškinti įvairias Monako Kunigaikštystės ir šių keturių šalių pozicijas šiuo klausimu ir apsiriboti tik tuo, kad jos valstybėms narėms būtų sudarytos sąlygos laikytis Europos Sąjungos teisėje nustatytų reikalavimų palaikant santykius su jurisdikcijomis už Europos Sąjungos ribų.

BENDRA SUSITARIANČIŪJŲ ŠALIŲ DEKLARACIJA DĖL SUSITARIMO IR JO PRIEDŲ

Susitariančiosios Šalys susitaria, kad, siekdamos užtikrinti vienodą Susitarimo ir jo I ir II priedų taikymą, kaip pavyzdžiu ar aiškinimo pagrindu vadovausis pavyzdinio kompetentingų institucijų susitarimo komentarais ir EBPO parengtu bendru duomenų teikimo standartu.

BENDRA SUSITARIANČIŪJŲ ŠALIŲ DEKLARACIJA DĖL SUSITARIMO 5 STRAIPSNIO

Susitariančiosios Šalys susitaria, kad, taikydamos Susitarimo 5 straipsnį dėl informacijos mainų pagal prašymą, kaip aiškinimo pagrindu vadovausis EBPO pavyzdinės sutarties dėl pajamų bei kapitalo apmokestinimo 26 straipsnio komentaru.

BENDRA SUSITARIANČIŪJŲ ŠALIŲ DEKLARACIJA DĖL PAKEITIMO PROTOKOLO 2 STRAIPSNIO

Dėl Pakeitimo protokolo 2 straipsnio Susitariančiosios Šalys susitaria, kad Pakeitimo protokolas laikinai taikomas, jei:

- Monako Kunigaikštystė, valstybės narė ir jų finansų įstaigos, siekdamos įvykdyti įsipareigojimus pagal Pakeitimo protokolu iš dalies pakeisto Susitarimo 3 straipsnio 3 dalį, taiko duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisykles, atitinkančias I ir II priedus, vėliausiai nuo 2017 m. sausio 1 d. Tačiau Pakeitimo protokolu iš dalies pakeisto Susitarimo 3 straipsnio 3 dalyje numatytos prievolės Susitariančiosioms Šalims taikomos tik tuomet, kai įvykdomos Pakeitimo protokolo 2 straipsnio 1 dalyje numatytos įsigaliojimo sąlygos;
- valstybėms narėms leidžiama nuo 2017 m. sausio 1 d. teikti informacijos prašymus Monako Kunigaikštystei pagal Pakeitimo protokolu iš dalies pakeisto Susitarimo 5 straipsnį, bet Monako Kunigaikštystė gali nuspręsti patenkinti šiuos prašymus tik kai įvykdomos Pakeitimo protokolo 2 straipsnio 1 dalyje numatytos įsigaliojimo sąlygos;
- Monako Kunigaikštystė ir jos finansų įstaigos, atsižvelgdamos į laikiną Pakeitimo protokolo taikymą, gali nuspręsti sustabdyti prievolių, joms tenkančių pagal Europos bendrijos ir Monako Kunigaikštystės susitarimą, numatantį priemones, lygiavertes nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB, ir galiojusį iki Pakeitimo protokolu padarytų pakeitimų, taikymą nuo 2017 m. sausio 1 d., nebent Pakeitimo protokolo 2 straipsnio 4 dalyje būtų nustatyta kitaip.

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2016/1393

2016 m. gegužės 4 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 640/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos ir dėl išmokų neskyrimo arba atšaukimo sąlygų bei administracinių nuobaudų, taikomų tiesioginėms išmokoms, paramai kaimo plėtrai ir kompleksinei paramai

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 ⁽¹⁾, ypač į jo 63 straipsnio 4 dalį, 64 straipsnio 6 dalį, 72 straipsnio 5 dalį, 76 straipsnį, 77 straipsnio 7 dalį, 93 straipsnio 4 dalį, 101 straipsnio 1 dalį ir 120 straipsnį,

kadangi:

- (1) remiantis Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 ⁽²⁾ 7 straipsnio 1 dalimi, teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistema skirta veiksmingai atsekti tam tikrus teisių į išmokas elementus, *inter alia*, paskutinio pasinaudojimo datą. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1307/2013 ⁽³⁾ nuostatose dėl nacionalinio rezervo arba regioninių rezervų papildymo pagal bazinės išmokos sistemą nebereikalaujama pateikti šios konkrečios informacijos, jeigu galima nustatyti bendrą kiekvieno ūkininko teisių į išmokas skaičių;
- (2) Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 9 straipsnyje išdėstytos plotų, priklausančių žemės ūkio sklypams, kuriuose yra kraštovaizdžio elementų ir medžių, nustatymo taisyklės. Tikslinga paaiškinti tos nuostatos formuluotę, pateikiant nuorodą į reikalavimus atitinkančius hektarus;
- (3) Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 809/2014 ⁽⁴⁾ 11 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad apie preliminarių patikrų rezultatus kompetentinga institucija gavėjui turi pranešti per 26 kalendorinių dienų laikotarpį po galutinės bendrosios paraiškos, pagalbos paraiškos arba mokėjimo prašymo pateikimo dienos, nurodytos to reglamento 13 straipsnyje. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 12 straipsnyje numatytos Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 ⁽⁵⁾ 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų galutinių pateikimo terminų taikymo išimties. Siekiant nuoseklumo tikslinga nustatyti tokią pačią vėliausio leistino pranešimo apie minėtų preliminarių patikrų rezultatus termino ir vėliausio leistino pagalbos arba paramos gavėjo pranešimo apie pakeitimus po tų preliminarių patikrų kompetentingai institucijai termino taikymo išimtį. Taip pat reikėtų patikslinti, kad, bet kuriuo atveju, 26 kalendorinių dienų laikotarpis, skirtas tų preliminarių patikrų rezultatams pranešti, pasibaigs vieną dieną po vėliausios leistinos pavėluoto pagalbos paraiškos ar mokėjimo prašymo arba paraiškos dėl teisių į išmokas pateikimo dienos;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 549.

⁽²⁾ 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 640/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos ir dėl išmokų neskyrimo arba atšaukimo sąlygų bei administracinių nuobaudų, taikomų tiesioginėms išmokoms, paramai kaimo plėtrai ir kompleksinei paramai (OL L 181, 2014 6 20, p. 48).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013 12 20, p. 608).

⁽⁴⁾ 2014 m. liepos 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 809/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatų dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, kaimo plėtros priemonių ir kompleksinės paramos taikymo taisyklės (OL L 227, 2014 7 31, p. 69).

⁽⁵⁾ 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisyklės (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

- (4) Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 18 straipsnyje nustatytas perskirstymo išmokoms, išmokoms jauniems ūkininkams ir išmokoms už plotus, kuriuose esama gamtinių kliūčių, taikomas principas, kad nuobaudos už deklaruotą per didelį plotą ūkininkui neturėtų būti taikomos tuo atveju, kai nėra galimybės įgyti jokio pranašumo, nes yra nustatytas didžiausias hektarų, už kuriuos gali būti skiriamos išmokos, skaičius. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1122/2009 ⁽¹⁾ egzistavo panaši nuostata dėl priemonių už gyvulius, o Komisijos reglamente (ES) Nr. 65/2011 ⁽²⁾ – dėl žemės ūkio priemonių, susijusių su plotu. Siekiant užtikrinti nuoseklų ir sąžiningą ūkininkų vertinimą, taip pat siekiant supaprastinimo, tokią taisyklę tikslinga nustatyti Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 640/2014, kuria remiantis prireikis būtų apskaičiuojamos išmokos pagal visas su plotu susijusias pagalbas sistemas ir pagalbos už gyvulius sistemas, taip pat pagal su plotu ir su gyvuliais susijusias kaimo plėtros priemones;
- (5) integruotoje administravimo ir kontrolės sistemoje pagalbos, kurią pagalbos arba paramos gavėjas turi teisę gauti, suma apskaičiuojama atsižvelgiant į pasėlių grupę. Taikydamos Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 41 straipsnyje numatytą perskirstymo išmoką valstybės gali nuspręsti sumažinti hektarų, už kuriuos mokėtinos skirtingos išmokos, skaičių. Nustačius konkrečią pasėlių grupę, kuriai taikoma perskirstymo išmoka, pagalbos arba paramos gavėjo paraiška perskirstymo išmokos sumažinimo atveju būtų paprastesnė, nes pagalbos arba paramos gavėjui nereikėtų nurodyti, kuriai sumažinto hektarų skaičiaus daliai priskiriamas kiekvienas žemės ūkio paskirties sklypas. Siekiant nuoseklumo tikslinga tokią pačią nuostatą nustatyti jaunųjų ūkininkų schemos ir savanoriškų susietosios paramos priemonių atžvilgiu;
- (6) su plotu susijusios pagalbos sistemų arba paramos priemonių (kitų, nei bazinės išmokos sistema arba vienkartinės išmokos už plotus sistema) atveju Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 17 straipsnio 1 dalies b punkte kaip viena iš pasėlių grupių išskirta kiekvieno iš deklaruojamų plotų, už kuriuos skiriama nevienodo dydžio pagalba arba parama, grupė. Kiek tai susiję su išmokomis už vietoves, kuriose esama gamtinių ar kitokių specifinių kliūčių, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 ⁽³⁾ 31 straipsnio 4 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės numatytų, išskyrus tam tikrus konkrečius atvejus, proporcingą išmokų mažinimą, kai viršijamas vienos valdos ploto ribinis dydis, kuris turi būti nustatytas programoje. Kalbant apie tą išmoką reikėtų patikslinti, kad skiriant mažėjančią paramą atsižvelgiama į tų sumų, susijusių su atitinkamais deklaruotais plotais, vidurkį, kaip anksčiau numatyta Reglamento (ES) Nr. 65/2011 16 straipsnio 2 dalyje;
- (7) atsižvelgiant į integruotos administravimo ir kontrolės sistemos raidą ir siekiant supaprastinimo, tikslinga pritaikyti administracines nuobaudas, susijusias su pagalbos sistemomis arba paramos priemonėmis, jeigu galima atlikti veiksmingas administracines kryžmines patikras pagal žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemą, ir jeigu galima atlikti susigrąžinimą atgaline data, tiksliau, su Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 1, 2, 4 bei 5 skyriuose ir V antraštinėje dalyje numatytais su plotu susijusiomis pagalbos sistemomis ir su Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 30 ir 31 straipsniuose numatytais su plotu susijusiomis paramos priemonėmis. Pritaikant administracines nuobaudas reikėtų atsižvelgti į atgrasymo ir proporcingumo principus, siekiant užtikrinti patikimą bendros žemės ūkio politikos finansų valdymą;
- (8) toms pagalbos sistemoms ar paramos priemonėms tikslinga nustatyti sumažintų nuobaudų už pirmą nusižengimą, jeigu deklaruotas nereikšmingas per didelis plotas, sistema. Remiantis patikimo finansų valdymo principais ir siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui sistema bei skatinti ateityje teikti teisingas deklaracijas, suma, kuria buvo sumažinta administracinė nuobauda, turėtų būti sumokėta tuo atveju, jeigu pagalbos arba paramos gavėjui kitais paraiškų teikimo metais būtų taikoma kita administracinė nuobauda, susijusi su ta su plotu susijusia pagalbos sistema arba paramos priemone;
- (9) Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 24 straipsnyje numatytas žalinimo išmokos mažinimas dėl pasėlių įvairinimo reikalavimų nesilaikymo. Dėl aiškumo reikėtų įtraukti konkrečią nuostatą, kad būtų apimami atvejai, kai nesilaikoma Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnio 2 dalies;

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1122/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu, moduliavimu ir integruota administravimo ir kontrolės sistema pagal tame reglamente numatytas ūkininkams skirtas tiesioginės paramos schemas, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu pagal vyno sektoriui numatytą paramos schemą (OL L 316, 2009 12 2, p. 65).

⁽²⁾ 2011 m. sausio 27 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 65/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 kontrolės procedūrų įgyvendinimo ir kompleksinio paramos susiejimo įgyvendinimo taisyklės, susijusios su paramos kaimo plėtrai priemonėmis (OL L 25, 2011 1 28, p. 8).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013 12 20, p. 487).

- (10) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 809/2014 21 straipsniu, kai taikoma, pagalbos arba paramos gavėjas turi išpareigoti valstybės narės nustatytu laikotarpiu savo valdoje laikyti gyvulius, o pagalbos už gyvulius paraiškoje ar pagal su gyvuliais susijusios paramos priemonės teikiamame mokėjimo prašyme pateikti informaciją apie vietą arba vietas, kuriose tuo laikotarpiu bus laikomi gyvuliai. Tikslinga nustatyti nuostatas, kuriomis remiantis gyvuliai, kurie tuo laikotarpiu buvo perkelti į kitą nei praneštoji vieta, gali būti laikomi nustatytais, jeigu per patikras vietoje galima iškart nustatyti jų buvimo vietą valdoje;
- (11) Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 639/2014 ⁽¹⁾ 53 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad valstybės narės turi nustatyti paramos skyrimo sąlygą – reikalavimą identifikuoti ir registruoti galvijus, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1760/2000 ⁽²⁾. Nuolat taikoma paramos skyrimo sąlyga pateikti nuorodą į tą reglamentą siekiama užtikrinti vienareikšmišką gyvulių, už kuriuos būtų galima skirti pagalbą arba paramą, identifikavimą. Tuo tikslu Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 30 straipsnio 4 dalies c punkte reikėtų patikslinti, kad klaidingi tokių duomenų, kaip lytis, veislė, spalva arba data, įrašai registre, gyvulių pasuose ir (arba) kompiuterinėje galvijų duomenų bazėje turėtų būti laikomi reikalavimų nesilaikymu juos radus pirmą kartą, jeigu informacija yra būtina siekiant nustatyti, ar už gyvulius būtų galima skirti pagalbą arba paramą pagal atitinkamą pagalbos sistemą arba paramos priemonę. Kitu atveju atitinkamas gyvulys nenustatytu laikomas tada, jei tokių klaidų randama bent per dvi patikras, atliktas per 24 mėnesius;
- (12) Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 31 straipsnyje nustatytos administracinės nuobaudos, taikomos su gyvuliais susijusių paramos priemonių atveju; tos nuobaudos skirtos taikyti priemonės lygmeniu. Tame straipsnyje neatsižvelgiama į tai, kad pagal priemonę vykdomi veiksmai gali būti susiję su skirtingomis gyvulių veislėmis ir rūšimis, kurioms pagal kaimo plėtros programas gali būti taikoma nevienodo dydžio parama ir paramos skyrimo sąlygos. Todėl tame straipsnyje tikslinga pateikti nuorodą į veiksmo rūšį;
- (13) be to, Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 31 straipsnyje nurodoma reikalavimų neatitikimo riba – trys reikalavimų neatitinkantys gyvuliai. Trumpam gamybos ciklui skirtų rūšių atveju, kai gyvulių apyvarta yra didelė, remiantis tokia riba gali ir nebūti nustatytas tinkamas nuobaudų lygis, kitaip nei tokių rūšių, kaip galvijai, avys ir ožkos, atveju. Todėl valstybės narės turėtų leisti nustatyti patikslintą tų trumpam gamybos ciklui skirtų rūšių gyvulių skaičių, kuris iš esmės būtų lygiavertis trijų gyvulių ribai;
- (14) siekiant užtikrinti, kad duomenys, naudojami pagal sistemą be paraiškų, kaip nurodyta Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 809/2014 21 straipsnio 4 dalyje, būtų patikimi, gyvuliai, už kuriuos gali būti skirta pagalba arba parama, turėtų būti tikrinami per patikras vietoje. Reikalavimų neatitikimo atveju taikomos Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 31 straipsnyje nustatytos administracinės nuobaudos. Nepažeidžiant kitų paramos skyrimo sąlygų, tokie gyvuliai, už kuriuos gali būti skirta pagalba arba parama, vis tiek dar bus laikomi atitinkančiais paramos skyrimo reikalavimus, jeigu tas reikalavimų neatitikimas, susijęs su reikalavimu identifikuoti ir registruoti gyvulius, pašalinamas ne vėliau kaip pirmąją gyvulio laikymo laikotarpio dieną arba ne vėliau kaip valstybės narės parinktą dieną, vadovaujantis Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 639/2014 53 straipsnio 4 dalimi. Todėl Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 31 straipsnio 3 dalyje turėtų būti nurodyta, kad nustačius, jog gyvuliai, už kuriuos gali būti skirta pagalba arba parama, yra neteisingai identifikuoti arba registruoti, laikoma, kad tie gyvuliai neatitinka reikalavimų nepriklausomai nuo to, kaip vykdomi su jais susiję paramos skyrimo reikalavimai, nustatyti Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 639/2014 53 straipsnio 4 dalyje;
- (15) be to, Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 31 straipsnyje nustatyta administracinių nuobaudų, taikomų už gyvulius, deklaruotus pagal pagalbos už gyvulius sistemas arba paramos priemonės, skaičiavimo metodika. Ta metodika grindžiama nustatyto atskirų reikalavimų neatitinkančių gyvulių skaičiumi, neatsižvelgiant į tai, kiek dienų tie gyvuliai išbuvo valdoje. Kai kurios valstybės narės yra įdiegusios sistemą, pagal kurią pagalbos ar paramos skaičiavimas grindžiamas ne tik atskirų gyvulių, kurie atitinka paramos skyrimo reikalavimus, skaičiumi, bet ir dienų valdoje, per kurias gyvuliai atitiko paramos skyrimo reikalavimus, skaičiumi. Siekiant proporcingumo, tos valstybės narės turėtų atitinkamai patikslinti savo administracinių nuobaudų skaičiavimo metodiką;

⁽¹⁾ 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 639/2014, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, ir iš dalies keičiamas to reglamento X priedas (OL L 181, 2014 6 20, p. 1).

⁽²⁾ 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklimą ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1).

- (16) remiantis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 21/2004 ⁽¹⁾, valstybės narės turi nustatyti avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą, kuri apimtų centrinę registrą arba kompiuterinę duomenų bazę. Todėl į Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 34 straipsnio taikymo sritį tikslinga įtraukti tas gyvulių rūšis;
- (17) siekiant aiškumo, Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 43 ir 44 straipsniuose tikslinga patikslinti, kad tolesnis reglamentų (EB) Nr. 1122/2009 ir (ES) Nr. 65/2011 taikymas, taip pat atidėtas Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 taikymas galioja ir paramos paraiškoms. Taip pat tikslinga patikslinti, kad tolesnis reglamentų (EB) Nr. 1122/2009 ir (ES) Nr. 65/2011 taikymas galioja mokėjimo prašymams, susijusiems su 2014 ir ankstesniais paraiškų teikimo metais;
- (18) be to, Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 43 straipsnyje tikslinga nurodyti, kad reglamentai (EB) Nr. 1122/2009 ir (ES) Nr. 65/2011 toliau taikomi mokėjimo prašymams, susijusiems su Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 ⁽²⁾ 66 straipsnio 2 dalyje nurodytomis išlaidomis, susijusiomis su technine parama, kurios patirtos 2015 m.;
- (19) galiausiai aiškumo sumetimais Reglamente (ES) Nr. 1306/2013 nuorodas į teisinį pagrindą tikslinga pakeisti nuoroda į Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 908/2014 ⁽³⁾ 28 straipsnį;
- (20) todėl Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 640/2014 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (21) pakeitimai, kuriais patikslinami Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 43 ir 44 straipsniai, siekiant tęstinumo turėtų būti taikomi paraiškų teikimo metams ir priemonių laikotarpiams, prasidedantiems tą pačią dieną, kaip numatyta Reglamente (ES) Nr. 640/2014,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 dalinis pakeitimas

Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 640/2014 iš dalies keičiamas taip:

1) 7 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) d punktas išbraukiamas;

b) papildoma šia antra pastraipa:

„Tame elektroniniame registre nurodoma visa informacija, būtina nacionaliniam rezervo arba regioniniams rezervams papildyti pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 31 straipsnį.“

2) 9 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) medžių skaičius viename reikalavimus atitinkančiame hektare neviršija nustatyto didžiausio tankumo.“

⁽¹⁾ 2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004, nustatantis avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 bei Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB (OL L 5, 2004 1 9, p. 8).

⁽²⁾ 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005 10 21, p. 1).

⁽³⁾ 2014 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 908/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 taikymo taisyklės, susijusios su mokėjimo agentūromis ir kitomis įstaigomis, finansų valdymu, sąskaitų patvirtinimu, patikrų taisyklėmis, užstatais ir skaidrumu (OL L 255, 2014 8 28, p. 59).

3) 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Paraiškų pateikimo ir pranešimo termino taikymo išimtis

Nukrypstant nuo Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 (*) 5 straipsnio 1 dalies, kai viena iš toliau nurodytų dienų yra valstybinė šventė, šeštadienis arba sekmadienis, laikoma, kad tokia galutinė diena yra pirmoji vėlesnė darbo diena:

- a) galutinė pagalbos paraiškos, paramos paraiškos, mokėjimo prašymo ar kitų deklaracijų arba patvirtinamųjų dokumentų ar sutarčių pateikimo diena arba galutinė bendrosios paraiškos ar mokėjimo prašymo pakeitimų pateikimo diena;
- b) vėliausia leistina pavėluoto paraiškų dėl teisių į išmokas suteikimo arba padidinimo pateikimo, nurodyto 13 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, diena ir vėliausia leistina pavėluoto paraiškų dėl teisių į išmokas suteikimo arba padidinimo pateikimo, nurodyto 14 straipsnio antroje pastraipoje, diena;
- c) vėliausia leistina pranešimo apie preliminarių patikrų rezultatus pagalbos arba paramos gavėjui diena, nurodyta Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 809/2014 (**) 11 straipsnio 4 dalyje;
- d) vėliausia leistina pagalbos arba paramos gavėjo pranešimo apie pakeitimus po preliminarių patikrų kompetentingai institucijai diena, nurodyta įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 809/2014 15 straipsnio 2a dalyje.

Tačiau jei jau yra laikoma, kad pirmos pastraipos b punkte nurodytos vėliausios leistinos pavėluoto pateikimo dienos yra pirmosios vėlesnės darbo dienos, tos pastraipos c punkte nurodyta vėliausia leistina pranešimo diena yra antroji vėlesnė darbo diena.

(*) 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

(**) 2014 m. liepos 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 809/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatų dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, kaimo plėtros priemonių ir kompleksinės paramos taikymo taisyklės (OL L 227, 2014 7 31, p. 69).“

4) įterpiamas šis 15a straipsnis:

„15a straipsnis

Atskira riba arba viršutinė riba

Kai pagal pagalbos sistemą ar paramos priemonę taikoma atskira riba arba viršutinė riba, o pagalbos arba paramos gavėjo deklaruotas plotas arba gyvulių skaičius viršija atskirą ribą arba atskirą viršutinę ribą, jas atitinkantis deklaruotas plotas arba deklaruotų gyvulių skaičius patikslinamas pagal susijusiam pagalbos arba paramos gavėjui nustatytą ribą ar viršutinę ribą.“

5) 17 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Taikant šį skirsnį išskiriamos šios pasėlių grupės:

- a) plotai, deklaruojami siekiant pasinaudoti teisėmis į išmokas pagal bazinės išmokos sistemą arba siekiant gauti vienkartinę išmoką už plotus;
- b) plotai, dėl kurių įgyjama teisė į perskirstymo išmoką;

- c) plotai, dėl kurių įgyjama teisė į išmokas pagal jaunųjų ūkininkų schemą;
- d) plotai, deklaruoti pagal kiekvieną savanorišką susietosios paramos priemonę;
- e) kiekvieno iš plotų, kurie deklaruojami pagal bet kurią kitą su plotais susijusios pagalbos sistemą arba paramos priemonę ir už kuriuos skiriama nevienodo dydžio pagalba arba parama, grupė;
- f) plotai, deklaruojami kaip kitos paskirties plotai.

Taikant pirmos pastraipos e punktą, kai Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 31 straipsnyje nurodytų išmokų už vietoves, kuriose esama gamtinių ar kitokių specifinių kliūčių, atveju taikomos mažėjančios paramos sumos, atsižvelgiama į tų sumų, susijusių su atitinkamais deklaruotais plotais, vidurkią.

- 6) 19 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jei pagal 1 ir 2 dalis apskaičiuotos sumos per trejus kalendorinius metus, einančius po kalendorinių metų, kuriais nustatyta, kad nesilaikoma reikalavimų, nepavyksta visiškai išskaityti pagal Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 908/2014 (*) 28 straipsnį, likutis panaikinamas.

(*) 2014 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 908/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 taikymo taisyklės, susijusios su mokėjimo agentūromis ir kitomis įstaigomis, finansų valdymu, sąskaitų patvirtinimu, patikrų taisyklėmis, užstatais ir skaidrumu (OL L 255, 2014 8 28, p. 59).“

- 7) įterpiamas šis 19a straipsnis:

„19a straipsnis

Administracinės nuobaudos už deklaruotą per didelį plotą, susijusį su bazinės išmokos sistema, vienkartinės išmokos už plotus sistema, perskirstymo išmoka, jaunųjų ūkininkų schema, išmoka už plotus, kuriuose esama gamtinių kliūčių, smulkiųjų ūkininkų sistema, su „Natura 2000“ ir Vandens pagrindų direktyva susijusiomis išmokomis ir išmokomis už vietoves, kuriose esama gamtinių ar kitokių specifinių kliūčių

1. Jeigu 17 straipsnio 1 dalyje nurodytos pasėlių grupės plotas, deklaruojamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 III antraštinės dalies 1, 2, 4 bei 5 skyriuose ir V antraštinėje dalyje numatytas pagalbos sistemas ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 30 ir 31 straipsniuose nurodytas paramos priemones, viršija pagal šio reglamento 18 straipsnį nustatytą plotą, pagalba ar parama apskaičiuojama pagal remiamą plotą, sumažintą 1,5 aptikto skirtumo, jei tas skirtumas didesnis kaip 3 % arba du hektarai remiamo ploto.

Administracinė nuobauda neviršija 100 % sumų, apskaičiuojamų atsižvelgiant į deklaruotą plotą.

2. Jeigu pagalbos arba paramos gavėjui nebuvo skirta jokia 1 dalyje nurodyta administracinė nuobauda už deklaruotą per didelį plotą, susijusį su atitinkama pagalbos sistema ar paramos priemone, toje dalyje nurodyta administracinė nuobauda sumažinama 50 %, jeigu deklaruoto ir remiamo ploto skirtumas neviršija 10 % remiamo ploto.

3. Jeigu administracinė nuobauda pagalbos arba paramos gavėjui buvo sumažinta pagal 2 dalį, o kitais paraiškų teikimo metais tam pagalbos arba paramos gavėjui turi būti skirta kita šiame straipsnyje ir 21 straipsnyje nurodyta su atitinkama pagalbos sistema ar paramos priemone susijusi administracinė nuobauda, pagalbos arba paramos gavėjas sumoka visą administracinę nuobaudą už tuos kitus paramos teikimo metus ir sumą, kuria pagal 1 dalį apskaičiuota administracinė nuobauda buvo sumažinta pagal 2 dalį.

4. Jei pagal 1, 2 ir 3 dalis apskaičiuotos sumos per trejus kalendorinius metus, einančius po kalendorinių metų, kuriais nustatyta, kad nesilaikoma reikalavimų, nepavyksta visiškai išskaityti pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 908/2014 28 straipsnį, likutis panaikinamas.“

8) 21 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei nepagrįstai išmokėtų išmokų ir 1 dalyje nurodytų administracinių nuobaudų sumos per trejus kalendorinius metus, einančius po kalendorinių metų, kuriais nustatyta, kad nesilaikoma reikalavimų, nepavyksta visiškai išskaičiuoti pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 908/2014 28 straipsnį, likutis panaikinamas.“

9) 24 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši 3a dalis:

„3a. Jeigu Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 44 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad pagrindiniam pasėliui likusioje ariamojoje žemėje būtų skiriama ne daugiau kaip 75 % tos likusios ariamosios žemės ploto, bet nustatytam pagrindinių pasėlių grupės plotui likusioje ariamojoje žemėje skirta daugiau nei 75 %, plotas, naudojamas žalinimo išmokai pagal šio reglamento 23 straipsnį apskaičiuoti, sumažinamas 50 % likusio nustatyto ariamosios žemės ploto, padauginto iš skirtumo santykio.

Pirmoje pastraipoje nurodytas skirtumo santykis yra pagrindinių pasėlių grupės ploto likusioje ariamojoje žemėje, viršijančio 75 % likusios nustatytos ariamosios žemės, dalis bendrame kitoms pasėlių grupėms toje likusioje ariamojoje žemėje reikalingame plote.“

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Jei nustatyta, kad pagalbos arba paramos gavėjas trejus metus nesilaikė pasėlių įvairinimo reikalavimų, išdėstytų šiame straipsnyje, plotas, kuriuo pagal 1, 2, 3 ir 3a dalis paskesniais metais turi būti sumažinamas apskaičiuojant žalinimo išmoką naudojamas plotas, yra visas nustatytas ariamosios žemės plotas, padaugintas iš skirtumo santykio.“

10) 28 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Jei pagal 1, 2 ir 3 dalis apskaičiuotos administracinių nuobaudų sumos per trejus kalendorinius metus, einančius po kalendorinių metų, kuriais nustatyta, kad nesilaikoma reikalavimų, nepavyksta visiškai išskaičiuoti pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 908/2014 28 straipsnį, likutis panaikinamas.“

11) 30 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

a) įterpiama ši 3a dalis:

„3a. Jei per Įgyvendinimo reglamento (ES) 809/2014 21 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą valstybių narių nustatytą laikotarpį gyvuliai buvo perkelti į kitas vietas nei tos, apie kurias pranešta pagal tą punktą, jie laikomi nustatytais, jeigu per patikrą vietoje buvo iškart nustatyta tų gyvulių buvimo vieta valdoje.“

b) 4 dalies c punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„c) jeigu nustatyti reikalavimų nesilaikymo atvejai yra susiję su klaidingais įrašais registre, gyvulių pasuose ar kompiuterinėje gyvulių duomenų bazėje, bet nėra svarbūs siekiant patikrinti kitų, negu nurodyta Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 639/2014 53 straipsnio 4 dalyje, paramos skyrimo sąlygų, susijusių su atitinkama pagalbos sistema ar paramos priemone, laikymąsi, atitinkamas gyvulys nenustatytu laikomas tik tada, jei tokių klaidų randama bent per dvi patikras, atliktas per 24 mėnesius. Visais kitais atvejais atitinkami gyvuliai laikomi nenustatytais nuo tada, kai pirmą kartą nustatoma, kad nesilaikoma reikalavimų.“

12) 31 straipsnis pakeičiamas taip:

„31 straipsnis

Administracinės nuobaudos, susijusios su gyvuliais, deklaruotais pagal pagalbos už gyvulius schemas arba su gyvuliais susijusios paramos priemonės

1. Jeigu, pateikus pagalbos paraišką pagal pagalbos už gyvulius sistemą arba mokėjimo prašymą pagal susijusios su gyvuliais paramos priemonę ar pagal tokios paramos priemonės tam tikros rūšies veiksmą, nustatomas deklaruotų gyvulių ir pagal 30 straipsnio 3 dalį nustatytų gyvulių skaičiaus skirtumas, bendra pagalbos ar paramos suma, kurią pagalbos arba paramos gavėjas turi teisę gauti pagal tą pagalbos sistemą arba paramos priemonę ar tokios paramos priemonės tam tikros rūšies veiksmą atitinkamais paraiškų teikimo metais, sumažinama šio straipsnio 3 dalyje nustatyta procentine dalimi, jeigu nustatoma, kad reikalavimų neatitinka ne daugiau kaip trys gyvuliai.

2. Nustaciūs daugiau kaip tris reikalavimų neatitinkančius gyvulius, bendra pagalbos ar paramos suma, kurią pagalbos arba paramos gavėjas turi teisę gauti pagal 1 dalyje nurodytą pagalbos sistemą arba paramos priemonę ar tokios paramos priemonės tam tikros rūšies veiksmą atitinkamais paraiškų teikimo metais, sumažinama:

- a) procentine dalimi, nustatyta pagal 3 dalį, jeigu ji ne didesnė kaip 10 %;
- b) dviguba procentine dalimi, nustatyta pagal 3 dalį, jeigu ji didesnė kaip 10 %, bet ne didesnė kaip 20 %.

Jeigu pagal 3 dalį nustatyta procentinė dalis yra didesnė kaip 20 %, pagalba ar parama, kurią pagalbos arba paramos gavėjas būtų turėjęs teisę gauti pagal 30 straipsnio 3 dalį, pagal pagalbos sistemą arba paramos priemonę ar tokios paramos priemonės tam tikros rūšies veiksmą atitinkamais paraiškų teikimo metais neskiriama.

Jeigu pagal 3 dalį nustatyta procentinė dalis yra didesnė kaip 50 %, pagalba ar parama, kurią pagalbos arba paramos gavėjas būtų turėjęs teisę gauti pagal 30 straipsnio 3 dalį, pagal pagalbos sistemą arba paramos priemonę ar tokios paramos priemonės tam tikros rūšies veiksmą atitinkamais paraiškų teikimo metais neskiriama. Be to, pagalbos arba paramos gavėjui taikoma papildoma nuobauda, kurios suma yra lygi sumai, atitinkamčiai deklaruoto gyvulių skaičiaus ir pagal 30 straipsnio 3 dalį nustatytų gyvulių skaičiaus skirtumą. Jei tos sumos per trejus kalendorinius metus, einančius po kalendorinių metų, kuriais nustatyta, kad nesilaikoma reikalavimų, nepavyksta visiškai išskaityti pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 908/2014 28 straipsnį, likutis panaikinamas.

Valstybės narės gali nuspręsti nustatyti kitą kitų rūšių, nei nurodytos šio Reglamento 30 straipsnio 4 ir 5 dalyse, gyvulių skaičių, kuris skirtųsi nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytos trijų gyvulių ribos. Nustatydamos tą skaičių valstybės narės užtikrina, kad jis iš esmės būtų lygiavertis tai ribai, atsižvelgdamos, *inter alia*, į sutartinių gyvulių ir (arba) skirtos pagalbos ar paramos sumą.

3. Siekiant nustatyti 1 ir 2 dalyse nurodytą procentinę dalį, pagal pagalbos už gyvulius sistemą arba su gyvuliais susijusią paramos priemonę ar tam tikros rūšies veiksmą deklaruotų gyvulių, kurie, kaip nustatyta, neatitinka reikalavimų, skaičius padalijamas iš gyvulių, nustatytų taikant tą pagalbos už gyvulius sistemą arba paramos priemonę ar tokios paramos priemonės tam tikros rūšies veiksmą, pagal kuriuos teikiama pagalbos paraiška arba mokėjimo prašymas ar įgyvendinamas tokios paramos priemonės tam tikros rūšies veiksmas atitinkamais paraiškų teikimo metais, skaičiaus.

Taikant šią dalį, jeigu valstybė narė pasinaudoja galimybe taikyti sistemą be paraiškų pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 809/2014 21 straipsnio 4 dalį, gyvuliai, už kuriuos gali būti skirta pagalba arba parama, kurie, kaip nustatyta, yra netinkamai identifikuoti ar įregistruoti gyvulių identifikavimo ir registravimo sistemoje, laikomi reikalavimų neatitinkančiais gyvuliais nepriklausomai nuo to, kaip vykdomi su jais susiję paramos skyrimo reikalavimai, nustatyti Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 639/2014 53 straipsnio 4 dalyje.

4. Jei bendra pagalbos ar paramos suma, kurią pagalbos arba paramos gavėjas turi teisę gauti pagal tą pagalbos sistemą arba paramos priemonę ar tokios paramos priemonės tam tikros rūšies veiksmą atitinkamais paraiškų teikimo metais, apskaičiuojama remiantis paramos skyrimo sąlygas atitinkančių gyvulių buvimo valdoje dienų skaičiumi, gyvulių, kurie, kaip nustatyta, neatitinka reikalavimų, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, skaičius taip pat apskaičiuojamas atsižvelgiant į tų gyvulių buvimo valdoje dienų skaičių.

3 dalies antroje pastraipoje nurodytų gyvulių, už kuriuos gali būti skirta pagalba arba parama, kurie, kaip nustatyta, neatitinka reikalavimų, skaičius apskaičiuojamas atsižvelgiant į dienų, per kurias tie gyvuliai gali atitikti pagalbos arba paramos skyrimo reikalavimus, skaičių.“

13) 34 straipsnis pakeičiamas taip:

„34 straipsnis

Įrašų kompiuterinėje gyvulių duomenų bazėje pakeitimai ir tikslinimas

15 straipsnis taikomas su deklaruotais gyvuliais susijusių kompiuterinės gyvulių duomenų bazės įrašų klaidoms ir praleidimams, padarytiems nuo to momento, kai pateikta pagalbos paraiška arba mokėjimo prašymas.“

14) 35 straipsnio 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Jei 1, 2, 4, 5 ir 6 dalyse nurodytų atšauktų sumų ir administracinių nuobaudų per trejus kalendorinius metus, einančius po kalendorinių metų, kuriais nustatyta, kad nesilaikoma reikalavimų, nepavyksta visiškai išskaityti pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 908/2014 28 straipsnį, likutis panaikinamas.“

15) 43 straipsnio antros pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) mokėjimo prašymams ir paramos paraiškoms, susijusiems su 2014 ir ankstesniais metais, ir mokėjimo prašymams, susijusiems su 2015 m., pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 66 straipsnio 2 dalį, ir“.

16) 44 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jis taikomas pagalbos paraiškoms, paramos paraiškoms ir mokėjimo prašymams, susijusiems su paraiškų teikimo metais arba priemokų mokėjimo laikotarpiais, prasidedančiais 2015 m. sausio 1 d.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas pagalbos paraiškoms, paramos paraiškoms ir mokėjimo prašymams, susijusiems su paraiškų teikimo metais ar priemokų mokėjimo laikotarpiais, prasidedančiais 2016 m. sausio 1 d.

Tačiau 1 straipsnio 15 ir 16 punktai taikomi pagalbos paraiškoms, paramos paraiškoms ir mokėjimo prašymams, susijusiems su paraiškų teikimo metais ar priemokų mokėjimo laikotarpiais, prasidedančiais 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 4 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/1394**2016 m. rugpjūčio 16 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 809/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatų dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, kaimo plėtros priemonių ir kompleksinės paramos taikymo taisyklės**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 ⁽¹⁾, ypač į jo 58 straipsnio 1 dalies a–c punktus, 59 straipsnio 1, 2 ir 5 dalis ir 62 straipsnio 2 dalies b punktą,

kadangi:

- (1) Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 ⁽²⁾ 19a straipsnio 2 dalyje nustatytos sumažintų administracinių nuobaudų už per didelio ploto deklaravimą pagal tam tikrą su plotu susijusią pagalbos sistemą arba paramos priemonę taikymo tuo atveju, kai paramos gavėjas anksčiau nebuvo gavęs tokios nuobaudos, susijusios su ta konkrečia su plotu susijusia pagalbos sistema arba paramos priemone, taisyklės. Remiantis patikimo finansų valdymo principais ir siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui sistema bei skatinti ateityje teikti teisingas deklaracijas, likusi suma turėtų būti sumokėta tuo atveju, jeigu paramos gavėjui kitais paraiškų teikimo metais vėl būtų taikoma minėto reglamento 19a ir 21 straipsniuose nurodyta administracinė nuobauda, susijusi su ta konkrečia su plotu susijusia pagalbos sistema arba paramos priemone. Todėl tikslinga nustatyti konkrečią šios nuostatos tolesnio taikymo tikrinimo normą;
- (2) būtina patikslinti, kad, siekiant atlikti Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 809/2014 ⁽³⁾ 50 straipsnio 1 dalyje nurodytas patikras vietoje, išankstinių ir tarpinių išmokų sumos turėtų būti įtraukiamos į mažiausią patikroms vietoje taikomą 5 % tikrinimo normą. Todėl tikslinga iš dalies pakeisti to reglamento 50 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą;
- (3) todėl Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 809/2014 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (4) Tiesioginių išmokų komitetas ir Kaimo plėtros komitetas per pirmininko nustatytą laikotarpį nuomonės nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 809/2014 pakeitimas

Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 809/2014 iš dalies keičiamas taip:

- 1) Įterpiamas šis 33a straipsnis:

„33a straipsnis

Papildomo tikrinimo norma, taikoma Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 19a straipsnio 2 dalyje nurodytų paramos gavėjų tolesnėms patikroms vietoje

1. Paramos gavėjai, kuriems pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 19a straipsnio 2 dalį buvo taikoma sumažinta administracinė nuobauda, susijusi su tam tikra su plotu susijusia pagalbos sistema arba paramos priemone, po to, kai per patikrą vietoje buvo nustatyta, kad deklaruotas per didelis plotas, kitais paraiškų teikimo metais tikrinami per tolesnę patikrą vietoje, susijusią su ta konkrečia pagalbos sistema arba paramos priemone.

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 549.

⁽²⁾ 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 640/2014, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos ir dėl išmokų neskyrimo arba atšaukimo sąlygų bei administracinių nuobaudų, taikomų tiesioginėms išmokoms, paramai kaimo plėtrai ir kompleksinei paramai (OL L 181, 2014 6 20, p. 48).

⁽³⁾ 2014 m. liepos 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 809/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatų dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, kaimo plėtros priemonių ir kompleksinės paramos taikymo taisyklės (OL L 227, 2014 7 31, p. 69).

2. 1 dalyje nurodytos tolesnės patikros vietoje nereikia atlikti, jeigu po to, kai buvo nustatyta, kad buvo deklaruotas per didelis plotas, pažeidimo nustatymo metais Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 5 straipsnyje nurodytoje žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemoje atnaujinti susijusių kontrolinių sklypų duomenys.“

2) 50 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jei veiksmui, dėl kurio atliekama patikra vietoje, įgyvendinti buvo gautos išankstinės arba tarpinės išmokos, šios išmokos priskaičiuojamos prie pirmoje pastraipoje nurodytų per patikras vietoje tikrinamų išlaidų.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas pagalbos paraiškoms, paramos paraiškoms ir mokėjimo prašymams, susijusiems su paraiškų teikimo metais arba išmokų mokėjimo laikotarpiais, prasidedančiais 2016 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 16 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/1395

2016 m. rugpjūčio 18 d.

kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, pagamintai bendrovių „Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.“, „Buildyet Shoes Mfg.“, „DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd“, „Dongguan Stella Footwear Co Ltd“, „Dongguan Taiway Sports Goods Limited“, „Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.“, „Jianle Footwear Industrial“, „Sihui Kingo Rubber Shoes Factory“, „Synfort Shoes Co. Ltd.“, „Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.“, „Wei Hao Shoe Co. Ltd.“, „Wei Hua Shoe Co. Ltd.“, „Win Profile Industries Ltd“, ir kuriuo įgyvendinamas Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 266 straipsnį,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 9 ir 14 straipsnius,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

- (1) 2006 m. kovo 23 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 553/2006, kuriuo tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) ir Vietnamo kilmės avalynei su batviršiais iš odos (toliau – avalynė) nustatytos laikinosios antidempingo priemonės (toliau – laikinasis reglamentas) ⁽²⁾.
- (2) Reglamentu (EB) Nr. 1472/2006 ⁽³⁾ (toliau – Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1472/2006 arba ginčijamas reglamentas) Taryba tam tikrai importuojamai Vietnamo ir KLR kilmės avalynei su batviršiais iš odos dviem metams nustatė 9,7–16,5 % galutinius antidempingo muitus.
- (3) Reglamentu (EB) Nr. 388/2008 ⁽⁴⁾ Taryba tam tikrai importuojamai KLR kilmės avalynei su batviršiais iš odos nustatytų galutinių antidempingo priemonių taikymą išplėtė iš Ypatingojo Administracinio Kinijos Regiono Makao (toliau – YAR Makao) siunčiamam importui, deklaruojamam kaip YAR Makao kilmės arba ne.
- (4) Taryba po 2008 m. spalio 3 d. inicijuotos priemonių galiojimo termino peržiūros ⁽⁵⁾ Reglamentu (ES) Nr. 1294/2009 (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 1294/2009) ⁽⁶⁾ antidempingo priemonių taikymą pratęsė dar 15 mėnesių, t. y. iki 2011 m. kovo 31 d., kada priemonės nustojo galioti.
- (5) „Brosmann Footwear (HK) Ltd“, „Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd“, „Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd“, „Risen Footwear (HK) Co Ltd“ ir „Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd“ (toliau – pareiškėjai) Pirmosios instancijos teismui (dabar – Bendrasis Teismas) pateikė ieškinius dėl ginčijamo reglamento. 2010 m. kovo 4 d. Sprendimu *Brosmann Footwear (HK) Ltd ir kt. prieš Tarybą*, T-401/06, Rink. II-671, ir 2010 m. kovo 4 d. Sprendimu *Zhejiang Aokang Shoes ir Wenzhou Taima Shoes prieš Tarybą*, sujungtos bylos T-407/06 ir T-408/06, Rink. p. II-747, Bendrasis Teismas šiuos ieškinius atmetė.
- (6) Šiuos sprendimus ieškovai apskundė. 2012 m. vasario 2 d. Sprendimu *Brosmann ir kiti*, C-249/10 P, ir 2012 m. vasario 15 d. Sprendimu *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*, C-247/10P (toliau – sprendimai *Brosmann* ir *Aokang*), Teisingumo Teismas šiuos sprendimus panaikino. Jis konstatavo, kad Bendrasis Teismas, konstatavęs, kad Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktus neturėjo nagrinėti neatrinktų prekiautojų prašymų taikyti rinkos ekonomikos režimą (RER) (sprendimo (C-249/10 P) 36 punktą ir sprendimo (C-247/10 P) 29 ir 32 punktai), padarė teisės klaidą.
- (7) Tada šiuo klausimu Teisingumo Teismas priėmė savo sprendimą. Jis konstatavo, kad: „[...] Komisija privalejo išnagrinėti tinkamai pagrįstus apeliančių prašymus, pateiktus pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktus, suteikti RESVŠ per ginčijamame reglamente išdėstytą antidempingo procedūrą. Taip pat reikia konstatuoti, kad negali būti atmesta galimybė, jog toks tyrimas būtų leidęs nustatyti kitokio nei 16,5 % dydžio galutinį antidempingo

muitą, koks joms yra taikomas pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 3 dalį. Iš tos pačios nuostatos matyti, kad 9,7 % galutinis antidempingo muitas nustatytas tik vienam Kinijos ūkio subjektui, kuris buvo atrinktas ir kuriam pripažintas RESVĪS. Tačiau, kaip matyti iš šio sprendimo 38 punkto, jei Komisija būtų konstatavusi, kad apeliančės taip pat veikė rinkos ekonomikos sąlygomis, tuomet, nesant galimybės apskaičiuoti individualių dempingo skirtumą, joms taip pat turėjo būti taikomas minėto dydžio muto tarifas“ (sprendimo (C-249/10 P) 42 punktas ir sprendimo (C-247/10 P) 36 punktas).

- (8) Todėl Teismas panaikino ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su nagrinėjamaisiais pareiškėjais.
- (9) 2013 m. spalio mėn. Komisija pranešimu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (7) paskelbė, kad nusprendė atnaujinti antidempingo tyrimą nuo to konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas, ir išnagrinėti, ar nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d. pareiškėjai veikė rinkos ekonomikos sąlygomis, ir paprašė suinteresuotųjų šalių pranešti apie save.
- (10) 2014 m. kovo mėn. Tarybos įgyvendinimo reglamentu 2014/149/ES (8) Taryba atmetė Komisijos pasiūlymą priimti Tarybos įgyvendinimo reglamentą, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas importuojamai tam tikrai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, kurių pagamino bendrovės „Brosmann Footwear (HK) Ltd“, „Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd“, „Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd“, „Risen Footwear (HK) Co Ltd“ ir „Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd“, ir šių gamintojų atžvilgiu tyrimą užbaigė. Taryba laikėsi nuomonės, kad importuotojai, nusipirkę batus iš šių eksportuojančių gamintojų, kuriems kompetentingos nacionalinės institucijos kompensavo atitinkamus muitus, remdamosi 1992 m. spalio 12 d. Reglamentu (EEB) Nr. 2913/1992, nustatančiu Bendrijos muitinės kodeksą (9) (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), įgijo teisėtą lūkesčių pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 4 dalį, nustatančią Bendrijos muitinės kodekso nuostatų, ypač jo 221 straipsnio, taikymą renkant muitus.
- (11) Trys nagrinėjamojo produkto importuotojai „C&J Clark International Ltd.“ (toliau – „Clark“), „Puma SE“ (toliau – „Puma“) ir „Timberland Europe B.V.“ (toliau – „Timberland“) (toliau – nagrinėjamieji importuotojai), remdamiesi 5–7 konstatuojamosiose dalyse nurodyta teismų praktika, savo nacionaliniuose teismuose pateikė ieškinius dėl antidempingo priemonių, nustatytų iš Kinijos ir Vietnamo importuojamai tam tikrai avalynei; šie teismai perdavė klausimą Teisingumo Teismui, kad šis priimtų prejudicinį sprendimą.
- (12) Dėl sujungtų bylų C-659/13 *C & J Clark International Limited* ir C-34/14 *Puma SE* – Teisingumo Teismas Tarybos reglamentus (EB) Nr. 1472/2006 ir (ES) Nr. 1294/2009 paskelbė negaliojančiais tokia apimtimi, kokia Europos Komisija nenagrinėjo RER ir individualaus režimo prašymų, kuriuos pateikė neatrinkti KLR ir Vietnamo eksportuojantys gamintojai (toliau – Teismo sprendimai), nesilaikydama 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių 2 straipsnio 7 dalies b punkto ir 9 straipsnio 5 dalies (10).
- (13) Dėl trečios bylos C-571/14 *Timberland Europe B.V. prieš Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond* – Teisingumo Teismas besikreipusio nacionalinio teismo prašymu 2016 m. balandžio 11 d. nusprendė pašalinti bylą iš registro.
- (14) SESV 266 straipsnyje nustatyta, kad institucijos privalo imtis būtinų priemonių Teismo sprendimams vykdyti. Jei panaikinamas aktas, institucijų priimtas atliekant administracinę procedūrą, pvz., antidempingo tyrimą, Teismo sprendimas įgyvendinamas panaikintą aktą pakeičiant nauju aktu, kuriuo pašalinamas Teismo nustatytas pažeidimas (11).
- (15) Pagal Teismo praktiką panaikinto akto pakeitimo procedūra gali būti atnaujinta nuo to konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas (12). Tiksliau tai reiškia, kad tokiu atveju, kai panaikinamas administracinę procedūrą užbaigiantis aktas, tuo panaikinimu nebūtinai daromas poveikis parengiamiesiems veiksams, pvz., antidempingo tyrimo inicijavimui. Kai panaikinamas reglamentas, kuriuo nustatomos galutinės antidempingo priemonės, tai reiškia, kad po panaikinimo antidempingo tyrimas yra vis dar vykdomas, nes Sąjungos teisinėje tvarkoje (13) nebėra antidempingo tyrimą užbaigiančio akto, nebent pažeidimas padarytas inicijavimo etapu.

- (16) Išskyrus tai, kad institucijos neišnagrinėjo RER ir individualaus režimo prašymų, kuriuos pateikė neatrinkti KLR ir Vietnamo eksportuojantys gamintojai, visi kiti Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1472/2006 ir (ES) Nr. 1294/2009 nustatyti faktai lieka galioti.
- (17) Šioje byloje pažeidimas padarytas po inicijavimo etapo. Taigi, Komisija nusprendė atnaujinti šį antidempingo tyrimą, kuris po Teismo sprendimų dar buvo nebaigtas tuo momentu, kai buvo padarytas pažeidimas, ir išnagrinėti, ar nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai veikė rinkos ekonomikos sąlygomis 2004 m. balandžio 1 d. – 2005 m. kovo 31 d. tiriamuoju laikotarpiu atliekant tyrimą, po kurio buvo nustatyti galutiniai muitai, nurodyti 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse (toliau – pradinis tyrimas). Tinkamais atvejais Komisija taip pat apsvarstė, ar nagrinėjamiesiems eksportuojantiems gamintojams buvo galima suteikti individualų režimą pagal pagrindinio reglamento, koks jis buvo prieš įsigaliojant Reglamentui (ES) Nr. 765/2012 ⁽¹⁴⁾, (toliau – pagrindinis reglamentas, prieš jį iš dalies pakeičiant) ⁽¹⁵⁾ 9 straipsnio 5 dalį.
- (18) Pirmu etapu „Clark“ ir „Puma“ importo iš KLR atveju Komisija įvertino visus RER ir individualaus režimo prašymus, kuriuos pateikė neatrinkti susiję eksportuojantys gamintojai, tokius prašymus pateikę per pradinį tyrimą.
- (19) Dėl „Timberland“ importo iš KLR – byloje C-571/14 buvo identifikuoti du KLR esantys tiekėjai. Vienas iš šių tiekėjų („Zhongshan Pou Yuen“) buvo atrinktas per pradinį tyrimą, todėl per pradinį tyrimą nebuvo padarytas su šiuo tiekėju susijęs pažeidimas. Antras tiekėjas („General Shoes Limited“) buvo neteisingai identifikuotas kaip Kinijos tiekėjas, nes bendrovė yra įsikūrusi Vietname. Kaip nurodyta 150 konstatuojamojoje dalyje, tai vėliau užginčijo Europos sporto prekių pramonės federacija (FESI) – ji tvirtino, kad „General Shoes Ltd“ iš tikrųjų yra Kinijos tiekėjas.
- (20) Bendrovių „Puma“, „Clark“ ir „Timberland“ importo iš Vietnamo atveju Komisija šiuo metu taip pat vertina RER ir individualaus režimo prašymus, kuriuos pateikė neatrinkti susiję eksportuojantys gamintojai, kurie pateikė tokius prašymus per pradinį tyrimą. Šis vertinimas tebeatliekamas.

B. TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMŲ SUJUNGTOSE BYLOSE C-659/13 IR C-34/14 DĖL IMPORTO IŠ KLR ĮGYVENDINIMAS

- (21) Komisija turi galimybę ištaisyti ginčijamo reglamento dalis, dėl kurių reglamentas buvo panaikintas, ir nekeisti tų vertinimo dalių, kurioms sprendimas nedaro poveikio ⁽¹⁶⁾.
- (22) Šiuo reglamentu siekiama pataisyti tuos ginčijamo reglamento aspektus, kurie, kaip nustatyta, neatitinka pagrindinio reglamento ir dėl kurių reglamentas buvo paskelbtas negaliojančiu, kiek jis susijęs su tam tikrais KLR eksportuojančiais gamintojais.
- (23) Visos kitos Teisingumo Teismo nepanaikintos ginčijamo reglamento išvados lieka galioti ir yra įtraukiamos į dabartinį reglamentą.
- (24) Todėl tolesnės konstatuojamosios dalys yra susijusios tik su nauju vertinimu, kuris būtinas sprendimams įvykdyti.
- (25) Komisija ištyrė, ar 2004 m. balandžio 1 d. – 2005 m. kovo 31 d. laikotarpiu Kinijos eksportuojantys gamintojai „Clark“ ir „Puma“, kurie pateikė RER ir (arba) individualaus režimo prašymus per tą tyrimą, veikė RER ir individualaus režimo sąlygomis. Tai norima nustatyti siekiant išsiaiškinti, kokia apimtimi du nagrinėjamieji importuotojai turi teisę susigrąžinti sumokėtą antidempingo muitą, atsižvelgiant į antidempingo muitus, sumokėtus už jų Kinijos tiekėjų, pateikusių RER ir individualaus režimo prašymus, eksportą.
- (26) Jei analizė parodys, kad Kinijos eksportuojančiam gamintojui, kurio eksportui buvo taikomas antidempingo muitas, kurį sumokėjo kuris nors iš tų dviejų nagrinėjamųjų importuotojų, turėjo būti suteiktas RER, būtų gražinta tik muito suma, atitinkanti sumokėto (16,5 %) muito ir 9,7 % muito, nustatyto vienintelei atrinktai eksportuojančiai bendrovei, kuriai suteiktas RER, t. y. „Golden Step“, skirtumą.

- (27) Jei analizė parodys, kad individualus režimas turėjo būti suteiktas Kinijos eksportuojančiam gamintojui, kuriam atsisakyta suteikti RER, bet kurio eksportui buvo taikomas antidempingo muitas, kurį sumokėjo kuris nors iš tų dviejų nagrinėjamųjų importuotojų, individuali maito norma turėtų būti priskirta nagrinėjamajam eksportuojančiam gamintojui ir būtų grąžinta tik maito suma, atitinkanti sumokėto maito ir individualaus maito (jeigu jis yra), apskaičiuoto nagrinėjamajam eksportuojančiam gamintojui, skirtumą.
- (28) Priešingu atveju, jeigu tokių RER ir individualaus režimo prašymų analizė parodys, kad RER ir individualus režimas neturėtų būti suteikti, antidempingo muitų grąžinti nebus galima.
- (29) Kaip paaiškinta 12 konstatuojamojoje dalyje, Teisingumo Teismas ginčijamą reglamentą ir Reglamentą (ES) Nr. 1294/2009, *inter alia*, 13 Kinijos eksportuojančių gamintojų („Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.“, „Buildyet Shoes Mfg.“, „DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd“, „Dongguan Stella Footwear Co Ltd“, „Dongguan Taiway Sports Goods Limited“, „Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.“, „Jianle Footwear Industrial“, „Sihui Kingo Rubber Shoes Factory“, „Synfort Shoes Co. Ltd.“, „Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.“, „Wei Hao Shoe Co. Ltd.“, „Wei Hua Shoe Co. Ltd.“, „Win Profile Industries Ltd“, toliau – nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai) tam tikros į Sąjungą eksportuojamos avalynės, kurią importuoja „Clark“ ir „Puma“, atžvilgiu panaikino tokia apimtimi, kokia Komisija neišnagrino RER ir individualaus režimo prašymų, kuriuos pateikė, *inter alia*, KLR eksportuojantys gamintojai.
- (30) Todėl Komisija pirmu etapu išnagrino šių 13-os eksportuojančių gamintojų RER ir individualaus režimo prašymus siekdama nustatyti jų eksportui taikytiną maito normą. Vertinimas rodo, kad pateiktos informacijos nepakako įrodyti, kad nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai veikė rinkos ekonomikos sąlygomis arba kad jiems buvo galima suteikti individualų režimą (išsamų paaiškinimą žr. 32 ir tolesnėse konstatuojamosiose dalyse).

1. RER prašymų vertinimas

- (31) Reikia pabrėžti, kad pareiga įrodyti tenka gamintojui, pageidaujantiems teikti RER prašymą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą. Todėl 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje nustatyta, jog tokio gamintojo pateiktame prašyme turi būti pateikta pakankamai toje nuostatoje nustatytų įrodymų, kad jis veikia rinkos ekonomikos sąlygomis. Todėl Sąjungos institucijos neprivalo įrodyti, kad gamintojas netenkina šiam statusui pripažinti nustatytų sąlygų. Yra priešingai – būtent Sąjungos institucijos turi įvertinti, ar nagrinėjamojo gamintojo pateiktos informacijos pakanka įrodyti, kad tenkinami pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje nustatyti RER taikymo reikalavimai, o Sąjungos teisminės institucijos turi išnagrinti, ar atliekant šį vertinimą nebuvo padaryta akivaizdi klaida (sprendimo, C-249/10 P, 32 punktą ir sprendimo, C-247/10 P, 24 punktą).
- (32) Remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktu, siekiant eksportuojančiam gamintojui suteikti RER, turėtų būti laikomasi visų penkių šiame straipsnyje išvardytų kriterijų. Todėl Komisija mano, kad RER prašymą buvo galima atmesti, jei nebuvo laikomasi bent vieno kriterijaus.
- (33) Nė vienas iš nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų negalėjo įrodyti, kad atitiko 1 kriterijų (verslo sprendimai) ir 3 kriterijų (turtas ir perkėlimas). Konkrečiau – 1 kriterijaus atveju nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai nepateikė esminės ir išsamios informacijos (pvz., įrodymų apie bendrovės struktūrą ir kapitalą, įrodymų apie pardavimą vidaus rinkoje, įrodymų apie darbuotojų darbo užmokestį ir pan.), kad būtų įrodyta, jog jų verslo sprendimai buvo priimami atsižvelgiant į rinkos signalus be didelio valstybės kišimosi. Dėl 3 kriterijaus – nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai taip pat nepateikė esminės ir išsamios informacijos (pvz., įrodymų apie bendrovei priklausantį turtą ir žemės naudojimo teisę), kad būtų įrodyta, jog iš ne rinkos ekonomikos sistemos nebuvo perkelta rinkos iškraipymų.
- (34) Be to, dėl 2 kriterijaus (apskaita) – keturios bendrovės (bendrovės A, I, K, M) neatitinka šio kriterijaus, nes jos nepateikė aiškaus svarbiausių apskaitos dokumentų rinkinio.
- (35) Likusių devynių bendrovių (bendrovių B, C, D, E, F, G, H, J, L) atveju 2 kriterijus (apskaita) nebuvo vertinamas dėl 32 konstatuojamojoje dalyje nurodytos priežasties.

- (36) Dėl 22 konstatuojamojoje dalyje nurodytos tos pačios priežasties nė vienas nagrinėjamas eksportuojantis gamintojas nebuvo vertinamas 4 kriterijaus (bankroto ir nuosavybės įstatymai) ir 5 kriterijaus (valiutos konvertavimas) atžvilgiu.
- (37) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija padarė išvadą, kad nė vienas iš nagrinėjamųjų trylikos Kinijos eksportuojančių gamintojų RER neturėtų būti suteiktas, ir apie tai informavo nagrinėjamuosius eksportuojančius gamintojus, kurių buvo paprašyta pateikti pastabų. Nė vienas iš nagrinėjamųjų trylikos Kinijos eksportuojančių gamintojų pastabų nepateikė.
- (38) Todėl nė vienas iš nagrinėjamųjų trylikos Kinijos eksportuojančių gamintojų netenkino visų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytų reikalavimų ir dėl to nė vienas iš jų nebuvo suteiktas RER.
- (39) Primenama, kad Teisingumo Teismas konstatavo, kad, jei Sąjungos institucijos nustatytų, kad nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai veikė rinkos ekonomikos sąlygomis, jiems reikėtų taikyti tą pačią normą, kuri buvo nustatyta atrinktai bendrovei, kuriai suteiktas RER ⁽¹⁷⁾.
- (40) Tačiau dėl atnaujinto tyrimo išvadų RER nebuvo suteiktas nė vienas nagrinėjamajam eksportuojančiam gamintojui, todėl nė vienas nagrinėjamajam eksportuojančiam gamintojui neturėtų būti taikoma individuali maito norma, nustatyta atrinktai bendrovei, kuriai suteiktas RER.

2. Individualaus režimo prašymų vertinimas

- (41) Remiantis pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai taikomas to paties reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus maitas visgi turi būti nurodytas eksportuotojams, kurie gali įrodyti, kad jie atitinka visus kriterijus, nustatytus pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalį.
- (42) Kaip nurodyta 31 konstatuojamojoje dalyje, reikia pabrėžti, kad pareiga įrodyti tenka gamintojui, pageidaujšančiam teikti individualų režimo prašymą pagal pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalį. Šiuo tikslu 9 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad pateiktas prašymas turi būti tinkamai pagrįstas. Todėl Sąjungos institucijos neprivalo įrodyti, kad eksportuotojas netenkina šiam statusui pripažinti nustatytų sąlygų. Yra priešingai – būtent Sąjungos institucijos, norėdamos taikyti individualų režimą, turi įvertinti, ar nagrinėjamojo eksportuotojo pateiktos informacijos pakanka įrodyti, kad tenkinami kriterijai, nurodyti pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalyje.
- (43) Pagal pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalį, eksportuotojai turėtų įrodyti, remdamiesi tinkamai pagrįstu prašymu, kad yra tenkinami visi šiame straipsnyje išvardyti penki kriterijai ir kad jiems gali būti suteiktas individualus režimas.
- (44) Todėl Komisija mano, kad individualaus režimo prašymą buvo galima atmesti, jei nebuvo laikomasi bent vieno kriterijaus.
- (45) Penki kriterijai:
- a) jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;
  - b) eksporto kainos ir kiekis ir pardavimo sąlygos nustatomi laisvai;
  - c) dauguma akcijų priklauso privatiems asmenims; direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujamas pareigas einantys valstybės pareigūnai turi sudaryti mažumą, arba turi būti įrodyta, kad nepaisant to bendrovė yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;
  - d) valiutos keitimo kursas nustatomas pagal rinkos kursą ir
  - e) valstybės kišimasis nėra toks, kad būtų galima išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatytos skirtingos maitų normos.
- (46) Visi trylika Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurie pateikė RER prašymus, taip pat pateikė individualaus režimo prašymus tuo atveju, jeigu jiems nebūtų suteiktas RER.

- (47) Dauguma nagrinėjamiųjų eksportuojančių gamintojų (bendrovės A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) negalėjo įrodyti, kad jos atitiko 2 kriterijų (pardavimas eksportui ir kainos nustatomi laisvai). Konkrečiau – kai kurių nagrinėjamiųjų eksportuojančių gamintojų (bendrovės E, G, H, J, K, L) įstatuose nustatytas gamybos apimtys apribojimas, todėl jie neįrodė, kad verslo sprendimai, pvz., dėl eksportuojamo kiekio, priimami reaguojant į rinkos signalus, kurie atspindi pasiūlą ir paklausą. Kiti (bendrovės A, B, M) nepardavinėjo vidaus rinkai ir nepateikė išsamesnių paaiškinimų, taigi jie neįrodė, kad taip buvo ne dėl valstybės kišimosi. Likę eksportuojantys gamintojai (bendrovės C, D, I) nepateikė esminių ir išsamių dokumentų, todėl jie neįrodė, kad tenkinamas 2 kriterijus.
- (48) Dėl 3 kriterijaus (bendrovė – pagrindiniai vadovaujantys darbuotojai ir akcijos – yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi) 10 Kinijos eksportuojančių gamintojų (bendrovės B, E, F, G, H, I, J, K, L, M) nepateikė esminių ir išsamių dokumentų (visų pirma, paaiškinančių, kaip įmonė įgijo savo turtą, kam priklausė turtas ir žemės naudojimo teisės), todėl jie neįrodė, kad nebuvo valstybės kišimosi – tad neįrodė, kad jie atitiko šį kriterijų.
- (49) Be to, vienas eksportuojantis gamintojas (bendrovė C) neatitiko 1 kriterijaus (kapitalo repatrijavimas), nes tyrimas atskleidė, kad dėl valstybės kišimosi esama kapitalo repatrijavimo apribojimų. Taip pat tas pats eksportuojantis gamintojas (bendrovė C) neįrodė, kad jis atitinka 5 kriterijų (valstybė nesikiša tokiu būdu, kad būtų įmanoma išvengti priemonių), nes nebuvo pateikta informacijos apie dvi susijusias Kinijoje įsikūrusias bendroves, todėl nebuvo esminių dokumentų, įrodančių, kad jis atitinka šį kriterijų.
- (50) Todėl nė vienas iš trylikos nagrinėjamiųjų Kinijos eksportuojančių gamintojų netenkino pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalyje nustatytų sąlygų ir dėl to nė vienam iš jų nebuvo suteiktas individualus režimas.
- (51) Todėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006 taikymo laikotarpiu šiems eksportuojantiems gamintojams turėtų būti nustatytas KLR taikomas visiems kitiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas antidempingo muitas. Pradžioje to reglamento taikymo laikotarpis buvo 2006 m. spalio 7 d. – 2008 m. spalio 7 d. Inicijavus priemonių galiojimo termino peržiūrą laikotarpis 2009 m. gruodžio 30 d. buvo pratęstas iki 2011 m. kovo 31 d. Sprendimuose nustatytas pažeidimas, kad Sąjungos institucijos nenustatė, ar nagrinėjamiųjų eksportuojančių gamintojų gaminamiems produktams turėtų būti taikomas kitiems eksportuojantiems gamintojams taikomas muitas arba individualus muitas, arba atrinktai bendrovei, kuriai suteiktas RER, nustatytas muitas.
- (52) Remiantis Teismo nustatytu pažeidimu nėra teisinio pagrindo nagrinėjamusius eksportuojančius gamintojus visiškai atleisti nuo bet kokio antidempingo maito jų gaminamiems produktams. Todėl nauju aktu, kuriuo pašalinamas Teismo nustatytas pažeidimas, turi būti iš naujo įvertinta tik taikytina antidempingo maito norma, o ne pačios priemonės.
- (53) Kadangi padaryta išvada, kad nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams turėtų būti iš naujo nustatytas pradžioje ginčijamu reglamentu ir Reglamentu (ES) Nr. 1294/2009 nustatyto dydžio muitas, taikomas visiems kitiems eksportuojantiems gamintojams, Tarybos reglamento (EB) Nr. 388/2008 keisti nereikia. Tas reglamentas lieka galioti.

C. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS PO INFORMACIJOS ATSKLEIDIMO

- (54) Minėti nustatyti faktai ir išvados buvo atskleisti suinteresuotosioms šalims ir joms buvo suteiktas laikotarpis pastaboms pareikšti. FESI, atstovaujanti importuotojams, įskaitant „Puma“, „Timberland“, „Clark“, kitą importuotoją ir vieną eksportuojantį gamintoją, kurio RER/individualaus režimo prašymui neturėjo įtakos dabartiniai įgyvendinimo veiksmai, pranešė apie save ir pateikė pastabas.

Tariamai procedūros pažeidimai

- (55) FESI ir vienas importuotojas tvirtino, kad dabartiniuose įgyvendinimo veiksmuose buvo padaryta keletas procedūrinių klaidų. Jie atkreipė dėmesį į tai, kad Kinijos nagrinėjamiųjų eksportuojančių gamintojų RER prašymai jau buvo išnagrinėti ir atskleisti prieš Teisingumo Teismo sprendimą *C & J Clark International Limited* ir *Puma SE*, sujungtos bylos C-659/13 ir C-34/14, t. y. 2015 m. gruodžio 3 d., ir Komisijos ketinimą iš naujo nustatyti importuojamai avalynei 16,5 % galutinį antidempingo muitą. Todėl šie vertinimai buvo atlikti be teisinio pagrindo ir jais buvo užbėgama už akių rengiamam Teisingumo Teismo sprendimui.

- (56) Komisija nesutinka su tokiu pareiškimu, nes ji tik pasiruošė galimam būsimam Teismo sprendimui. Tokiu pasiruošimu siekta užtikrinti gerą administravimą dėl toliau nurodytų priežasčių. Pirmiausia, neginčijama, kad Komisijai derėjo išnagrinėti RER/individualaus režimo prašymus. Tuo metu tebevykusiame Teismo procese vienintelis neišspręstas klausimas buvo tai, ar nesusijęs importuotojas, kaip antai „Clark“, „Puma“ ir „Timberland“, gali remtis šiuo pažeidimu. Kadangi buvo dvi pasirinkimo galimybės – taip arba ne, Komisija galėjo išskirtinai puikiai pasirengti tam atvejui, jei šiuo klausimu būtų priimtas neigiamas sprendimas. Antra, greitas perėjimas prie įgyvendinimo buvo būtinas tam, kad nacionalinės muitinės galėtų greitai išnagrinėti jau pateiktus kompensavimo prašymus, o visiems veiklos vykdytojams būtų suteikta teisinio tikrumo. Atmeta bet kokia galimybė, kad Teismo sprendimui galėjo būti daroma įtakos, nes tas sprendimas susijęs su kitu dalyku (t. y. ar importuotojai gali remtis teise į RER/individualaus režimo prašymų įvertinimą, kuri suteikta eksportuojantiems gamintojams).
- (57) Šios šalys dar teigė, kad pranešimu apie Sprendimo *C&J Clark International Limited ir Puma SE*, sujungtos bylos C-659/13 ir C-34/14, įgyvendinimą, kuris buvo paskelbtas vėliau, 2016 m. kovo 17 d. ⁽¹⁸⁾, negalėjo būti ištaisytos minėtos procedūrinės klaidos, nes suinteresuotosioms šalims jis nesuteikė tinkamos galimybės pasinaudoti teise į gynybą.
- (58) Kelios šalys taip pat tvirtino, kad joms turėjo būti leista susipažinti su visais pradinio tyrimo bylos dokumentais ir kad atskleidžiamos informacijos dokumentuose atitinkami eksportuojančių gamintojų pavadinimai neturėjo likti anonimiški.
- (59) Apibendrinant, šios šalys tvirtino, kad remiantis pirmiau išvardytomis procedūrinėmis klaidomis Komisija pažeidė pagrindinį ES teisinį pagrindą ir tokiu būdu piktnaudžiavo savo įgaliojimais.
- (60) Kita šalis suabejojo ryšiu tarp 55 konstatuojamojoje dalyje nurodyto informacijos atskleidimo ir naujausios atskleistos informacijos, kuri buvo atsiųsta 2016 m. gegužės 20 d., ir paprašė tai paaiškinti.
- (61) Pranešimas apie Teismo sprendimo įgyvendinimą buvo paskelbtas siekiant padidinti skaidrumą, vadovaujantis Komisijos politika dėl prekybos apsaugos tyrimų skaidrumo ir gavus bylas nagrinėjančio pareigūno prašymą po klausymo, kuriame dalyvavo viena iš šių kausimą iškelusių šalių. Komisija toliau mano, kad, griežtai vertinant, šis paskelbimas nebuvo teisiškai privalomas. Bet kuriuo atveju, net jei reikėjo, *quod non*, užtikrinti tinkamą procesą ir teisę būti išklausytam, šis paskelbimas ir tai, kad visoms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabas, reiškia šių reikalavimų įvykdymą.
- (62) Buvo suteikta galimybė susipažinti su visais pradinio tyrimo bylos dokumentais, nors Komisija nemano, kad dabartiniam tyrimui galėtų būti aktuali bet kokia kita informacija, išskyrus nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų RER/individualaus režimo prašymus. Eksportuojančių gamintojų pavadinimus reikėjo palikti anonimiškus, kad būtų užtikrinta jų konfidencialios verslo informacijos apsauga, tačiau importavusių suinteresuotųjų šalių prašymu jos buvo informuotos apie tai, kurie importuotojai buvo jų importuotojai.
- (63) Antras informacijos atskleidimas tapo būtinas, nes dabar reglamentas aprėpia ir individualaus režimo prašymus, kurie iš pradžių nebuvo vertinti.
- (64) Dėl šių priežasčių turi būti atmesti visi tvirtinimai, susiję su procedūriniais pažeidimais.

Antidempingo tyrimo atnaujinimo teisinis pagrindas

- (65) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad dabartiniai įgyvendinimo veiksmai neturi teisinio pagrindo. Visų pirma, jos tvirtino, kad SESV 266 straipsnis negali būti taikomas, nes avalynei nustatytos galutinės priemonės baigė galioti 2011 m. kovo 31 d., todėl šių priemonių neteisėtumas nebedaro tolesnio poveikio. Šalys teigė, kad SESV 266 straipsniu nesiikiama atgaline data ištaisyti nebegaliojančių priemonių neteisėtumo. Šiam požiūriui pagrindo suteiktų SESV 263 ir 265 straipsniai, kuriuose nustatyti terminai, iki kada galima pateikti ieškinius dėl ES institucijų neteisėtų aktų arba dėl jų neveikimo. Dabartinis požiūris neturi precedento ir Komisija taip pat nepateikė jokių argumentų arba nenurodė ankstesnės Teismo praktikos, kuri leistų pagrįsti tai, kaip ji aiškina SESV 266 straipsnį.

- (66) Šalys taip pat teigė, kad, remiantis SESV 266 straipsniu, šiuo atveju tyrimas negali būti atnaujintas nuo to momento, kai buvo padarytas pažeidimas, nes be to, kad Teisingumo Teismas nustatė, jog trūksta argumentų, pažeidimas yra susijęs su pagrindinio reglamento esmine teisine nuostata, darančia poveikį visam dempingo, susijusio su Kinijos nagrinėjamaisiais eksportuojančiais gamintojais, tyrimui.
- (67) Be to, šalys tvirtino, kad nebegaliojančių priemonių ištaisyimas atgaline data pažeidžia teisėtų lūkesčių apsaugos principą. Šalių teigimu, pirma, jos būtų gavusios patikinimą, kad priemonės nustojo galioti 2011 m. kovo 31 d. ir kad, atsižvelgiant į laiką, praėjusį nuo pradinio tyrimo, šalys turėjo teisę turėti pagrįstų lūkesčių, kad pradinis tyrimas nebus atnaujintas arba pradėtas iš naujo. Antra, pats faktas, kad per pradinį tyrimą RER prašymai nebuvo išnagrinėti per 3 mėnesių terminą, Kinijos eksportuojantiems gamintojams suteikė teisinio tikrumo, kad jų RER prašymai iš tikrųjų nebus peržiūrėti. Galiausiai šalys teigė, kad, atsižvelgiant į susijusių laikotarpių ilgumą, tyrimo atnaujinimas pažeidė visuotinį senaties principą, taikomą visomis teisinėmis aplinkybėmis.
- (68) Kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad nei SESV 266 straipsnis, nei pagrindinis reglamentas neleidžia atgaline data iš naujo nustatyti 16,5 % galutinio antidempingo muito Kinijos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų importui.
- (69) Dėl tvirtinimo, kad aptariamoms priemonėms baigė galioti 2011 m. kovo 31 d. – Komisija nemato priežasčių, kodėl priemonės galiojimo pabaiga galėtų būti susijusi su galimybe Komisijai priimti naują aktą, kuriuo būtų pakeistas panaikintas aktas. Teismo sprendimas, kuriuo panaikinamas pradinis aktas, leidžia, remiantis Teismo praktika, iš naujo pradėti administracinę procedūrą, kuri gali būti atnaujinta nuo to momento, kai buvo padarytas pažeidimas.
- (70) Todėl antidempingo tyrimai yra vis dar neužbaigti, nes aktas, kuriuo tyrimai užbaigiami, yra panaikintas. Komisija privalo užbaigti šiuos tyrimus, nes pagrindiniame reglamente nustatyta, kad tyrimas turi būti užbaigtas Komisijos priimtu aktu.
- (71) Dėl tvirtinimo, kuris susijęs su taikymu atgaline data ir grindžiamas pagrindinio reglamento 13 straipsniu bei PPO antidempingo susitarimo 10 straipsniu – pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, kurioje perimtas tekstas iš Antidempingo susitarimo 10 straipsnio 1 dalies, nustatyta, kad laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja sprendimas, priimtas atitinkamai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį arba 9 straipsnio 4 dalį. Šiuo atveju aptariamieji antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie į laisvą apyvartą išleisti po laikinojo reglamento ir ginčijamo (galutinio) reglamento, priimtų atitinkamai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio 4 dalį, įsigaliojimo. Tačiau taikymas atgaline data, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje, susijęs tik su situacija, kai prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą prieš priemonių nustatymą, kaip matyti iš paties tos nuostatos teksto ir išimties, numatytos pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalyje ⁽¹⁹⁾.
- (72) Komisija taip pat pažymi, kad dabartiniu atveju nėra taikymo atgaline data ir nėra pažeidžiamas teisinis tikrumas ir teisėti lūkesčiai.
- (73) Dėl taikymo atgaline data – vertinant, ar priemonė yra taikoma atgaline data, pagal Teismo praktiką naujos taisyklės taikymas esant padėčiai, kuri tapo galutine (taip pat vadinama esama arba galutinai patvirtinta teisine padėtimi) ⁽²⁰⁾, atskiriamas nuo taikymo esant padėčiai, kuri susiklostė prieš įsigaliojant naujai taisyklei, bet kuri dar nėra galutinė (taip pat vadinama laikinąja padėtimi) ⁽²¹⁾.
- (74) Dabartiniu atveju padėtis, susijusi su nagrinėjamaisiais produktais, kurie buvo importuojami Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006 taikymo laikotarpiu, dar netapo galutine, nes panaikinus ginčijamą reglamentą šiems produktams taikomas antidempingo muftas dar nebuvo galutinai nustatytas. Tuo pačiu metu, paskelbus pranešimą apie inicijavimą ir laikinąjį reglamentą, avalynės importuotojai buvo perspėti, kad toks muftas gali būti nustatytas. Pagal nusistovėjusią Sąjungos teismų praktiką veiklos vykdytojai negali įgyti teisėtų lūkesčių, kol institucijos nepriima akto, kuriuo užbaigiama galutine tapusi administracinė procedūra ⁽²²⁾.

- (75) Dabartinis reglamentas iš karto taikomas nepasibaigusios situacijos būsimoms pasekmėms: nacionalinės muitinės surinko muitus už avalynę. Kadangi buvo pateikti prašymai kompensuoti muitus ir dėl jų nebuvo priimtas galutinis sprendimas, jie reiškia nepasibaigusią situaciją. Dabartiniu reglamentu nustatoma šiam importui taikoma maito norma, tokiu būdu jis reglamentuoja nepasibaigusios situacijos būsimas pasekmes.
- (76) Bet kuriuo atveju, net jei ir pasireikštų taikymas atgaline data, kaip apibrėžta Sąjungos teisės aktuose, *quod non*, bet kuriuo atveju toks taikymas atgaline data būtų pagrįstas dėl toliau nurodytų priežasčių.
- (77) Materialinės Sąjungos teisės normos gali būti taikomos situacijose, kurios buvo susiklosčiusios prieš joms įsigaliojant, jei pagal tokių normų sąlygas, tikslus ar bendrą sistemą visiškai aišku, kad jos turėjo įsigalioti ⁽²³⁾. Visų pirma Sprendime *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, C-337/88, konstatuota, kad: „nors apskritai pagal teisinio tikrumo principą Bendrijos priemonė negali įsigalioti jos nepaskelbus, išimtinėmis aplinkybėmis gali būti daroma priešingai, jei to reikia dėl siektino tikslo ir jei tinkamai atsižvelgiama į susijusių šalių teisėtus lūkesčius“ ⁽²⁴⁾.
- (78) Šiuo atveju siekiama laikytis Komisijos pareigos pagal SESV 266 straipsnį. Kadangi Teismas nustatė pažeidimą, susijusį tik su taikytinos maito normos nustatymu, o ne su pačių priemonių nustatymu (t. y. susijusį su išvada dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų), nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai negalėjo turėti teisėtų lūkesčių, kad nebus nustatyta jokių galutinių antidempingo priemonių. Taigi, priemonių nustatymas, nors buvo įvykdytas atgaline data, *quod non*, negali būti vertinamas kaip teisėtų lūkesčių pažeidimas.
- (79) Be to, kalbant apie teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių apsaugą pirmiausia pastebėtina, kad pagal Teismo praktiką importuotojai negali prašyti teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos, jei jie buvo perspėti apie artėjančius Sąjungos prekybos politikos pokyčius ⁽²⁵⁾. Dabartiniu atveju Oficialiajame leidinyje paskelbus pranešimą apie inicijavimą ir laikinąjį reglamentą (kurie vis dar yra Sąjungos teisinės tvarkos dalis) importuotojai buvo perspėti apie tai, kad nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų gaminamiems produktams gali būti nustatytas antidempingo maitas. Todėl nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai negalėjo remtis Sąjungos teisės bendraisiais teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principais.
- (80) Tikriau sakant, ekonominės veiklos vykdytojai, importuodami avalynę, puikiai žinojo, kad šiam importui taikomas maitas. Jie atsižvelgė į tą maitą nustatydami pardavimo kainas ir vertindami ekonominę riziką. Todėl jie neįgijo teisinio tikrumo ar teisėtų lūkesčių, kad importui nebus taikomas maitas, ir paprastai perkėlė maitą savo pirkėjams. Todėl Sąjunga suinteresuota šiuo metu nustatyti taikytiną maito normą, užuot sudariusi sąlygas nagrinėjamiesiems importuotojams gauti nenumatytą pelną, nes taip jie praturtėtų be pagrįstos priežasties.
- (81) Taigi, nebuvo pažeisti nei senaties, teisinio tikrumo ar teisėtų lūkesčių principai, nei pagrindinio reglamento ir Antidempingo susitarimo nuostatos.
- (82) Dėl tvirtinimo, kad sprendimą dėl RER taikymo reikėjo priimti per tris mėnesius nuo inicijavimo, primenama, kad, remiantis pagal Teismo praktika, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antroje pastraipoje nėra nurodyta, kokios būtų pasekmės, jei Komisija viršytų trijų mėnesių terminą. Todėl Bendrasis Teismas mano, kad vėlesniu etapu priėmus sprendimą dėl RER poveikis reglamento, kuriuo nustatomos galutinės priemonės, pagrįstumui nedaromas, jei pareiškėjai nėra įrodę, kad, jei Komisija nebūtų viršijusi trijų mėnesių laikotarpio, Taryba būtų galėjusi priimti kitokį reglamentą, kuris būtų palankesnis jų interesų atžvilgiu, nei ginčijamas reglamentas ⁽²⁶⁾. Be to, Teismas pripažino, kad institucijos gali keisti RER vertinimą, kol nepriimtos galutinės priemonės ⁽²⁷⁾.

- (83) Ši Teismo praktika sprendimais *Brosmann* ir *Aokang* nebuvo panaikinta. Sprendimuose *Brosmann* ir *Aokang* Teismas atsižvelgia į tai, kad Komisija privalo vertinimą atlikti per tris mėnesius, kad galėtų įrodyti, kad pareiga atlikti tokį vertinimą nepriklauso nuo to, ar Komisija atlieka atranką. Teismas nepareiškė nuomonės dėl to, kokios būtų teisinės pasekmės, jei Komisija sprendimą dėl RER vertinimo priimtų vėlesniu tyrimo etapu. Teismas tik nusprendė, kad institucijos negalėjo visiškai ignoruoti RER prašymų ir vėliausiai turėjo juos įvertinti nustatydamos galutines priemones. Ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje Teismo sprendimai patvirtina cituojamą Teismo praktiką.
- (84) Dabartiniu atveju nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai neįrodė, kad, jei Komisija RER vertinimą būtų atlikusi per tris mėnesius po antidempingo tyrimo inicijavimo 2005 m., Taryba būtų galėjusi priimti kitokią reglamentą, kuris būtų palankesnis jų interesų atžvilgiu, nei ginčijamas reglamentas. Todėl tvirtinimas dėl RER prašymo vertinimo termino atmetamas.
- (85) Taip pat buvo tvirtinama, kad, kadangi pažeidimas padarytas RER vertinimo metu, Komisija privalėjo atnaujinti tyrimą sugrįždama į tą momentą, kai laikinosios priemonės dar nebuvo nustatytos.
- (86) Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad laikinosios priemonės nėra būtinas tyrimo etapas, tačiau jos yra autonominis veiksmas, kurio poveikis pasibaigia nustatčius galutines priemones ⁽²⁸⁾. Vienintelis esminis procedūros etapas prieš priimant galutines priemones yra inicijavimas. Todėl šis argumentas yra netinkamas.
- (87) Kai kurios šalys, pateikusios nuorodą į Bendrojo teismo sprendimą *IPS prieš Tarybą*, T-2/95, atkreipė dėmesį į formalų skirtumą tarp tyrimo (angl. *investigation*) ir tyrimo procedūros (angl. *proceeding*) ir teigė, kad užbaigus tyrimo procedūrą, kaip buvo šiuo atveju, jos daugiau nebegalima atnaujinti.
- (88) Komisija neįžvelgia jokio esminio skirtumo tarp sąvokų „tyrimas“ ir „tyrimo procedūra“. Pagrindiniame reglamente ir Teismo praktikoje jos vartojamos kaip sinonimai. Bet kuriuo atveju sprendimas byloje T-2/95 turi būti aiškinamas atsižvelgiant į sprendimą dėl apeliacinio skundo toje byloje.
- (89) Kelios šalys taip pat tvirtino, kad SESV 266 straipsnis neleidžia iš dalies įgyvendinti Teisingumo Teismo sprendimo, o šiuo atveju – perkelti prievolę įrodyti. Taigi, jos tvirtino, kad Komisija neteisingai įvertino tik tų eksportuojančių gamintojų, kurie buvo kompensavimo prašymus pateikusių importuotojų tiekėjai, RER/individualaus režimo prašymus. Šios šalys savo teiginį pagrindė aiškinimu, kad Teisingumo Teismo sprendimo *C & J Clark International Limited* ir *Puma SE*, sujungtos bylos C-659/13 ir C-34/14, poveikis yra *erga omnes* ir kad negalima atmesti galimybės, kad RER/individualaus režimo prašymų dabartinio vertinimo rezultatai taip pat turi poveikio muitui, taikomam visiems kitiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Todėl šios šalys teigė, kad Komisija turėjo įvertinti visus RER/individualaus režimo prašymus, kurie buvo pateikti per pradinį tyrimą.
- (90) Be to, šios šalys nesutiko, kad prievolė įrodyti tenka gamintojui, pageidaujanciam teikti RER/individualaus režimo prašymą, ir teigė, kad 2005 m. gamintojai buvo atleisti nuo šios prievolės, kai per pradinį tyrimą pateikė RER/individualaus režimo prašymus. Jos taip pat nesutiko, kad Teisingumo Teismo sprendimą *C & J Clark International Limited* ir *Puma SE* sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14 galima įgyvendinti tiesiog įvertinant neatrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktus RER/individualaus režimo prašymus, nes Teisingumo Teismas konkrečiai nenurodė, kad įvardytas paskelbimas negaliojančiu iš tikrųjų apsiriboja tik šiuo aspektu.
- (91) Komisija mano, kad Teismo sprendimą būtina įgyvendinti tik tų eksportuojančių gamintojų, kurių ne visi importo sandoriai tapo galutiniais, atžvilgiu. Pasibaigus Bendrijos muitinės kodekse numatytam trejų metų senaties terminui, muitas tikrai tapo galutiniu, kaip patvirtinta Teismo sprendimuose. Galimybė, kad daromas koks nors poveikis kitiems eksportuotojams nustatytam muitui, atmetama, nes buvo įvertintas atrinktų bendrovių RER/individualaus režimo prašymas, o tai, kad vienai neatrinktai bendrovei buvo suteiktas RER/individualus režimas, nedaro poveikio kitiems eksportuotojams nustatyto maito normai.

- (92) Prievolė įrodyti neapsiriboja prašymo pateikimu. Ji susijusi su prašymo turiniu – jame turi būti įrodyta, kad yra įvykdytos visos RER/individualiam režimui reikalingos sąlygos.
- (93) Vienintelis Teismo sprendimuose nustatytas pažeidimas yra tai, kad nebuvo įvertinti RER/individualaus režimo prašymai.

Teisinis pagrindas iš naujo nustatyti muitus

- (94) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad Komisija neturėjo taikyti dviejų skirtingų teisinių režimų, t. y. pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, vertindama eksportuojančių gamintojų individualaus režimo prašymus ir dabartinio pagrindinio reglamento, į kurį buvo įtraukti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1168/2012⁽²⁹⁾ padaryti pakeitimai, kuriais nustatomos komiteto procedūros, *inter alia*, prekybos apsaugos srityje, ir tokiu būdu Komisijai perduodamas įgaliojimas priimti sprendimą.
- (95) Šios šalys taip pat pakartojo, kad SESV 266 straipsnis neleidžia atgaline data nustatyti antidempingo muitų, o tai taip pat būtų patvirtinta Teisingumo Teismo sprendimu *IPS prieš Tarybą*, C-459/98P, ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1515/2001 dėl priemonių, kurių gali imtis Bendrija remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais⁽³⁰⁾. Jos teigė, kad Komisija nepateikė jokio tinkamo pagrindimo, leidžiančio nukrypti nuo netaikymo atgaline data principo, todėl taip ji pažeidė teisėtų lūkesčių principą.
- (96) Viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad bet koks priemonių nustatymas neturėtų pagrindo, nes pasibaigė Bendrijos mokesčių kodekso 103 straipsnyje nustatytas senaties terminas. Todėl antidempingo muitų rinkimas pažeistų gero administravimo principą, taip pat pagrindinio reglamento 21 straipsnį ir tai reikštų piktnaudžiavimą įgaliojimais.
- (97) Kelios šalys taip pat teigė, kad galutinių antidempingo priemonių nustatymas Kinijos eksportuojančių gamintojų, susijusių su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais, importui reiškia, kad i) su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susiję importuotojai diskriminuojami su sprendimų *Brosmann* ir *Aokang* įgyvendinimu susijusių importuotojų atžvilgiu, nes pastariesiems buvo kompensuoti sumokėti muitai už importuotą avalynę iš penkių su šiais Teismo sprendimais susijusių eksportuojančių gamintojų, ir kad ii) su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susiję eksportuojantys gamintojai diskriminuojami su sprendimais *Brosmann* ir *Aokang* susijusių penkių eksportuojančių gamintojų atžvilgiu, nes pastariesiems nebuvo nustatyta jokių muitų priėmus 2014 m. kovo 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą, kuriuo atmetamas pasiūlymas dėl Tarybos įgyvendinimo reglamento, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas importuojamai tam tikrai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, kurią pagamino bendrovės *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co Ltd* ir *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*⁽³¹⁾.
- (98) Buvo tvirtinama, jog toks diskriminavimas rodo, kad ES teisė aiškinama ir taikoma nevienodai, o tai pažeidžia pagrindinę teisę į veiksmingą teisminę apsaugą.
- (99) Dėl tariamo skirtingų teisinių režimų taikymo – Komisija mano, kad tai kyla iš skirtingų pereinamojo laikotarpio taisyklių, pateiktų trijuose reglamentuose, kuriais iš dalies keičiamas aktualus pagrindinis reglamentas.
- (100) Pirma, Reglamento (ES) Nr. 765/2012 (vadinamojo pakeitimo dėl tvirtinimo detalių, susijusio su individualiu režimu) 2 straipsnyje nustatyta, kad „nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos jis taikomas visiems tyrimams, pradėtiems remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1225/2009“. Kadangi dabartinis tyrimas inicijuotas prieš šią datą, šiuo atveju tuo reglamentu padaryti pagrindinio reglamento pakeitimai netaikomi.
- (101) Antra, Reglamento (ES) Nr. 1168/2012 (vadinamojo pakeitimo dėl *Brosmann*, susijusio su rinkos ekonomikos režimu) 2 straipsnyje nustatyta, kad „šis reglamentas taikomas visiems naujai pradedamiems ir visiems dar nebaigtiems tyrimams nuo 2012 m. gruodžio 15 d.“ Todėl, jei Komisija būtų vadovavusis griežtu požiūriu, net nebūtų buvę būtina įvertinti neatrinktų bendrovių RER prašymus, nes 2012 m. gruodžio 15 d. jos prarado teisę į RER vertinimą. Tačiau Komisija mano, kad tokį traktavimą būtų sudėtinga suderinti su jos pareiga įgyvendinti Teismo

sprendimus. Taip pat manytina, kad Reglamentu (ES) Nr. 1168/2012 visiškai neuždraudžiama nagrinėti neatrinktų bendrovių RER prašymų, kadangi individualaus režimo atveju jis leidžia tokią nagrinėjimą. Analogiškai laikytina, kad ši leidžianti nukrypti nuostata yra taikytina dabartiniu atveju. Komisijos manymu, kaip alternatyvą dabartiniu atveju taikant Reglamentą (ES) Nr. 1168/2012 rezultatas būtų toks pats, nes visi RER prašymai būtų automatiškai atmesti neatliekant vertinimo.

- (102) Trečia, dėl komiteto procedūrų – Reglamento (ES) Nr. 37/2014 3 straipsnyje nustatyta, kad aktai lieka Tarybos kompetencija, jeigu Komisija priėmė aktą, buvo pradėtos konsultacijos arba Komisija priėmė pasiūlymą. Dabartiniu atveju tokių veiksmų nebuvo imtasi siekiant įgyvendinti Teismo sprendimą prieš įsigaliojant tam reglamentui.
- (103) Dėl galutinių antidempingo muitų nustatymo atgaline data – atkreipiamas dėmesys į argumentus, išdėstytus 73–81 konstatuojamosiose dalyse, kuriose šie tvirtinimai jau buvo išsamiai apsvarstyti.
- (104) Dėl diskriminavimo – Komisija pažymi, kad eksportuojantys gamintojai ir tam tikri importuotojai, kuriems taikomas dabartinis reglamentas, Sąjungos teismuose yra teisiškai apsaugoti nuo šio reglamento. Kiti importuotojai yra šitaip apsaugoti per nacionalinius teismus ir tribunolus, kurie priima sprendimus dėl bendrosios Sąjungos teisės.
- (105) Tvirtinimas dėl diskriminavimo yra lygiai taip pat nepagrįstas. Faktinė ir teisinė importuotojų, kurie importavo iš bendrovės „Brosman“ ir kitų keturių eksportuojančių gamintojų, padėtis yra kitokia, todėl, kad jų eksportuojantys gamintojai nusprendė kvestionuoti ginčijamą reglamentą, ir todėl, kad jų sumokėti muitai buvo kompensuoti, taigi jie yra apsaugoti pagal Bendrijos muitinės kodekso 221 straipsnio 3 dalį. Kiti veiklos vykdytojai tokio užginčijimo neinicijavo ir jiems tokie muitai nebuvo kompensuoti. Komisija pradeda ruošti įgyvendinimui Kinijos eksportuojančių gamintojų „Clark“, „Puma“ ir „Timberland“ atžvilgiu; vėlesniu etapu visų kitų neatrinktų KLR ir Vietnamo eksportuojančių gamintojų ir jų importuotojų atžvilgiu bus imtasi tokių pačių veiksmų pagal šiame reglamente nustatytą tvarką.
- (106) Tos pačios suinteresuotosios šalys taip pat tvirtino, kad pagrindinio reglamento 14 straipsnis negali būti teisinis pagrindas trukdyti taikyti Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnį, o Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnis yra taikomas nepriklausomai nuo bet kokio pagal pagrindinį reglamentą priimamo sprendimo arba Komisijos pareigų pagal SESV 266 straipsnį.
- (107) Tokiomis aplinkybėmis buvo tvirtinama, kad Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnio taikymas priklauso išimtinai nacionalinių muitinių kompetencijai, ir pagal ją pastarosios privalo kompensuoti sumokėtus muitus, kurie teisiškai nebuvo privalomi. Susijusios suinteresuotosios šalys taip pat tvirtino, kad Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnio taikymas negali priklausyti nuo pagrindinio reglamento 14 straipsnio taikymo arba pagrindinio reglamento 14 straipsnis negali būti viršesnis, nes abu teisės aktai yra antrinės teisės aktai, todėl vienas kito nepakeičia. Be to, į pagrindinio reglamento 14 straipsnį įtrauktos specialios nuostatos dėl tyrimų ir procedūrų, atliekamų pagal šį pagrindinį reglamentą, ir šis straipsnis nėra taikomas kuriai nors kitai teisei priemonei, pvz., Bendrijos muitinės kodeksui.
- (108) Komisija pažymi, kad nustatant antidempingo muitus Bendrijos muitinės kodeksas automatiškai netaikomas, bet į jį tik daroma nuoroda reglamente, kuriuo nustatomi antidempingo muitai. Pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnį Komisija, užuot taikiusi tam tikras kodekso nuostatas, gali nuspręsti sukurti specialias taisykles. Bendrijos muitinės kodeksas taikomas tik remiantis Tarybos ir Komisijos įgyvendinimo reglamentuose į jį daroma nuoroda, todėl pagal normų hierarchiją jis neturi tos pačios galios kaip pagrindinio reglamento 14 straipsnis – jis yra antraeilis ir gali būti laikomas netaikytinu arba gali būti taikomas kitaip.

Tinkamas motyvų nurodymas

- (109) Pirmiau minėtos suinteresuotosios šalys tvirtino, kad Komisija pažeidė SESV 296 straipsnį, nes tinkamai nenurodė motyvų ir teisinio pagrindo, kuriais remiantis atgaline data buvo iš naujo nustatyti muitai ir todėl su dabartinais įgyvendinimo veiksmais susijusiems importuotojams nebuvo kompensuoti sumokėti muitai.

- (110) Nebuvo pateikta tinkamų motyvų, visų pirma susijusių su i) tuo, kad nenurodytas teisinis pagrindas, kuriuo remiantis iš naujo pradėtas tyrimas, ir nebuvo paskelbtas atitinkamas pranešimas apie tai, kad tyrimas pradėtas iš naujo; ii) tuo, kad Bendrojo Teismo sprendimas buvo įgyvendintas tik iš dalies – buvo tik įvertini RER/individualaus režimo prašymai, kuriuos pateikė tie eksportuojantys gamintojai, su kuriais susiję importuotojai buvo pateikę kompensavimo prašymus; iii) nukrypimu nuo principo, kad antidempingo muitai netaikomi atgaline data; iv) pagrindinio reglamento prieš jo 2012 m. rugsėjo 6 d. pakeitimą taikymu vertinant eksportuojančių gamintojų individualaus režimo prašymus ir dabartinio pagrindinio reglamento su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) Nr. 1168/2012, taikymu dėl taikytinų sprendimų priėmimo procedūrų ir v) nereagavimu į šių šalių pateiktus teisinius argumentus po to, kai Komisija atskleidė informaciją, susijusią su Kinijos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų RER prašymų vertinimu, kuris buvo atliktas 2015 m. gruodžio 15 d.
- (111) Dėl nenurodyto teisinio pagrindo iš naujo pradėti tyrimą – Komisija primena 15 konstatuojamojoje dalyje paminėtą Teismo praktiką, pagal kurią ji gali atnaujinti tyrimą nuo to konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas. Taip buvo po inicijavimo. Komisija teisiškai neprivalo paskelbti pranešimo apie tai, kad tyrimas pakartotinai inicijuojamas, atnaujinamas arba pradedamas iš naujo. Tikriaus sakant, toks yra automatinis sprendimo, kurį institucijos turi įgyvendinti, poveikis.
- (112) Pagal Teismo praktiką antidempingo reglamento teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant į objektyvias Sąjungos teisės normas, o ne į sprendimų priėmimo praktiką, net tais atvejais, kai tokia praktika egzistuoja (tai netaikytina aptariamam atveju) ⁽³²⁾. Taigi dėl to, kad Komisija anksčiau tam tikrais atvejais galbūt yra taikiusi skirtingą praktiką, negali kilti teisėtų lūkesčių. Juo labiau taip yra dėl to, kad pirmiau nurodyta praktika neatitinka dabartinės bylos faktinės ir teisinės padėties, o skirtumus galima paaiškinti remiantis faktiniais ir teisiniais šios bylos skirtumais.
- (113) Nustatyti tokie skirtumai: Teismo nustatytas pažeidimas susijęs ne su išvadomis dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų, taigi ir ne su pačiu muto nustatymo principu, o tik su tiksliu muto norma. Ankstesni panaikinimai, kuriais rėmėsi suinteresuotosios šalys, buvo kaip tik susiję su išvadomis dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų. Todėl institucijų nuomone, tikslingiau buvo priimti naujas priemonės ateičiai.
- (114) Visų pirma, nagrinėjant šią bylą suinteresuotųjų šalių nereikėjo prašyti papildomos informacijos. Tikriaus sakant, Komisija turėjo įvertinti jai pateiktą informaciją, kuri nebuvo įvertinta prieš priimant Reglamentą (EB) Nr. 1472/2006. Bet kokiu atveju anksčiau kitose bylose taikyta praktika nesuteikia tikslų ir besąlygiškų garantijų, kad taip bus ir šioje byloje.
- (115) Galiausiai, visoms šalims, kurių atžvilgiu vykdomas tyrimas, t. y. nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams, taip pat Teismo tebenagrinjamų bylų šalims ir asociacijoms, atstovaujančioms vienai iš šių šalių, buvo pranešta atskleidus atitinkamus faktus, kuriais remdamasi Komisija ketina priimti šį RER vertinimą. Tokiu būdu jų teisės į gynybą yra apsaugotos. Šiuo klausimu visų pirma pažymėtina, kad antidempingo tyrimo metu nesusiję importuotojai neturi teisės į gynybą, nes toks tyrimas nėra nukreiptas prieš juos ⁽³³⁾.
- (116) Dėl dalinio Teismo sprendimų įgyvendinimo – tai, ar institucijos turi įgyvendinti sprendimą ir kokia apimtimi, priklauso nuo konkretaus Teismo sprendimo turinio. Visų pirma, tai, ar galima patvirtinti muitus, nustatytus importui, kuris buvo vykdomas prieš Teismui priimant sprendimą, priklauso nuo to, ar Teismo sprendime nustatytas pažeidimas turi poveikio išvadai dėl paties žalingo dempingo ar tik tikslios muto normos apskaičiavimui. Pastaruoju atveju, kuris yra aktualus aptariamai situacijai, nėra pagrindo kompensuoti visus muitus. Tikriaus sakant, pakanka nustatyti teisingą muto normą ir kompensuoti bet kokią galimą skirtumą (muto normos nebūtų galima padidinti, kadangi padidinta dalis reikštų muto nustatymą atgaline data).
- (117) Ankstesni suinteresuotųjų šalių nurodyti panaikinimai buvo susiję su išvada dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų (atsižvelgiant į nustatytus faktus, faktų įvertinimą arba teises į gynybą).
- (118) Šie panaikinimai buvo daliniai arba visiški.

- (119) Sąjungos teismai taiko dalinio panaikinimo metodą, pagal kurį, remdamiesi turimais faktais apie bylą, jie patys gali padaryti išvadą, kad institucijos turėjo leisti atlikti tam tikrą koregavimą arba tam tikrais atvejais turėjo naudoti kitą apskaičiavimo metodą, pagal kurį būtų buvęs nustatytas mažesnis muitas (bet nekvestionavo išvadų dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų). (Mažesnis) muitas lieka galioti tiek laikotarpiu iki panaikinimo, tiek ir po panaikinimo ⁽³⁴⁾. Siekdamas vykdyti Teismo sprendimą, institucijos perskaičiuoja muitą ir iš dalies pakeičia reglamentą, kuriuo nustatomas atitinkamas muitas praėjusiam ir būsimam laikotarpiui. Jos taip pat nurodo nacionalinėms muitinėms kompensuoti skirtumą, jeigu tokie prašymai buvo pateikti laiku ⁽³⁵⁾.
- (120) Sąjungos teismai patvirtina visišką panaikinimą, kai, remdamiesi bylos faktais, jie patys negali nustatyti, ar institucijos buvo teisios darydamos prielaidą, kad buvo vykdomas dempingas, daroma žala ir buvo Sąjungos interesų, kadangi institucijos turėjo pakartotinai atlikti dalį savo tyrimo. Sąjungos teismai neturi kompetencijos atlikti tyrimą vietoj Komisijos, todėl jie visiškai panaikino reglamentus, kuriais nustatomi galutiniai muitai. Dėl to tik priėmus sprendimą dėl muitų panaikinimo, institucijos pagrįstai nustatė, kad esama trijų reikalavimų, būtinų norint nustatyti priemones. Tiek pagal pagrindinį reglamentą, tiek pagal Antidempingo susitarimą draudžiama nustatyti galutinius muitus importui, kuris buvo vykdomas prieš tai, kai buvo pagrįstai nustatyta, kad buvo vykdomas dempingas, daroma žala ir esama Sąjungos interesų. Todėl, siekiant užbaigti šiuos tyrimus, institucijų priimtais aktais galutiniai muitai buvo nustatyti tik ateičiai ⁽³⁶⁾.
- (121) Dabartinis atvejis skiriasi nuo ankstesnių (dalinių ar visiškų) panaikinimų, nes jis nėra susijęs su pačiu dempingo vykdymu, žalos darymu ir Sąjungos interesų egzistavimu, o tik su tinkamos maito normos parinkimu (t. y. su galimybe pasirinkti taikyti maito normą, nustatytą vienintelei atrinktai bendrovei, kuriai suteiktas RER, arba maito normą, taikomą visoms kitoms bendrovėms). Todėl ginčijamas ne pats principinis maito nustatymas, o tik tikslī maito suma (kitais tariant, nustatymo metodas). Ir koregavimas, jeigu toks įmanomas, gali būti daromas tik maitą sumažinant.
- (122) Priešingai nei ankstesniais dalinio panaikinimo atvejais, kurie aptarti 119 konstatuojamojoje dalyje, šiuo atveju Teismas negalėjo nuspręsti, ar turėjo būti nustatyta nauja (mažesnė) maito norma, nes norint priimti tokį sprendimą pirmiausia reikia įvertinti RER prašymą. RER prašymų vertinimo užduotis priklauso išimtinai Komisijos kompetencijai. Todėl Teismas negali atlikti šio tyrimo vietoj Komisijos neviršydamas savo įgaliojimų.
- (123) Priešingai nei ankstesniais visiško panaikinimo atvejais, šiuo atveju nebuvo panaikintos išvados dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų. Todėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006 priėmimo metu išvados dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų buvo nustatytos pagrįstai. Dėl to nesama priežasčių, dėl kurių galutiniai antidempingo muitai būtų iš naujo nustatyti tik ateičiai.
- (124) Tad bet koku atveju dabartinis reglamentas nenukrypsta nuo institucijų sprendimų priėmimo praktikos, net jeigu šis klausimas ir būtų aktualus.
- (125) Suinteresuotosios šalys taip pat teigė, kad panaikinus antidempingo muitus, importuotojai negalėtų neteisėtai praturtėti, kaip tvirtina Komisija, nes įtraukę muitą į pardavimo kainą šie importuotojai galėjo patirti nuostolių dėl sumažėjusių pardavimo apimčių.
- (126) Pagal Teisingumo Teismo praktiką pripažįstama, kad galima atsisakyti grąžinti neteisėtai surinktus mokesčius, jei juos grąžinus gavėjai neteisėtai praturtėtų ⁽³⁷⁾. Komisija pažymi, kad suinteresuotosios šalys neginčia, kad muitas buvo perkeltas į tolesnę pardavimo grandį ir nepateikia jokių įrodymų apie sumažėjusias pardavimo apimtis, ir kad bet kuriuo atveju Teisingumo Teismo praktikoje dėl neteisėto praturtėjimo atsižvelgiama tik į tolesnį muitų perkėlimą, o ne galimą perkėlimo antrinį poveikį.
- (127) Dėl tariamo nukrypimo nuo netaikymo atgaline data principo – atkreipiamas dėmesys į 76–81 konstatuojamąsias dalis, kuriose šis klausimas buvo išsamiai apsvarstytas.
- (128) Dėl tariamo dviejų skirtingų teisinių pagrindų taikymo vykdant dabartinius įgyvendinimo veiksmus – atkreipiamas dėmesys į 99–102 konstatuojamąsias dalis, kuriose šis klausimas buvo išsamiai apsvarstytas.

- (129) Galiausiai dėl šių šalių pastabų, pateiktų atskleidus informaciją apie Kinijos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų RER vertinimą – laikoma, kad dabartiniame reglamente jų klausimas buvo visiškai išspręstas.

Kiti procedūriniai klausimai

- (130) Minėtos suinteresuotosios šalys tvirtino, kad su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susijusiems eksportuojantiems gamintojams turėjo būti suteiktos procesinės teisės, kurios yra tokios pačios kaip ir per pradinį tyrimą atrinktiems eksportuojantiems gamintojams suteiktos teisės. Jos teigė, kad, visų pirma, Kinijos eksportuojantiems gamintojams nebuvo suteikta galimybė papildyti savo RER/individualaus režimo prašymų anketas atsiunčiant raštus dėl pateiktos informacijos neišsamumo, o vietoj tikrinimų vietoje buvo atlikta tik dokumentų analizė. Be to, Komisija neužtikrino, kad nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams būtų tinkamai atskleista informacija apie RER/individualaus režimo prašymų vertinimą, nes atliekant pradinį tyrimą šie vertinimai buvo nusiųsti tik šių bendrovių teisiniam atstovams.
- (131) Taip pat buvo tvirtinama, kad su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susijusiems eksportuojantiems gamintojams nebuvo suteiktos tokios pačios procesinės garantijos kaip kad būna suteikiamos per standartinius antidempingo tyrimus – buvo taikomi griežtesni standartai. Komisija neatsižvelgė į laiko tarpą nuo RER/individualaus režimo prašymų pateikimo per pradinį tyrimą iki šių prašymų įvertinimo. Be to, RER/individualaus režimo prašymams užpildyti eksportuojantiems gamintojams vietoj, kaip yra įprasta, 21 dienos per pradinį tyrimą buvo suteikta tik 15 dienų.
- (132) O vienas iš importuotojų tvirtino, kad eksportuojančių gamintojų procesinės teisės buvo pažeistos, nes jie nebegalėjo pateikti reikšmingų pastabų arba papildomos informacijos, pagrindžiančios prieš 11 metų pateiktus prašymus, nes bendrovės jau gali nebeegzistuoti arba jau gali nebebūti susijusių dokumentų.
- (133) Ta pati šalis tvirtino, kad, priešingai nei per pradinį tyrimą, šiuo metu iš naujo nustačius priemones poveikis būtų padarytas tik Sąjungos importuotojams, tačiau jie neturėtų galimybės pateikti reikšmingos informacijos.
- (134) Taip pat tvirtinta, kad Komisija *de facto* vadovavosi faktais, nustatytais remiantis pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalimi, nors Komisija nesilaikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalyje nustatytų procedūrinių taisyklių.
- (135) Komisija pažymi, kad pagal pagrindinį reglamentą Komisija eksportuojančioms bendrovėms, prašančioms suteikti RER/individualų režimą, neprivalo suteikti galimybės nurodyti trūkstamą faktinę informaciją. Ji primena, kad, remiantis Teismo praktika, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą prievolė įrodyti tenka gamintojui, pageidaujantiems teikti RER/individualaus režimo prašymą. Todėl 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje nustatyta, jog tokio gamintojo pateiktame prašyme turi būti pateikta pakankamai toje nuostatoje nustatytų įrodymų, kad gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis. Taigi, kaip Teismas konstatavo sprendimuose *Brosmann* ir *Aokang*, institucijos neprivalo įrodyti, kad gamintojas netenkina šiam statusui pripažinti nustatytų sąlygų. Yra priešingai – būtent Komisija, norėdama taikyti RER/individualų režimą, turi įvertinti, ar nagrinėjamo gamintojo pateiktos informacijos pakanka įrodyti, kad kriterijai, nurodyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje, yra tenkinami (žr. 31 konstatuojamąją dalį). Teisė būti išklaustyti yra susijusi su šių faktų vertinimu, tačiau neapima teisės pateikti trūkstamą informaciją. Priešingu atveju eksportuojantis gamintojas galėtų užtęsti vertinimą neribotam laikui, kiekvieną kartą vis pateikdamas dalį informacijos.
- (136) Dėl to primenama, kad Komisija neprivalo prašyti eksportuojančio gamintojo, kad jis papildytų RER/individualaus režimo prašymą. Kaip minėta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, Komisija savo vertinimą gali pagrįsti eksportuojančio gamintojo pateikta informacija. Bet kuriuo atveju nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai neužginčijo Komisijos atlikto jų RER/individualaus režimo prašymų vertinimo ir nenurodė, kuriais dokumentais ar kuriais

asmenimis jie nebegalėjo remtis. Todėl tvirtinimas yra toks abstraktus, kad institucijos, vertindamos RER/individualaus režimo prašymus, negali atsižvelgti į šiuos sunkumus. Kadangi šis argumentas pagrįstas hipoteze ir tiksliai nebuvo nurodyta, kokių dokumentų jau nebėra, kurie darbuotojai jau nebedirba ir kaip šie dokumentai bei darbuotojai yra svarbūs vertinant RER/individualaus režimo prašymą, argumentą teko atmesti.

- (137) Dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies *de facto* taikymo – jis automatiškai nereikalauja kartu taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalies. Tai būtina tik tais atvejais, kai Komisija turi atmesti suinteresuotos šalies pateiktą informaciją. Dabartiniu atveju Komisija patvirtino nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų pateiktą informaciją ir šia informacija grindė savo vertinimą. Tai nėra turimų faktų naudojimas. Tikriausiai, Komisija neatmetė jokios informacijos.

Sąjungos interesai

- (138) Vienas importuotojas tvirtino, kad Komisija neišnagrinėjo, ar nustatyti antidempingo muitai atitiks Sąjungos interesus, ir teigė, kad šios priemonės prieštarauja Sąjungos interesams, nes i) priemonės jau padarė numatytą poveikį, kai buvo nustatytos pirmą kartą; ii) priemonės neatneš Sąjungos pramonei papildomos naudos; iii) priemonės neturės poveikio eksportuojantiems gamintojams ir iv) dėl priemonių smarkiai išaugs Sąjungos importuotojų išlaidos.
- (139) Dabartinis atvejis susijęs tik su RER/individualaus režimo prašymais, nes Sąjungos teismai nustatė tik su šiuo aspektu susijusią teisinę klaidą. Kalbant apie Sąjungos interesus, toliau visapusiškai galioja pradiniame reglamente pateiktas vertinimas. Be to, dabartinė priemonė yra pateisinama, nes ja siekiama apsaugoti Sąjungos finansinius interesus.

Akivaizdžios RER/individualaus režimo prašymų vertinimo klaidos

i) RER vertinimas

- (140) FESI ir „Puma“ užginčijo Komisijos atliktą jų Kinijos tiekėjų RER prašymų vertinimą ir pareiškė, kad jie buvo atmesti iš esmės dėl to, kad nebuvo pateikta išsami informacija. Dėl 1 kriterijaus – šios šalys tvirtino, kad Komisija ne tik nedėjo jokių pastangų trūkstamai informacijai gauti, bet ir nenurodė, kokia informacija būtų buvusi būtina parodyti, kad nebuvo didelio valstybės kišimosi nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams priimant verslo sprendimus. Dėl 3 kriterijaus – šios šalys atkreipė dėmesį į Teisingumo Teismo sprendimą *Xinyi OV prieš Komisiją*, T-586/14, ir tvirtino, kad mokesčių paskatos arba lengvatiniai mokesčių režimai nereiškia jokio iškraipymo arba su rinkos ekonomika nesuderinamo elgesio.
- (141) Remdamosi šiuo pagrindu, šalys tvirtino, kad Komisija, taikydama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, padarė akivaizdžią klaidą ir taip pat nenurodė tinkamų motyvų, dėl kurių atmetė eksportuojančių gamintojų RER prašymus.
- (142) Dėl su 1 kriterijumi susijusios trūkstamos informacijos – atkreipiamas dėmesys į 135 konstatuojamąją dalį, kurioje paaiškinta, kad pagal pagrindinį reglamentą Komisija eksportuojančioms bendrovėms, prašančioms suteikti RER, neprivalo suteikti galimybės nurodyti trūkstamą faktinę informaciją, o prievolė įrodyti iš tikrųjų tenka eksportuojančiam gamintojui, pageidaujanciam teikti RER prašymą.
- (143) Dėl 3 kriterijaus – paaiškinama, kad mokesčių paskatos arba lengvatiniai mokesčių režimai (jeigu jų buvo) nebuvo laikomi priežastimi RER prašymui atmesti.

ii) Individualaus režimo vertinimas

- (144) Tos pačios šalys dėl 2 kriterijaus tvirtino, jog Komisija neįrodė, kad pardavimas eksportui nebuvo nustatytas laisvai ir kad būtent Komisija turėjo nustatyti, ar valstybės kišimasis darė poveikį eksporto kainoms ir kokiu būdu.

- (145) Be to, buvo tvirtinama, kad išvada, jog pardavimas eksportui nebuvo nustatytas laisvai, prieštarauja pradinio tyrimo išvadoms, susijusioms su pirminės įrangos gamintojų vykdytu pardavimu, kai buvo nustatyta, kad tokie importuotojai kaip „Puma“ vykdė savo MTTP ir pačios išgydavo žaliavų, kai pirkdavo iš Kinijos tiekėjų⁽³⁸⁾. Remiantis šiuo pagrindu buvo tvirtinama, kad „Puma“ ir „Timberland“ iš esmės kontroliavo gamybos procesą ir specifikacijas ir dėl to valstybė neturėjo galimybės kištis.
- (146) Kaip jau nurodyta 42 konstatuojamojoje dalyje, prievolė įrodyti tenka gamintojui, pageidaujantiems teikti individualaus režimo prašymą. Be to, kaip paaiškinta 47 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantys gamintojai neįrodė, kad verslo sprendimai buvo priimami nesikišant valstybei. Taip pat pažymima, kad 2 kriterijus nėra susiję vien tik su eksporto kainomis, bet su pardavimu eksportui apskritai, įskaitant eksporto kainas, kieki ir kitas pardavimo sąlygas, kurios turėtų būti nustatomos laisvai be valstybės kišimosi.
- (147) Susijusios suinteresuotosios šalys, siekdamos pagrįsti savo argumentą, kad eksporto kainos buvo nustatytos laisvai, atkreipė dėmesį į Komisijos reglamento (EB) Nr. 553/2006 (toliau – laikinasis reglamentas) 269 konstatuojamąją dalį. Tačiau šioje konstatuojamojoje dalyje aptariamos Sąjungos importuotojų perpardavimo kainos, todėl ši konstatuojamoji dalis negali būti laikoma tinkamu pagrindu eksportuojančių gamintojų eksporto kainų patikimumui nustatyti. Analogiškai laikinojo reglamento 132 konstatuojamojoje dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 1472/2006⁽³⁹⁾ (toliau – ginčijamas reglamentas) 135 konstatuojamojoje dalyje kalbama apie normaliosios vertės koregavimą, kai ji lyginama su eksporto kaina, ir iš to negalima daryti išvados, ar Kinijos bendrovių pardavimas eksportui buvo nustatytas laisvai.
- (148) Be to, šios šalys tvirtino, kad Komisija taip pat nepaaiškino, kaip ji padarė išvadą, kad kultų antidempingo priemonės vengimo rizika, jeigu nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams būtų nustatyta individualaus muto norma, kuri vis dėlto atitiktų pagrindinį individualaus režimo kriterijaus nustatymo tikslą.
- (149) Dėl priemonių vengimo rizikos – tai tėra vienas iš penkių kriterijų, nurodytų pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalyje. Pagal šį straipsnį eksportuojantis gamintojas turėtų įrodyti, kad laikosi visų 5 kriterijų. Todėl, jeigu nesilaikoma vieno ar kelių kriterijų, individualaus režimo prašymą galima atmesti nenagrinėjant, ar laikomasi likusių kriterijų.

Bendrovės „Timberland“ tiekėjas

- (150) FESI užginčijo 19 konstatuojamojoje dalyje nurodytą pareiškimą, kad viena iš „Timberland“ tiekėjų – bendrovė „General Shoes Limited“ – nacionaliniam teismui pateiktame prašyme buvo neteisingai įvardyta kaip Kinijos tiekėja, nors ši bendrovė yra įsisteigusi Vietname. FESI tvirtino, kad Komisija privalėjo prašyti papildomų paaiškinimų ir pareiškė, kad buvo lengva nustatyti, kad tai Kinijos bendrovė. Ji tvirtino, kad bendrovė iš tiesų į atrankos formą ir per pradinį tyrimą pateiktame RER prašyme buvo įrašyta kitu pavadinimu (t. y. „General Footwear Ltd“), o nacionaliniam teismui bendrovės „Timberland“ pateiktame prašyme kitas bendrovės pavadinimas (t. y. „General Shoes Ltd“) greičiausiai buvo nurodytas tiesiog dėl vertimo klaidos. Todėl kartu reikėjo įvertinti ir Kinijos bendrovės „General Footwear Ltd“ RER/individualaus režimo prašymą.
- (151) „General Footwear Ltd“ priklauso susijusių Kinijos ir Vietnamo bendrovių grupei. Per pradinį tyrimą RER/individualaus režimo prašymus pateikė tiek Vietnamo gamintojas, tiek ir kitas Kinijos gamintojas. Kinijos bendrovės RER/individualaus režimo prašyme nuosekliai nurodoma, kad jos pavadinimas yra „General Footwear Ltd“, o adresas yra Kinijoje. Vietnamo gamintojas įvardytas kaip „General Shoes Ltd“. Tačiau atitinkamoje RER/individualaus režimo prašymo formoje aiškiai nenurodyta, ar aptariama bendrovė iš tikrųjų yra iš Kinijos, ar iš Vietnamo. Todėl ne be pagrindo padaryta prielaida, kad nacionaliniam teismui pateiktame dokumentų rinkinyje minima bendrovė iš tikrųjų buvo iš Vietnamo.
- (152) Bet kuriuo atveju Komisija tebeketina įvertinti bendrovės „General Footwear Ltd“ (Kinija) RER/individualaus režimo prašymą. Tačiau, laikantis gero administravimo principo ir siekiant nepagrįstai neuždelsti tebevykdomų įgyvendinimo veiksmų, dėl šio vertinimo bus priimtas atskiras teisės aktas.

Su kompensavimo prašymais susijęs argumentas

- (153) Vienas importuotojas pripažino, kad jo tiekėju nebuvo nei vienas iš su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susijusių eksportuojančių gamintojų, todėl jis mano, kad išvados nėra aktualios jo situacijai. Ši šalis tvirtino, kad dėl šios priežasties dabartinių įgyvendinimo veiksmų pagrindu padarytomis išvadomis negalima remtis atmetant nacionalinei muitinei jo pateiktus kompensavimo prašymus. Importuotojas taip pat paprašė, kad jo tiekėjų RER/individualaus režimo prašymai būtų nagrinėjami remiantis atitinkamos Belgijos muitinės Komisijai pateiktais dokumentais.
- (154) Dėl šio tvirtinimo – Komisija atkreipia dėmesį į Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/223, kuriuo nustatoma tam tikrų rinkos ekonomikos režimo ir individualaus režimo prašymų, pateiktų Kinijos ir Vietnamo eksportuojančių gamintojų, vertinimo tvarka ir kuriuo įgyvendinamas Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14 ⁽⁴⁰⁾, kuriame nustatyta procedūra, kurios reikėtų laikytis svarstant šį klausimą. Visų pirma, pagal to reglamento 1 ir 2 straipsnius Komisija išnagrinės atitinkamus RER/individualaus režimo prašymus, kai tik iš muitinių gaus reikiamus dokumentus.

D. IŠVADOS

- (155) Atsižvelgiant į pateiktas pastabas ir jų analizę padaryta išvada, kad ginčijamo reglamento taikymo laikotarpiu nagrinėjamiems trylikai eksportuojančių gamintojų turėtų būti iš naujo nustatytas KLR taikomas visiems kitiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas antidempingo muitas.

E. INFORMACIJOS ATSKLEIDIMAS

- (156) Nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams ir visoms apie save pranešusioms suinteresuotosioms šalims pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti trylikos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų importui iš naujo nustatyti galutinį antidempingo muitą. Jiems buvo nustatytas laikas pastaboms dėl atskleistos informacijos pareikšti.
- (157) Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalimi įsteigtas komitetas nuomonės nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006 ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1294/2009 taikymo laikotarpiu importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos arba kompozicinės odos (išskyrus sportinę avalynę, specialiosios technologijos avalynę, šlepetes ir kitą kambarinę avalynę bei avalynę su apsauginėmis nosimis), kurią pagamino šio reglamento II priede išvardyti eksportuojantys gamintojai ir kurios KN kodai yra 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ir ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾, nustatomas galutinis antidempingo muitas. TARIC kodai išvardyti šio reglamento I priede.

2. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- *sportinė avalynė* – avalynė, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1719/2005 I priedo 64 skirsnio pirmoje subpozicijų pastaboje ⁽⁴³⁾,
- *specialiosios technologijos avalynė* – avalynė, kurios poros CIF kaina yra ne mažesnė kaip 7,5 EUR, skirta avėti sportuojant, su vieno ar kelių sluoksnių lietu padu, išskyrus injekcinį, pagamintu iš sintetinių medžiagų, specialiai skirtų vertikalių arba šoninių judesių smūgiams amortizuoti, ir turinčiu techninių įtaisų, tokių kaip dujų ar skysčio pripildytų hermetiškų ertmių, mechaninių komponentų, kurie amortizuoja arba neutralizuoja smūgį, arba tokių medžiagų, kaip mažo tankio polimerų, ir kurios KN kodai yra 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

- *avalynė su apsauginėmis nosimis* – avalynė su apsauginėmis nosimis, kurios atsparumas smūgiams yra ne mažesnis kaip 100 džaulių ⁽⁴⁴⁾ ir kurios KN kodai yra ex 6403 30 00 ⁽⁴⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ir ex 6405 10 00,
- *šlepetės ir kita kambarinė avalynė* – avalynė, kurios KN kodas yra ex 6405 10 00.

3. Galutinio antidempingo maito norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino II priede išvardyti eksportuojantys gamintojai, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą yra 16,5 %.

2 straipsnis

Šiuo reglamentu galutinai surenkamos laikinuoju antidempingo maitu pagal 2006 m. kovo 27 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 553/2006 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutinio antidempingo maito normą, nerenkamos.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 18 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ OL L 176, 2016 6 30, p. 21.

⁽²⁾ OL L 98, 2006 4 6, p. 3.

⁽³⁾ 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1472/2006, nustatantis galutinį antidempingo maitą ir laikinojo maito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, 2006 10 6, p. 1).

⁽⁴⁾ 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 388/2008, išplečiantis galutinių antidempingo priemonių, nustatytų Reglamentu (EB) Nr. 1472/2006 importuojamai tam tikrai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, taikymą tam pačiam importuojamam produktui, siunčiamam iš Makao SAR (deklaruojamam kaip Makao kilmės arba ne) (OL L 117, 2008 5 1, p. 1).

⁽⁵⁾ OL C 251, 2008 10 3, p. 21.

⁽⁶⁾ 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1294/2009, kuriuo, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikrai importuojamai Vietnamo ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos nustatomas galutinis antidempingo maitas, kurio taikymas išplėstas tam tikrai importuojamai iš Ypatingojo Administracinio Kinijos Regiono Makao siunčiamai avalynei su batviršiais iš odos, deklaruojamai kaip Ypatingojo Administracinio Kinijos Regiono Makao kilmės arba ne (OL L 352, 2009 12 30, p. 1).

⁽⁷⁾ OL C 295, 2013 10 11, p. 6.

⁽⁸⁾ 2014 m. kovo 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo atmetamas pasiūlymas dėl Tarybos įgyvendinimo reglamento, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo maitas ir galutinai surenkamas laikinasis maitas, nustatytas importuojamai tam tikrai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, kurią pagamino bendrovės *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co Ltd* ir *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* (OL L 82, 2014 3 20, p. 27).

⁽⁹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

- (¹⁰) 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996 3 6, p. 1).
- (¹¹) 1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris AE ir kt. ir Graikijos Respublika prieš Komisiją*, sujungtos bylos 97, 193, 99 ir 215/86, Rink. p. 2181, 27 ir 28 punktai.
- (¹²) 1998 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-415/96, Rink. p. I-6993, 31 punktas; 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 80–85 punktai; 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją*, T-301/01, Rink. p. II-1753, 99 ir 142 punktai; 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Région Nord-Pas de Calais prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-267/08 ir T-279/08, Rink. p. II-0000, 83 punktas.
- (¹³) 1998 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-415/96, Rink. p. I-6993, 31 punktas; 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 80–85 punktai.
- (¹⁴) 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 765/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 237, 2012 9 3, p. 1).
- (¹⁵) Pagal 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 765/2012 2 straipsnį šiuo pakeitimų reglamentu nustatyti pakeitimai taikomi tik tyrimams, inicijuotiems po to reglamento įsigaliojimo. Tačiau dabartinis tyrimas buvo inicijuotas 2005 m. liepos 7 d. (OL C 166, 2005 7 7, p. 14).
- (¹⁶) 2000 m. spalio 3 d. Sprendimas *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147.
- (¹⁷) Sprendimo (C-249/10 P) 42 punktas ir sprendimo (C-247/10 P) 36 punktas.
- (¹⁸) Pranešimas apie Sprendimo *C&J Clark International Limited ir Puma SE* (sujungtos bylos C-659/13 ir C-34/14), susijusio su Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1472/2006, nustatančiu galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muto, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą, įgyvendinimą (OL C 101, 2016 3 17, p. 13).
- (¹⁹) Taip pat palyginti su kitais atvejais, dėl kurių leidžiamas taikymas atgaline data pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį (įsipareigojimo pažeidimas) ir 14 straipsnio 5 dalį (vengimas), kurios taip pat susijusios su situacijomis, kai prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą prieš nustatant muitus.
- (²⁰) 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Licata prieš Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą*, 270/84, Rink. p. 2305, 31 punktas; 1999 m. birželio 29 d. Sprendimo *Butterfly Music prieš CEDEM*, C-60/98, Rink. p. 1–3939, 24 punktas; 1970 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Bundesknappschaft prieš Brock*, 68/69, Rink. p. 171, 6 punktas; 1973 m. liepos 4 d. Sprendimo *Westzucker GmbH prieš Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker*, 1/73, Rink. p. 723, 5 punktas; 1973 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SOPAD prieš FORMA a.o.*, 143/73, Rink. p. 1433, 8 punktas; 1978 m. vasario 15 d. Sprendimo *Bauche*, 96/77, Rink. p. 383, 48 punktas; 1978 m. spalio 25 d. Sprendimo *Koninklijke-Scholten-Honig NV prieš Floofproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, 125/77, Rink. p. 1991, 37 punktas; 1981 m. vasario 5 d. Sprendimo *P prieš Komisiją*, 40/79, Rink. p. 361, 12 punktas; 2008 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, T-404/05, Rink. p. II-272, 77 punktas; 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, Rink. p. 1–9465, 53 punktas.
- (²¹) 2004 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Ferrière Nord prieš Komisiją*, T-176/01, Rink. p. 11–3931, 139 punktas; 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, Rink. p. 1–9465, 53 punktas.
- (²²) 1997 m. sausio 14 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-169/95, Rink. p. I-135, 51 punktas; 2003 m. rugpjūčio 5 d. Sprendimo *P&O European Ferries (Vizcaya) SA prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-116/01 ir T-118/01, Rink. p. II-2957, 205 punktas.
- (²³) 1993 m. Sprendimo *GruSa Fleisch prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, C-34/92, Rink. p. 1–4147, 22 punktas. Tokią pačią arba panašią formuluootę galima rasti, pvz., 1981 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Meridionale Industria Salumi a.đ.*, sujungtos bylos 212–217/80, Rink. p. 2735, 9 ir 10 punktuose; 1982 m. Sprendimo *Bout*, 21/81, Rink. p. 381, 13 punkte; 1998 m. Sprendimo *Eyckeler & Malt prieš Komisiją*, T-42/96, Rink. p. 11–401, 53, 55 ir 56 punktuose; 2004 m. Sprendimo *Euroagri prieš Komisiją*, T-180/01, Rink. p. II-369, 36 punkte.
- (²⁴) 1990 m. sausio 9 d. Sprendimo *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, C-337/88, Rink. p. I-1, 13 punktas.
- (²⁵) 1982 m. liepos 15 d. Sprendimo *Edeka prieš Vokietiją*, 245/81, Rink. p. 2746, 27 punktas.
- (²⁶) 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision prieš Tarybą*, T-299/05, Rink. p. II-565, 116–146 punktai.
- (²⁷) 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd prieš Tarybą*, C-141/08 P, Rink. p. I-9147, 94 ir tolesni punktai.
- (²⁸) 2014 m. Sprendimo *Delsolar prieš Komisiją*, T-320/13, p. II-0000, 40–67 punktai.
- (²⁹) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1168/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių, OL L 344, 2012 12 14, p. 1.

- ⁽³⁰⁾ OL L 201, 2001 7 26, p. 10, 6 konstatuojamoji dalis.
- ⁽³¹⁾ OL L 82, 2014 3 20, p. 27.
- ⁽³²⁾ 2010 m. birželio 9 d. Sprendimas *Todaro*, C-138/09, Rink. p. I-4561.
- ⁽³³⁾ 1995 m. Sprendimo *Nölle prieš Tarybą ir Komisiją*, T-167/94, p. II-2589, 62 ir 63 punktai.
- ⁽³⁴⁾ Pz., žr. 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Huvis prieš Tarybą*, T-221/05, Rink. p. II-124 ir 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Nikopolsky prieš Tarybą*, T-249/06, Rink. p. II-303. Siekiant pateikti daugiau informacijos, toliau pateikiamas išsamesnis paaiškinimas. Sprendime *ENRC prieš Tarybą*, T-107/08 Bendrasis Teismas konstatavo, kad dempingas nebuvo vykdomas arba kad, mažų mažiausiai, nustatytas dempingo skirtumas būtų buvęs mažesnis nei ginčijamame reglamente apskaičiuotas skirtumas, ir todėl jis panaikino visą ginčijamą Tarybos reglamentą (2011 m. Sprendimo *ENRC prieš Tarybą*, T-107/08, Rink. p. II- 8051, 67–70 punktai). Kai Komisija taikė Bendrojo Teismo nustatytą metodą, paaiškėjo, kad dempingas nebuvo vykdytas ir nebuvo padaryta žalos. Todėl Komisija atsisakė oficialiai atnaujinti tyrimą. Teisingumo Teismas sprendime byloje C-351/04 *Ikea* (2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Ikea*, C-351/04, Rink. p. I-7723) Teisingumo Teismas paskelbė Tarybos reglamentą iš dalies negaliojančiu, t. y. kad negalioja tik muitas, kuris buvo apskaičiuotas remiantis vadinamuoju „prilyginimo nuliui“ metodu. Institucijos jau ankstesniu etapu, po PPO apeliacinės tarybos sprendimo, perskaičiavo muitą netaikydamos prilyginimo nuliui metodą, ir nustatė, kad dempingas nebuvo vykdomas, todėl nutraukė tyrimą nenustačiusios priemonių (t. y. faktiškai nustatė naują nulinį muitą) (2002 m. sausio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 160/2002, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2398/97, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas Egipto, Indijos ir Pakistano kilmės medvilninei patalynei ir kuriuo nutraukiamas Pakistano kilmės importo tyrimas (OL L 26, 2002 1 30, p. 2). Taryba apeliacine tvarka apskundė Sprendimą *Zhejiang Xinan Chemical Group prieš Tarybą*, T-498/04 (2009 m. birželio 17 d. Sprendimo *Zhejiang Xinan Chemical Group prieš Tarybą*, T-498/04, Rink. p. I-1969). Dėl to panaikinimas įsigaliojo tik tą dieną, kai Teisingumo Teismas priėmė sprendimą dėl apeliacinio skundo (2012 m. vasario 6 d. nutartis *Taryba prieš Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd.*, C-337/09 P, Rink. p. I-0000), t. y. 2012 m. liepos 19 d. Šiame sprendime Bendrasis Teismas, kaip patvirtino Teisingumo Teismas, nustatė, kad Komisija ir Taryba privalėjo suteikti rinkos ekonomikos režimą pareiškėjai, kuri buvo vienintelė Kinijos bendrovė, tiriamuoju laikotarpiu eksportavusi nagrinėjamąjį produktą. Tuo atveju, priešingai nei dabartiniu atveju, Komisija ir Taryba iš tikrųjų atliko prašymo dėl rinkos ekonomikos režimo analizę ir šį prašymą atmetė kaip nepagrįstą. Sąjungos teismai konstatavo, kad, priešingai Komisijos ir Tarybos nuomonei, prašymas iš tikrųjų buvo pagrįstas, todėl normalioji vertė turėjo būti apskaičiuota remiantis bendrovės „Zhejiang Xinan Chemical Group“ pateiktais duomenimis. Įprastinėmis aplinkybėmis Komisija būtų atnaujiniusi tyrimą siekdama pasiūlyti Tarybai nustatyti muitą ateičiai. Tačiau aptariamam atveju Komisija (2009 m. gegužės 14 d. Komisijos sprendimas, kuriuo laikinai sustabdomi Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 nustatyti galutiniai antidempingo muitai importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui (OL L 120, 2009 5 15, p. 20)) ir Taryba (2010 m. vasario 11 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 126/2010, kuriuo pratęsiamas Reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui nustatyto galutinio antidempingo muto taikymo sustabdymas (OL L 40, 2010 2 13, p. 1)) 2009 m. ir 2010 m. nusprendė sustabdyti antidempingo muto taikymą laikotarpiu iki jo taikymo pabaigos 2010 m. rugsėjo 30 d., nusprendusios, kad nėra tikimybės, jog žala atsinaujins dėl aukšto Sąjungos pramonės pelningumo lygio. Todėl nebuvo poreikio atnaujinti tyrimą, kad muitas būtų nustatytas ateičiai. Be to, nebuvo pagrindo atnaujinti tyrimą, kad muitas būtų iš naujo nustatytas už praėjusį laikotarpį – priešingai nei dabartiniu atveju, tada atranka nebuvo atlikta. Iš tiesų bendrovė „Zhejiang Xinan Chemical Group“ buvo vienintelis eksportuojantis gamintojas, kuris tiriamuoju laikotarpiu pardavinėjo produktą Sąjungos rinkai. Kadangi Komisija ir Taryba būtų turėjusios bendrovei „Zhejiang Xinan Chemical Group“ suteikti rinkos ekonomikos režimą, Sąjungos teismai panaikino išvadą dėl dempingo. Byla T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky prieš Tarybą* (2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *JSC Kirovo-Chepetsky prieš Tarybą*, T-348/05, Rink. p. II-159) yra labai ypatinga. Sąjungos pramonės prašymu Komisija inicijavo dalinę tarpinę peržiūrą ir ta proga išplėtė nagrinėjamųjų produktų apibrėžtą sritį į ją įtraukdama kitą produktą. Bendrasis Teismas konstatavo, kad to daryti nebuvo galima, o reikėjo pradėti atskirą tyrimą dėl įtrauktojo produkto. Remiantis Sąjungos teisės bendruoju principu *res judicata*, po panaikinimo institucijos neturėjo pagrindo atnaujinti dalinę tarpinę peržiūrą.
- ⁽³⁵⁾ Pz., žr. 2009 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 412/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 428/2005, įvedantį importuojamiems poliesterių štapelio pluoštams, kurių kilmės šalys – Kinijos Liaudies Respublika ir Saudo Arabija, galutinį antidempingo muitą ir iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 2852/2000, įvedantį galutinį antidempingo muitą importuojamiems poliesterių štapelio pluoštams, kurių kilmės šalys – Indija ir Korėjos Respublika, ir nutraukiantį antidempingo procedūrą dėl tokio importo, kurio kilmės šalis yra Taivanas (OL L 125, 2009 1 25, p. 1) (Sprendimo *Huvis* vykdymas); 2012 m. birželio 21 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 540/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 954/2006, nustatantis galutinį antidempingo muitą Kroatijos, Rumunijos, Rusijos ir Ukrainos tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba plieno importui (OL L 165, 2012 6 26, p. 1) (Sprendimo *Interpipe Nikopolsky* vykdymas).

- (³⁶) Pvz., žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *Gruenwald Logistik Services*, C-338/10, Rink. p. I-0000 ir muitus, iš naujo nustatytus Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 158/2013, kuriuo tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės paruoštų arba konservuotų citrusinių vaisių (mandarinų ir kt.) importui iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 49, 2013 2 22, p. 29). Taip pat žr. toliau pateiktus pavyzdžius. Byloje T-158/10 *Dow prieš Tarybą* Bendrasis Teismas nustatė, kad dempingo tęsimosi tikimybės nėra (2012 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Dow prieš Tarybą*, T-158/10, Rink. p. II-0000, 47 ir 59 punktai). Byloje T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products prieš Tarybą* Bendrasis Teismas nustatė, kad tarp dempingo ir žalos nebuvo priežastinio ryšio (2007 m. kovo 14 d. Sprendimo *Aluminium Silicon Mill Products prieš Tarybą*, T-107/04, Rink. p. II-672, 116 punktas). Remiantis Sąjungos teisės bendruoju principu *res judicata*, Komisija ir Taryba turi remtis Sąjungos teismų nustatytais faktais, kai jie gali, remdamiesi turimais faktais, padaryti galutinę išvadą dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų. Todėl Komisija ir Taryba negali nukrypti nuo Sąjungos teismų nustatytų faktų. Tokiomis aplinkybėmis, remiantis Sąjungos teismų sprendimu tyrimas pasibaigia jiems padarius galutinę išvadą, kad Sąjungos pramonės skundas teisiškai yra nepagrįstas. Po šių dviejų sprendimų nebuvo pagrindo, kuriuo remdamasi Komisija ir Taryba galėtų atnaujinti tyrimą, todėl priėmus šiuos sprendimus nebuvo imtasi tolesnių veiksmų.
- (³⁷) 1983 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *San Giorgio*, 199/82, Rink. p. 3595, 13 punktas.
- (³⁸) Komisijos reglamentas (EB) Nr. 553/2006, nustatantis laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui (OL L 98, 2006 4 6, p. 3).
- (³⁹) 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1472/2006, nustatantis galutinį antidempingo muitą ir laikinojo maito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, 2006 10 6, p. 1).
- (⁴⁰) OL L 41, 2016 2 18, p. 3.
- (⁴¹) Pagal 2006 m. spalio 17 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1549/2006, iš dalies keičiantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 301, 2006 10 31, p. 1), 2007 m. sausio 1 d. šis KN kodas pakeistas KN kodais ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 ir ex 6403 99 05.
- (⁴²) Kaip apibrėžta 2005 m. spalio 27 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1719/2005, iš dalies keičiančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 286, 2005 10 28, p. 1). Produkto apibrėžtoji sritis nustatoma sujungiant 1 straipsnio 1 dalyje pateikiamą produkto apibūdinimą ir pagal atitinkamus KN kodus kartu pateikiamą produkto apibūdinimą.
- (⁴³) OL L 286, 2005 10 28, p. 1.
- (⁴⁴) Atsparumas smūgiams matuojamas pagal Europos standartą EN345 arba EN346.
- (⁴⁵) Pagal 2006 m. spalio 17 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1549/2006, iš dalies keičiantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 301, 2006 10 31, p. 1), 2007 m. sausio 1 d. šis KN kodas pakeistas KN kodais ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 ir ex 6403 99 05.

I PRIEDAS

Avalynės su batviršiais iš odos arba kompozicinės odos, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, TARIC kodai

a) nuo 2006 m. spalio 7 d.:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 ir 6405 10 00 80

b) nuo 2007 m. sausio 1 d.:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 ir 6405 10 00 80

c) nuo 2007 m. rugsėjo 7 d.:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 ir 6405 10 00 89

II PRIEDAS

Eksportuojančių gamintojų sąrašas

Eksportuojančio gamintojo pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
„Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.“	A999
„Buildyet Shoes Mfg.“	A999
„DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd“	A999
„Dongguan Stella Footwear Co Ltd“	A999
„Dongguan Taiway Sports Goods Limited“	A999
„Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.“	A999
„Jianle Footwear Industrial“	A999
„Sihui Kingo Rubber Shoes Factory“	A999
„Synfort Shoes Co. Ltd.“	A999
„Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.“	A999
„Wei Hao Shoe Co. Ltd.“	A999
„Wei Hua Shoe Co. Ltd.“	A999
„Win Profile Industries Ltd“	A999

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1396**2016 m. rugpjūčio 18 d.****kuriuo iš dalies keičiami tam tikri Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles, priedai****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 999/2001, nustatantį tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles⁽¹⁾, ypač į jo 23 straipsnio pirmą pastraipą,

kadangi:

- (1) Reglamentu (EB) Nr. 999/2001 nustatytos galvijų, avių ir ožkų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų (USE) prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisyklės. Jis taikomas gyvų gyvūnų auginimui ir gyvūninių produktų gamybai, jų pateikimui rinkai, o tam tikrais specialiais atvejais – jų eksportui;
- (2) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 II priede nustatyti kriterijai, kuriais remiantis nustatomas šalių ar regionų GSE statusas pagal to reglamento 5 straipsnio 2 dalį. Tie kriterijai yra pagrįsti sąlygomis, nustatytomis Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) Sausumos gyvūnų sveikatos kodekso skyriuje „Galvijų spongiforminė encefalopatija“;
- (3) 2015 m. gegužės mėn. OIE pasaulinė delegatų Asamblėja iš dalies pakeitė OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekso GSE skyrių 11.4.1 kodekso straipsnį papildydama šiuo sakiniu: „Oficialaus GSE rizikos statuso pripažinimo tikslais, GSE neapima atipinės GSE kaip būklės, kuri, manoma, savaime pasireiškia visose galvijų populiacijose labai mažu mastu“⁽²⁾. Todėl, taikant Reglamento (EB) Nr. 999/2001 II priedą, atipinė GSE neturėtų būti įtraukta į GSE apibrėžtį;
- (4) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 III, V ir VII prieduose pateikta nuorodų į Tarybos direktyvą 64/433/EEB⁽³⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1774/2002⁽⁴⁾ ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1974/2006⁽⁵⁾. Šie trys teisės aktai buvo panaikinti, todėl nuorodos Reglamento (EB) Nr. 999/2001 prieduose turėtų būti atnaujintos;
- (5) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V priede nustatyti specifiniai reikalavimai dėl nurodytos pavojingos medžiagos pašalinimo, kai galvijai kilę iš valstybių narių, kuriose GSE rizika nedidelė, buvo iš dalies pakeisti Komisijos reglamentu (ES) 2015/1162⁽⁶⁾. Priėmus šį pakeitimą, turėtų būti iš dalies pakeistos ir tam tikros Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V ir IX prieduose išdėstytos nuostatos dėl nurodytos pavojingos medžiagos pašalinimo, kaip aprašoma toliau;
- (6) pirma, pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V priede išdėstytų specifinių reikalavimų, taikomų valstybėms narėms, kuriose GSE rizika nedidelė, pakeitimą, padarytą Reglamentu (ES) 2015/1162, tonzilės nebėra apibrėžiamos kaip nurodyta pavojinga medžiaga, jei jos gautos iš galvijų, kilusių iš valstybių narių, kuriose GSE rizika nedidelė. Todėl Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V priedo 7 dalyje nustatytas reikalavimas išpjauti galvijų

⁽¹⁾ OLL 147, 2001 5 31, p. 1.

⁽²⁾ http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_bse.htm

⁽³⁾ 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/433/EEB dėl sveikatos reikalavimų, taikomų gaminant ir prekiaujant šviežia mėsa (OL 121, 1964 7 29, p. 2012).

⁽⁴⁾ 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, nustatantis sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms (OL L 273, 2002 10 10, p. 1).

⁽⁵⁾ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1974/2006, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai taikymo taisykles (OL L 368, 2006 12 23, p. 15).

⁽⁶⁾ 2015 m. liepos 15 d. Komisijos reglamentas (ES) 2015/1162, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles, V priedas (OL L 188, 2015 7 16, p. 3).

liežuvių skersai pjaunant rostraline kryptimi link poliežuvinio kaulo liežuvinės ataugos, turėtų būti taikomas tik galvijams, kilusiems iš valstybių narių, kuriose GSE rizika kontroliuojama arba nenustatyta. Todėl V priedo 7 dalis turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;

- (7) antra, pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V priedo pakeitimą, padarytą Reglamentu (ES) 2015/1162, tik nedaugelio galvijų nugarkaulis Sąjungoje apibrėžiamas kaip nurodyta pavojinga medžiaga. Atsižvelgiant į Sąjungos epidemiologinės padėties raidą ir į tai, kad būtina sumažinti veiklos vykdytojų administracinę naštą, Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V priedo 11.3 punkto a papunktyje nustatytas reikalavimas skerdenų etiketėje pateikti informaciją dėl nugarkaulio šalinimo turėtų būti pakeistas taip: nors iki šiol, kai nugarkaulio šalinti nereikia, galvijų skerdenos ar vientisi skerdenų gabalai, turintys nugarkaulį, turi būti žymimi mėlyna juostele ant etiketės, po pereinamojo laikotarpio, galvijų skerdenos ar vientisi skerdenų gabalai, turintys nugarkaulį, turi būti žymimi raudona juostele ant etiketės, kai nugarkaulį šalinti reikia;
- (8) tas pats reikalavimo žymėti mėlyna juostele, kai nugarkaulio šalinti nereikia, pakeitimas reikalavimu žymėti raudona juostele, kai nugarkaulį šalinti reikia, turėtų būti taikomas į Sąjungą importuojamiems galvijų kilmės produktams. Todėl turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista Reglamento (EB) Nr. 999/2001 IX priedo C skyriaus C skirsnio 3 dalis ir D skirsnio 3 dalis;
- (9) siekiant suteikti ekonominės veiklos vykdytojams ir kompetentingoms institucijoms Sąjungoje ir už jos ribų laiko prisitaikyti prie naujos tvarkos, pagal kurią reikalaujama žymėti produktus raudona juostele, kai reikia šalinti nugarkaulį, ši nuostata turėtų įsigalioti pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, trukšiančiam iki 2017 m. birželio 30 d.;
- (10) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 8 straipsnio 3 dalies nuostata valstybėse narėse ar jų regionuose, kuriuose GSE rizika yra kontroliuojama arba nenustatyta, galvijus, ožkas ir avis, kurių mėsa skirta žmonių maistui ir gyvūnų pašarui, draudžiama apsvaiginus perplėsti jų centrinės nervų sistemos audinius, ilgą strypo formos instrumentą įkišant į kaukolės ertmę arba į kaukolės ertmę įleidžiant dujų. Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V priedo 6 dalyje nustatyta, kad tas draudimas taikomas ir valstybėms narėms, kuriose GSE rizika nedidelė, tol, kol visos valstybės narės bus priskirtos šalims, kuriose GSE rizika nedidelė. Atipinė GSE yra laikoma spontanine liga, kuria kartais sergama ir tose šalyse, kuriose GSE rizika nedidelė, todėl šis draudimas turėtų būti tebetaikomas ir po to, kai visos valstybės narės bus priskirtos šalims, kuriose GSE rizika nedidelė. Todėl, siekiant pašalinti šį laiko apribojimą, Reglamento (EB) Nr. 999/2001 V priedo 6 dalis turėtų būti iš dalies pakeista;
- (11) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 2 dalyje nustatytos valstybių narių ar valstybės narės zonų, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika yra nedidelė, statuso patvirtinimo taisyklės. 2014 m. birželio 25 d. ir 2014 m. rugpjūčio 24 d. atitinkamai Suomija ir Švedija pateikė Europos Komisijai prašymus jas pripažinti šalimis, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė;
- (12) 2015 m. sausio 13 d. Komisija paprašė Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) suteikti mokslinę ir techninę paramą ir įvertinti, ar Suomija ir Švedija savo paraiškose įrodė, kad laikomasi Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 2.1 punkto c papunkčio ir 2.2 punkto reikalavimų;
- (13) 2015 m. lapkričio 19 d. EFSA, tenkindama Komisijos prašymą, paskelbė dvi mokslines ataskaitas⁽¹⁾ (toliau – EFSA ataskaitos). EFSA ataskaitose daroma išvada, kad, remiantis jautrumo tyrimais, kurių rezultatai pateikti ankstesniuose EFSA ir Jungtinio tyrimų centro Etaloninių medžiagų ir matavimų instituto (IRMM) atrankinės patikros diagnostinių tyrimų vertinimuose, Švedija įrodė, kad per paskutinius septynerius metus kiekvienais metais laikėsi Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 2.1 punkto c papunkčio reikalavimų, o Suomija įrodė, kad tų reikalavimų laikėsi visus paskutinius septynerius metus, išskyrus 2010 m., – per tuos metus nustatymo, kad klasikinės skrepio ligos paplitimas viršija 0,1 %, patikimumas siekė

⁽¹⁾ Evaluation of the application of Sweden to be recognised as having a negligible risk of classical scrapie (EFSA Journal 2015;13(11):4292), Evaluation of the application of Finland to be recognised as having a negligible risk of classical scrapie (EFSA Journal 2015;13(11):4293).

94,73 procento. Kai kalbama apie riziką, kad bus nepastebėtas klasikinės skrepio ligos atvejis, nustatymo patikimumo skirtumas tarp 94,73 % ir 95 % yra nedidelis, be to, Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 2.1 punkto c papunkčio reikalavimų buvo laikomasi visus kitus šešerius metus, todėl galima laikyti, kad kriterijaus buvo laikomasi per praėjusius septynerius metus;

- (14) EFSA ataskaitose taip pat daroma išvada, kad, remiantis jautrumo tyrimais, kurių rezultatai pateikti ankstesniuose EFSA ir IRMM atrankinės patikros diagnostinių tyrimų vertinimuose, Švedijos ir Suomijos ketinimai ateityje stebėti klasikinę skrepio ligą turėtų atitikti Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 2.2 punkto reikalavimus;
- (15) atsižvelgiant į EFSA ataskaitas ir į palankius rezultatus, kuriuos Komisija gavo įvertinusi tų paraiškų atitiktį Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 2.1 punkte nustatytiems kitiems kriterijams, Suomija ir Švedija turėtų būti įtrauktos į valstybių narių, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika yra nedidelė, sąrašą;
- (16) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 3.2 punkte išvardytos valstybės narės, vykdančios patvirtintą nacionalinę klasikinės skrepio ligos kontrolės programą. Kadangi Suomija ir Švedija turėtų būti įrašytos į to skirsnio 2.3 punktą kaip valstybės narės, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, jos turėtų būti išbrauktos iš to skirsnio 3.2 punkte pateikto valstybių narių, vykdančių patvirtintą nacionalinę klasikinės skrepio ligos kontrolės programą, sąrašo, nes šiuo statusu suteikiama daugiau garantijų negu pagal kontrolės programą;
- (17) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 1.2 ir 1.3 punktuose išdėstytos sąlygos, kurios turi būti įvykdytos, kad ūkis būtų pripažintas ūkiu, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama. To skirsnio 4 dalyje nustatytos su skrepio liga susijusios sąlygos, kurios taikomos Sąjungos vidaus prekybai avimis ir ožkomis bei šių gyvūnų sperma ir embrionais;
- (18) be to, Reglamento (EB) Nr. 999/2001 3 straipsnio 1 dalies i punkte ūkis apibrėžiamas kaip bet kuri vieta, kurioje laikomi, saugomi, veisiami, auginami ar rodomi visuomenei šiame reglamente nurodyti gyvūnai. Todėl spermos surinkimo centrai ir zoologijos sodai turi būti laikomi ūkiais ir jiems turi būti taikomos sąlygos, nustatytos Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnyje;
- (19) atsižvelgiant į tai, kad skrepio ligos plitimo rizika per avinus ir ožius, laikomus spermos surinkimo centruose, patvirtintuose ir prižiūrimuose pagal Tarybos direktyvos 92/65/EEB ⁽¹⁾ D priede nustatytas sąlygas, yra nedidelė, tikslinga Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skirsnyje nustatyti specialiąsias sąlygas spermos surinkimo centrams;
- (20) šiomis specialiosiomis sąlygomis turėtų būti numatyta, kad ūkis, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika yra nedidelė arba kontroliuojama, gali įvežti avinus ir ožius iš spermos surinkimo centro, jeigu: i) spermos surinkimo centras yra patvirtintas ir prižiūrimas pagal Direktyvos 92/65/EEB D priedą; ii) spermos surinkimo centre atitinkamai per paskutinius septynerius arba trejus metus nebuvo nė vieno klasikinės skrepio ligos atvejo; iii) atitinkamai per paskutinius septynerius arba trejus metus į spermos surinkimo centrą buvo atvežti tik šie avinai ir ožiai: avinai ir ožiai iš ūkių, kuriuose gyvūnai pažymimi visam laikui ir saugomi įrašai; kuriuose registruojami į ūkį atvežami ir iš jo išvežami avinai ir ožiai; kuriuose atitinkamai per paskutinius septynerius arba trejus metus nebuvo nustatyta nė vieno klasikinės skrepio ligos atvejo ir kuriuose valstybinis veterinarijos gydytojas arba kompetentinga institucija atlieka reguliarius patikrinimus; iv) spermos surinkimo centre taikomos biologinio saugumo priemonės, siekiant užtikrinti, kad iš ūkių, kuriuose skrepio ligos statusas yra kitoks, atvežti avinai ir ožiai, spermos surinkimo centre neturėtų sąlyčio. Todėl Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 1.2 punkto c papunktis ir 1.3 punkto c papunktis turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (21) be to, turėtų būti iš dalies pakeistos Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 4.2 punkte nustatytos su skrepio liga susijusios Sąjungos vidaus prekybos sperma ir embrionais sąlygos, siekiant atsižvelgti į ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje paminėtas specialiąsias sąlygas, taikomas spermos surinkimo centrams. Nuorodą į šias specialiąsias sąlygas taip pat reikėtų įrašyti prie Reglamento (EB) Nr. 999/2001 IX priedo H skyriuje nustatytų sąlygų, taikomų importuojant avinų ir ožių spermą bei avių ir ožkų embrionus;

⁽¹⁾ 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją (OL L 268, 1992 9 14, p. 54).

- (22) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 4.1 punkte nustatytų Sąjungos vidaus prekybos avimis ir ožkomis sąlygų paskirtis – neleisti klasikinei skrepio ligai išplisti tarp ūkiuose laikomų ūkinių gyvūnų. Atsižvelgiant į tai, kad avių ir ožkų judėjimas tik iš vieno zoologijos sodo į kitą neturi poveikio Sąjungos ūkinių avių ir ožkų skrepio ligos statusui, šios specialiosios sąlygos neturėtų būti taikomos avims ir ožkoms, laikomoms zoologijos soduose, kuriems taikoma Tarybos direktyvos 92/65/EEB 2 straipsnio 1 dalies c punkte pateikta patvirtintos įstaigos, instituto arba centro apibrėžtis, ir vežamoms tik iš vieno tokio zoologijos sodo į kitą. Todėl šiems gyvūnams neturėtų būti taikomos Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 4.1 punkte nustatytos sąlygos;
- (23) Sąjungos viduje prekiaujant tam tikromis retomis veislėmis sudėtinga laikytis Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 4.1 punkte nustatytų Sąjungos vidaus prekybos avimis ir ožkomis reikalavimų, susijusių su skrepio liga. Siekiant išvengti retų veislių populiacijų įvaisos ir išsaugoti genetinę įvairovę, būtina reguliariai keisti tokiais gyvūnais tarp valstybių narių. Todėl turėtų būti nustatytos Sąjungos vidaus prekybos retų veislių avimis ir ožkomis sąlygos. Šios specialiosios sąlygos turėtų būti tokios, kad Sąjungoje būtų leidžiama prekiauti retų veislių avimis ir ožkomis, kurios neatitinka Reglamento (EB) Nr. 999/2001 VIII priedo A skyriaus A skirsnio 4.1 punkto reikalavimų;
- (24) sąvoka „reta veislė“ nėra konkrečiai apibrėžta Sąjungos teisės aktuose. Tačiau Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 807/2014 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos, kuriomis galima priimti išipareigojimus pagal agrarinės aplinkosaugos ir klimato priemonę auginti vietines veisles, kurių auginimo ūkiuose tradicija gali išnykti. Pagal šias sąlygas visų pirma reikalaujama, kad tinkamai pripažinta atitinkama techninė įstaiga būtų sudariusi ir nuolat atnaujintų atitinkamos veislės gyvūnų bandos arba paukščių pulko registracijos knygą. Pagal Tarybos direktyvą 89/361/EEB ⁽²⁾ tokia techninė įstaiga turi būti veislininkystės organizacija arba asociacija, oficialiai patvirtinta valstybės narės, kurioje ta veislininkystės organizacija ar asociacija yra įsikūrusi, arba tos valstybės narės oficiali tarnyba;
- (25) todėl taikant Reglamentą (EB) Nr. 999/2001 vietinės veislės, kurių auginimo ūkiuose tradicija gali išnykti, turėtų būti apibrėžiamos kaip avių ir ožkų veislės, kurios atitinka ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 807/2014 7 straipsnio 2 ir 3 dalių sąlygas ir kurioms taikoma išsaugojimo programa, kurią vykdo pagal Direktyvą 89/361/EEB oficialiai patvirtintos ar pripažintos veislininkystės organizacijos arba asociacijos, arba susijusios valstybės narės oficiali tarnyba;
- (26) Reglamento (EB) Nr. 999/2001 IX priedo C skyriaus B skirsnis turėtų būti iš dalies pakeistas, kad būtų leidžiama importuoti į Sąjungą galvijų, avių arba ožkų kilmės produktus iš trečiųjų šalių, kuriose GSE rizika nedidelė, taip pat tais atvejais, kai šie produktai yra (iš dalies arba visiškai) gauti iš žaliavų, atvežtų iš šalių, kuriose GSE rizika kontroliuojama arba nenustatyta, su sąlyga, kad iš tų žaliavų, kilusių iš šalių, kuriose GSE rizika kontroliuojama arba nenustatyta, būtų pašalintos nurodytos pavojingos medžiagos;
- (27) todėl Reglamento (EB) Nr. 999/2001 II, III, V, VII, VIII ir IX priedai turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (28) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 999/2001 II, III, V, VII, VIII ir IX priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento priedą.

⁽¹⁾ 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 807/2014, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, ir nustatomos pereinamojo laikotarpio nuostatos (OL L 227, 2014 7 31, p. 1).

⁽²⁾ 1989 m. gegužės 30 d. Tarybos direktyva 89/361/EEB dėl grynaveislių veislinių avių ir ožkų (OL L 153, 1989 6 6, p. 30).

---

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Reglamento (EB) Nr. 999/2001 IX priedo pakeitimai, padaryti šio reglamento priedo 6 punktu, taikomi nuo 2017 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir taikomas tiesiogiai visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 18 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 999/2001 II, III, V, VII, VIII ir IX priedai iš dalies keičiami taip:

1. II priedo A skyriaus pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybių narių, trečiųjų šalių ar regionų (toliau – šalys ar regionai) GSE statusas nustatomas remiantis a–e punktuose išdėstytais kriterijais. Šiame priede GSE neapima atipinės GSE kaip būklės, kuri, manoma, spontaniškai pasireiškia visose galvijų populiacijose labai mažu mastu.“

2. III priedo A skyrius iš dalies keičiamas taip:

a) I dalies 6 punktas pakeičiamas taip:

„6. **Priemonės, kurių imamasi atlikus tyrimus**

- 6.1. Jeigu žmonių maistui skeržiamas gyvūnas buvo atrinktas tyrimui GSE nustatyti, jo skerdena neženklinama Reglamento (EB) Nr. 854/2004 I priedo I skirsnio III skyriuje nustatytu sveikumo ženklu, kol negautas neigiamas greitojo tyrimo rezultatas.
- 6.2. Valstybės narės gali nukrypti nuo 6.1 punkto, jeigu skerdykloje įdiegta oficiali sistema, kuria užtikrinama, kad sveikumo ženklu pažymėtos iširtų gyvūnų kūno dalys liktų skerdykloje tol, kol negautas neigiamas greitojo tyrimo rezultatas.
- 6.3. Visos gyvūno, kuris tiriamas GSE nustatyti, kūno dalys, įskaitant kailį, saugomos taikant oficialią kontrolę tol, kol nebus gautas neigiamas greitojo tyrimo rezultatas, išskyrus tuos atvejus, kai jos šalinamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio a arba b punktus arba kai jų riebalai yra perdirbami pagal Reglamentą (ES) Nr. 142/2011 ir naudojami pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio e punktą, arba naudojami gaminti to reglamento 36 straipsnyje nurodytiems gaminiams.
- 6.4. Visos gyvūno, kurio greitojo tyrimo rezultatai yra teigiami arba neaiškūs, kūno dalys, įskaitant kailį, šalinamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio a arba b punktus, išskyrus medžiagą, kuri turi būti saugoma kartu su šio priedo B skyriaus III dalyje nustatytais įrašais, ir išskyrus to kūno riebalus, jeigu tie riebalai perdirbami pagal Reglamentą (ES) Nr. 142/2011 ir naudojami pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio e punktą, arba naudojami gaminti to reglamento 36 straipsnyje nurodytiems gaminiams.
- 6.5. Kai žmonių maistui paskersto gyvūno greitojo tyrimo rezultatai yra teigiami arba neaiškūs, bent viena tos pačios skerdimos linijos skerdena, esanti prieš pat užkrėstą skerdeną, ir dvi skerdenos, esančios po gyvūno, kurio greitojo tyrimo rezultatai pasirodė esą teigiami arba neaiškūs, skerdenos, sunaikinamos pagal 6.4 punktą.

Nukrypdamos nuo šio punkto pirmos pastraipos, valstybės narės gali nuspręsti naikinti pirmiau minėtas skerdenas, tik jei atlikus X priedo C skyriaus 3.1 punkto b papunktyje nurodytus patvirtinamuosius tyrimus patvirtinama, kad greitojo tyrimo rezultatai yra teigiami arba neaiškūs.

- 6.6. Valstybės narės gali nukrypti nuo 6.5 punkto nuostatų, jei skerdykloje įdiegta sistema, kuria skerdenoms neleidžiama užsiteršti vienai nuo kitos.“

b) II dalies 7.3 ir 7.4 punktai pakeičiami taip:

„7.3. Visos iširtos gyvūno kūno dalys, įskaitant kailį, saugomos taikant oficialią kontrolę tol, kol nebus gautas neigiamas greitojo tyrimo rezultatas, išskyrus tuos atvejus, kai jos šalinamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio a arba b punktus arba kai jų riebalai yra perdirbami pagal Reglamentą (ES) Nr. 142/2011 ir naudojami pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio e punktą, arba naudojami gaminti to reglamento 36 straipsnyje nurodytiems gaminiams.“

- 7.4. Visos gyvūno, kurio greitojo tyrimo rezultatai yra teigiami, kūno dalys, įskaitant kailį, iš karto šalinamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio a arba b punktus, išskyrus medžiagą, kuri turi būti saugoma kartu su šio priedo B skyriaus III dalyje nustatytais įrašais, ir išskyrus iš to kūno gautus lydytus riebalus, jeigu tie lydyti riebalai yra perdirbami pagal Reglamentą (ES) Nr. 142/2011 ir naudojami pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 12 straipsnio e punktą, arba naudojami gaminti to reglamento 36 straipsnyje nurodytiems gaminiams.“

3. V priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Žymėjimas ir naikinimas

Nurodyta pavojinga medžiaga pažymima dažais arba prireikus kitaip pažymima iš karto ją pašalinus iš skerdenos ir šalinama pagal Reglamente (EB) Nr. 1069/2009 nustatytas taisykles, ypač pagal jo 12 straipsnį.

4. Nurodytos pavojingos medžiagos pašalinimas

4.1. Nurodyta pavojinga medžiaga pašalinama:

- a) skerdyklose arba kitose atitinkamose skerdimui vietose;
- b) mėsos išpjautymo įmonėse tuo atveju, kai galvijų nugarkaulis yra pašalinamas;
- c) prireikus patvirtintose įmonėse arba gamyklose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 24 straipsnio 1 dalies h punkte.

4.2. Nukrypstant nuo 4.1 punkto, su pašalintomis nurodytomis pavojingomis medžiagomis, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje, galima leisti atlikti alternatyvų tyrimą, jeigu tas alternatyvus tyrimas įrašytas į X priedą, laikantis šio reglamento 24 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros ir šių sąlygų:

- a) alternatyvus tyrimas atliekamas su visais skerdyklose esančiais gyvūnais, kurie yra tinkami, kad iš jų būtų pašalinta nurodyta pavojinga medžiaga;
- b) žmonių maistui ar galvijų pašarui skirtas galvijų, ožkų ar avių produktas negali patekti už skerdyklos ribų, kol kompetentinga institucija negauna ir nepatvirtina visų paskerstų galvijų, kurie galėjo užsikrėsti, kai bent vienam iš jų patvirtinta GSE, alternatyvių tyrimų rezultatų;
- c) tada, kai atlikus alternatyvų tyrimą gaunamas teigiamas rezultatas, visa galvijų, ožkų ir avių medžiaga, kuri galėjo užsikrėsti skerdykloje, turi būti sunaikinama pagal 3 dalį, jeigu visų kūno dalių, įskaitant ir užkrėsto gyvūno kailį, negalima pažymėti ir laikyti atskirai.

4.3. Nukrypdomas nuo 4.1 punkto, valstybės narės gali nuspręsti leisti:

- a) tuo tikslu specialius leidimus turinčiose mėsos išpjautymo įmonėse pašalinti avių ir ožkų stuburo smegenis;
- b) tuo tikslu specialius leidimus turinčiose, stebimose ir registruotose mėsos parduotuvėse pašalinti galvijų nugarkaulius iš skerdenų ar jų dalių;
- c) tuo tikslu pagal 9 punktą specialius leidimus turinčiose mėsos išpjautymo įmonėse nupjaustyti galvijų galvos mėsą.

4.4. Šiame skyriuje išdėstytos nurodytos pavojingos medžiagos pašalinimo taisyklės netaikomos 1 kategorijos medžiagai, kuri naudojama pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 18 straipsnio 2 dalies a punktą zoologijos gyvūnams šerti, ir 1 kategorijos medžiagai, kuri naudojama pagal to reglamento 18 straipsnio 2 dalies b punktą šerti nykstančių ar saugomų rūšių maitlesiams paukščiams ir kitų rūšių gyvūnams, gyvenantiems savo natūralioje buveinėje, siekiant skatinti biologinę įvairovę.“

b) 6 ir 7 dalys pakeičiamos taip:

„6. Priemonės dėl audinių plėšimo

8 straipsnio 3 dalyje nustatytas draudimas, apsvaiginus galvijus, avis ir ožkas, kurių mėsa skirta žmonių maistui ir gyvūnų pašarui, perplėsti jų centrinės nervų sistemos audinius, ilgą strypo formos instrumentą įkišant į kaukolės ertmę arba į kaukolės ertmę įleidžiant dujų, turėtų būti taikomas ne tik valstybėse narėse arba jų regionuose, kuriuose GSE rizika yra kontroliuojama arba nenustatyta, bet ir valstybėse narėse, kuriose GSE rizika nedidelė.

7. Galvijų liežuvių išpjovimas

Įvairaus amžiaus galvijų liežuviai, skirti žmonių maistui ar gyvūnų pašarui (išskyrus iš valstybių narių, kuriose GSE rizika nedidelė, kilusių galvijų liežuvius), turi būti išpjaujami skerdykloje skersai pjaunant rostraline kryptimi link poliežuvinio kaulo liežuvinės ataugos.“

c) 11 punktą pakeičiamas taip:

„11. Kontrolė

11.1. Valstybės narės dažnai vykdo oficialiąją kontrolę, kad patikrintų, ar teisingai taikomas šis priedas, ir užtikrina, kad būtų imamasi priemonių išvengti užteršimo, ypač skerdyklose, išpjaujimo įmonėse ar kitose vietose, kur iš skerdenų šalinamos nurodytos pavojingos medžiagos, pvz., mėsinėse arba 4.1 punkto c papunktyje nurodytose įmonėse.

11.2. Valstybės narės visų pirma sukuria sistemą, skirtą užtikrinti ir kontroliuoti, kad nurodyta pavojinga medžiaga būtų tvarkoma ir šalinama pagal šį reglamentą ir Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

11.3. Turi būti sukurta kontrolės sistema, skirta nugarkaulio šalinimui iš skerdenų, kaip nurodyta 1 dalies a punkte, kontroliuoti. Šią kontrolės sistemą turi sudaryti bent šios priemonės:

a) iki 2017 m. birželio 30 d., kai nugarkaulio pašalinti nereikia, galvijų skerdenos arba vientisi skerdenų gabalai, turintys nugarkaulį, žymimi aiškiai matoma mėlyna juostele ant etiketės, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 13 straipsnyje,

nuo 2017 m. liepos 1 d., kai nugarkaulį pašalinti reikia, galvijų skerdenos arba vientisi skerdenų gabalai, turintys nugarkaulį, žymimi aiškiai matoma raudona juostele ant etiketės, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 13 straipsnyje;

b) kai taikoma, prie mėsos siuntų pridedamame komerciniame dokumente pateikiama konkreti informacija apie galvijų skerdenų ar vientisų skerdenų gabalų, iš kurių reikia pašalinti nugarkaulį, skaičių. Kai reikia, importuojant produktus, Komisijos reglamento (EB) Nr. 136/2004 (*) 2 straipsnio 1 dalyje nurodytas bendrasis veterinarinis įvežimo dokumentas (BVĮD) papildomas konkrečia informacija;

c) mėsinės ne trumpiau kaip vienerius metus saugo b punkte nurodytus komercinius dokumentus.

(*) 2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 136/2004, nustatantis produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų Bendrijos pasienio veterinarijos postuose tvarką (OL L 21, 2004 1 28, p. 11).“

4. VII priedo B skyriaus 4.2, 4.3 ir 4.4 punktai pakeičiami taip:

„4.2. Į ūkį gali būti įvežamos tik šios avys:

a) ARR/ARR genotipo avinai;

b) moteriškos lyties avys, turinčios bent vieną ARR alelį ir neturinčios VRQ alelių.

Tačiau, nukrypdama nuo a ir b punktų, valstybė narė gali leisti c ir d punktuose nurodytus gyvūnus įvežti į ūkį, jeigu laikomasi šių sąlygų:

i) ūkyje auginama veislė yra vietinė veislė, kurios auginimo ūkiuose tradicija gali išnykti, pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 807/2014 (*) 7 straipsnio 2 ir 3 dalis;

ii) ūkyje auginamai veislei taikoma išsaugojimo programa, kurią vykdo pagal Tarybos direktyvos 89/361/EEB (**) 5 straipsnį oficialiai patvirtinta veislininkystės organizacija ar asociacija, arba oficiali tarnyba, ir

iii) ARR alelių dažnumas ūkyje auginamoje veislėje yra nedidelis;

c) avinai, turintys bent vieną ARR alelį ir neturintys VRQ alelių;

d) moteriškos lyties avys, neturinčios VRQ alelių.

4.3. Ūkyje gali būti naudojami tik šie veisliniai avinai ir tik šie avių genetinės medžiagos produktai:

a) ARR/ARR genotipo avinai;

b) ARR/ARR genotipo avinų sperma;

c) embrionai, turintys bent vieną ARR alelį ir neturintys VRQ alelių.

Tačiau, nukrypdamas nuo a, b ir c punktų, valstybė narė gali leisti d, e ir f punktuose nurodytus veislinius avinus ir avių genetinės medžiagos produktus naudoti ūkyje, jeigu laikomasi šių sąlygų:

i) ūkyje auginama veislė yra vietinė veislė, kurios auginimo ūkiuose tradicija gali išnykti, pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 807/2014 7 straipsnio 2 ir 3 dalis;

ii) ūkyje auginamai veislei taikoma išsaugojimo programa, kurią vykdo pagal Direktyvos 89/361/EEB 5 straipsnį oficialiai patvirtinta veislininkystės organizacija ar asociacija, arba oficiali tarnyba, ir

iii) ARR alelių dažnumas ūkyje auginamoje veislėje yra nedidelis;

d) avinai, turintys bent vieną ARR alelį ir neturintys VRQ alelių;

e) avinų, turinčių bent vieną ARR alelį ir neturinčių VRQ alelių, sperma;

f) embrionai, neturintys VRQ alelių.

4.4. Gyvūnus leidžiama išvežti iš ūkio jiems sunaikinti arba iš karto skersti žmonių maistui, arba šiomis sąlygomis:

a) ARR/ARR genotipo ėriavedės ir avinai gali būti išvežami iš ūkio visais tikslais, įskaitant veislininkystę, jei jie yra vežami į kitus ūkius, kuriems taikomos priemonės pagal 2.2.2 punkto c arba d papunkčius;

b) jei valstybė narė taip nuspręstų, ėriukai ir ožiukai gali būti perkelti į kitą ūkį, esantį jos teritorijoje, tik jiems nupenėti prieš juos skerdziant, jeigu laikomasi šių sąlygų:

i) ūkyje, į kurį jie perkelti, nėra kitų avių arba ožkų, išskyrus penimas prieš skerdziant;

ii) baigiantis penėjimo laikotarpiui, ėriukai ir ožiukai iš ūkių, kuriems taikomos 2.2.2 punkto c papunkčio iii įtraukoje ir d papunktyje nurodytos likvidavimo priemonės, vežami tiesiai į skerdyklą, esančią tos valstybės narės teritorijoje, paskersti ne vėliau kaip jiems sulaukus dvylikos mėnesių.

(*) 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 807/2014, kuriuo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, ir nustatomos pereinamojo laikotarpio nuostatos (OL L 227, 2014 7 31, p. 1).

(**) 1989 m. gegužės 30 d. Tarybos direktyva 89/361/EEB dėl grynaveislių veislinių avių ir ožkų (OL L 153, 1989 6 6, p. 30).“

5. VIII priedo A skyriaus A skirsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punktą pakeičiamas taip:

„1. Ūkiuose, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė ir kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika kontroliuojama:

1.1. Sąjungos vidaus prekybos tikslais valstybės narės nustato arba prižiūri oficialią sistemą, pagal kurią pripažįstami ūkiai, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, ir ūkiai, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika yra kontroliuojama. Jei reikia, pagal tą sistemą jos sudaro ir tvarko avių ir ožkų ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika yra nedidelė, ir ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika kontroliuojama, sąrašą.

1.2. Avių ūkis, turintis I lygio atsparumo USE statusą, kaip nustatyta VII priedo C skyriaus 4 dalies 1 punkto a papunktyje, ir kuriame klasikinės skrepio ligos atvejų nebuvo patvirtinta per ne mažiau kaip praėjusius septynerius metus, gali būti pripažįstamas ūkiu, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika yra nedidelė.

Avių, ožkų ar avių ir ožkų ūkis taip pat gali būti pripažintas ūkiu, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika yra nedidelė, su sąlyga, kad per ne mažiau kaip praėjusius septynerius metus buvo laikomasi šių sąlygų:

a) avys ir ožkos yra pažymimos visam laikui ir saugomi įrašai, kad būtų galima atsekti jų kilmės ūkį;

b) saugomi įrašai apie avių ir ožkų judėjimą į ūkį ir iš jo;

c) į ūkį gali būti įvežamos tik šios avys ir ožkos:

i) avys ir ožkos iš ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė;

ii) avys ir ožkos iš ūkių, kurie atitiko sąlygas, nustatytas a–i punktuose, mažiausiai praėjusius septynerius metus arba bent tokį pat laikotarpį, kurį ūkis, į kurį jos turi būti įvežamos, atitiko šiuose punktuose nustatytus reikalavimus;

iii) ARR/ARR priono baltymo genotipo avys;

iv) avinai ir ožiai, kurie atitinka i arba ii įtraukoje nustatytas sąlygas, išskyrus tą laikotarpį, kai jie buvo laikomi spermos surinkimo centre, jeigu spermos surinkimo centras atitinka šias sąlygas:

— spermos surinkimo centras patvirtintas pagal Tarybos direktyvos 92/65/EEB (*) D priedo I skyriaus I dalį ir yra prižiūrimas pagal to priedo I skyriaus II dalį,

— per praėjusius septynerius metus į spermos surinkimo centrą buvo atvežti avinai ir ožiai, kilę tik iš ūkių, kurie minėtu laikotarpiu tenkino a, b ir e punktuose išdėstytas sąlygas ir kuriuos reguliariai tikrina valstybinis veterinarijos gydytojas arba kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas,

— per praėjusius septynerius metus spermos surinkimo centre nebuvo patvirtinta klasikinės skrepio ligos atvejų,

— spermos surinkimo centre yra nustatytos biologinio saugumo priemonės, skirtos užtikrinti, kad tame centre laikomi avinai ir ožiai, atvežti iš ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, neturėtų tiesioginio ar netiesioginio sąlyčio su aviniais ir ožiais iš ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos statusas prastesnis;

d) ūkyje atliekami reguliariūs patikrinimai, siekiant įsitikinti, kad tenkinamos a–i punktuose nustatytos sąlygos – valstybinis veterinarijos gydytojas arba tam tikslui kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas juos turi atlikti ne rečiau kaip kartą per metus, pradedant 2014 m. sausio 1 d.;

- e) juose nebuvo patvirtintų klasikinių skrepio ligos atvejų,
- f) iki 2013 m. gruodžio 31 d. visos vyresnės nei 18 mėnesių avys ir ožkos, nurodytos III priedo A skyriaus II dalies 3 punkte, kurios nugaišo arba buvo nužudytos, išskyrus paskerstas žmonių maistui, tiriamos laboratorijoje klasikinei skrepio ligai nustatyti, taikant laboratorinius metodus ir protokolus, nustatytus X priedo C skyriaus 3.2 punkte.

Nuo 2014 m. sausio 1 d. visos vyresnės nei 18 mėnesių avys ir ožkos, kurios nugaišo arba buvo nužudytos dėl kitų priežasčių, o ne buvo paskerstos žmonių maistui, tiriamos laboratorijoje klasikinei skrepio ligai nustatyti, taikant laboratorinius metodus ir protokolus, nustatytus X priedo C skyriaus 3.2 punkte.

Nukrypdomas nuo f punkto pirmoje ir antroje pastraipoje nustatytų sąlygų, valstybės narės gali nuspręsti, kad vyresnės nei 18 mėnesių avys ir ožkos, neturinčios komercinės vertės, papjautos jų vaisingo gyvenimo pabaigoje, o ne paskerstos žmonių maistui, būtų tikrinamos valstybinio veterinarijos gydytojo, o visi gyvūnai, turintys išsekimo arba neurologinių požymių, būtų tiriami laboratorijoje klasikinei skrepio ligai nustatyti, taikant laboratorinius metodus ir protokolus, nustatytus X priedo C skyriaus 3.2 punkte.

Nuo 2014 m. sausio 1 d. turi būti laikomasi ne tik a–f punktuose išdėstytų, bet ir šių sąlygų:

- g) į ūkį gali būti įvežamos tik tokios avių ir ožkų kiaušialąstės ir (arba) embrionai:
- i) kiaušialąstės ir (arba) embrionai iš gyvūnų donorų, kurie nuo gimimo buvo laikomi valstybėje narėje, kurioje klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, arba ūkyje, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, arba kurie atitinka šiuos reikalavimus:
- jie yra pažymimi visam laikui, kad būtų galima atsekti jų kilmės ūkį,
  - jie nuo gimimo buvo laikomi ūkiuose, kuriuose per jų buvimo tame ūkyje laikotarpį nebuvo patvirtintų klasikinių skrepio ligos atvejų,
  - jie neturėjo jokių klasikinių skrepio ligos klinikinių požymių surenkant kiaušialąstes ir (arba) embrionus;
- ii) kiaušialąstės ir (arba) embrionai iš avių, turinčių bent vieną ARR alelį;
- h) į ūkį gali būti įvežama tik tokia avinų ir ožių sperma:
- i) sperma iš gyvūnų donorų, kurie nuo gimimo buvo laikomi valstybėje narėje, kurioje klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, arba ūkyje, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, arba kurie atitinka šiuos reikalavimus:
- jie yra pažymimi visam laikui, kad būtų galima atsekti jų kilmės ūkį,
  - jie neturėjo jokių klasikinių skrepio ligos klinikinių požymių surenkant spermą;
- ii) ARR/ARR priono baltymo genotipo avinų sperma;
- i) avys ir ožkos ūkyje neturi tiesioginio ar netiesioginio sąlyčio, įskaitant bendrą ganymą, su avimis ir ožkomis iš ūkių, kurių klasikinės skrepio ligos statusas prastesnis.

1.3. Avių, ožkų ar avių ir ožkų ūkis gali būti pripažintas ūkiu, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika kontroliuojama, su sąlyga, kad per ne mažiau kaip praėjusius trejus metus buvo laikomasi šių sąlygų:

a) avys ir ožkos yra pažymimos visam laikui ir saugomi įrašai, kad būtų galima atsekti jų kilmės ūkį;

b) saugomi įrašai apie avių ir ožkų judėjimą į ūkį ir iš jo;

c) į ūkį gali būti įvežamos tik šios avys ir ožkos:

i) avys ir ožkos iš ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama;

ii) avys ir ožkos iš ūkių, kurie atitiko sąlygas, nustatytas a–i punktuose, mažiausiai praėjusius trejus metus arba bent tokį pat laikotarpį, kurį ūkis, į kurį jos turi būti įvežamos, atitiko šiuose punktuose nustatytus reikalavimus;

iii) ARR/ARR priono baltymo genotipo avys;

iv) avinai ir ožiai, kurie atitinka i arba ii punktuose nustatytas sąlygas, išskyrus tą laikotarpį, kai jie buvo laikomi spermos surinkimo centre, jeigu spermos surinkimo centras atitinka šias sąlygas:

— spermos surinkimo centras patvirtintas pagal Direktyvos 92/65/EEB D priedo I skyriaus I dalį ir yra prižiūrimas pagal to priedo I skyriaus II dalį,

— per praėjusius trejus metus į spermos surinkimo centrą buvo atvežti avinai ir ožiai, kilę tik iš ūkių, kurie minėtu laikotarpiu tenkino a, b ir e punktuose išdėstytas sąlygas ir kuriuos reguliariai tikrino valstybinis veterinarijos gydytojas arba kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas,

— per praėjusius trejus metus spermos surinkimo centre nebuvo patvirtinta klasikinės skrepio ligos atvejų,

— spermos surinkimo centre yra nustatytos biologinio saugumo priemonės, skirtos užtikrinti, kad tame centre laikomi avinai ir ožiai, atvežti iš ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, neturėtų tiesioginio ar netiesioginio sąlyčio su aviniais ir ožiais iš ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos statusas prastesnis;

d) ūkyje atliekami reguliarius patikrinimai, siekiant įsitikinti, kad tenkinamos a–i punktuose nustatytos sąlygos – valstybinis veterinarijos gydytojas arba tam tikslui kompetentingos institucijos įgaliotas veterinarijos gydytojas juos turi atlikti ne rečiau kaip kartą per metus, pradedant 2014 m. sausio 1 d.;

e) juose nebuvo patvirtintų klasikinės skrepio ligos atvejų;

f) iki 2013 m. gruodžio 31 d. visos vyresnės nei 18 mėnesių avys ir ožkos, nurodytos III priedo A skyriaus II dalies 3 punkte, kurios nugaišo arba buvo nužudytos, išskyrus paskerstas žmonių maistui, tiriamos laboratorijoje klasiškai skrepio ligai nustatyti, taikant laboratorinius metodus ir protokolus, nustatytus X priedo C skyriaus 3.2 punkte.

Nuo 2014 m. sausio 1 d. visos vyresnės nei 18 mėnesių avys ir ožkos, kurios nugaišo arba buvo nužudytos dėl kitų priežasčių, o ne buvo paskerstos žmonių maistui, tiriamos laboratorijoje klasiškai skrepio ligai nustatyti, taikant laboratorinius metodus ir protokolus, nustatytus X priedo C skyriaus 3.2 punkte.

Nukrypdomos nuo f punkto pirmoje ir antroje pastraipoje nustatytų sąlygų, valstybės narės gali nuspręsti, kad vyresnės nei 18 mėnesių avys ir ožkos, neturinčios komercinės vertės, papjautos jų vaisingo gyvenimo pabaigoje, o ne paskerstos žmonių maistui, būtų tikrinamos valstybinio veterinarijos gydytojo, o visi gyvūnai, turintys išsekimo arba neurologinių požymių, būtų tiriami laboratorijoje klasiškai skrepio ligai nustatyti, taikant laboratorinius metodus ir protokolus, nustatytus X priedo C skyriaus 3.2 punkte.

Nuo 2014 m. sausio 1 d. turi būti laikomasi ne tik a–f punktuose išdėstytų, bet ir šių sąlygų:

g) ūkį gali būti įvežamos tik tokios avių ir ožkų kiaušialąstės ir (arba) embrionai:

i) kiaušialąstės ir (arba) embrionai iš gyvūnų donorų, kurie nuo gimimo buvo laikomi valstybėje narėje, kurioje klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, arba ūkyje, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, arba kurie atitinka šiuos reikalavimus:

— jie yra pažymimi visam laikui, kad būtų galima atsekti jų kilmės ūkį,

— jie nuo gimimo buvo laikomi ūkiuose, kuriuose per jų buvimo tame ūkyje laikotarpį nebuvo patvirtintų klasikinės skrepio ligos atvejų,

— jie neturėjo jokių klasikinės skrepio ligos klinikinių požymių surenkant kiaušialąstes ir (arba) embrionus;

ii) kiaušialąstės ir (arba) embrionai iš avių, turinčių bent vieną ARR alelį;

h) ūkį gali būti įvežama tik tokia avinų ir ožių sperma:

i) sperma iš gyvūnų donorų, kurie nuo gimimo buvo laikomi valstybėje narėje, kurioje klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, arba ūkyje, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, arba kurie atitinka šiuos reikalavimus:

— jie yra pažymimi visam laikui, kad būtų galima atsekti jų kilmės ūkį,

— jie neturėjo jokių klasikinės skrepio ligos klinikinių požymių surenkant spermą;

ii) ARR/ARR priono baltymo genotipo avinų sperma;

i) avys ir ožkos ūkyje neturi tiesioginio ar netiesioginio sąlyčio, įskaitant bendrą ganymą, su avimis ir ožkomis iš ūkių, kurių klasikinės skrepio ligos statusas prastesnis.

1.4. Jei klasikinės skrepio ligos atvejis yra patvirtintas ūkyje, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, arba ūkyje, kuriame atlikus VII priedo B skyriaus 1 dalyje nurodytą tyrimą nustatyta epidemiologinė sąsaja su ūkiu, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, ūkis, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, nedelsiant išbraukiamas iš šio skirsnio 1.1 punkte nurodyto sąrašo.

Valstybė narė nedelsdama informuoja apie tai kitas valstybes nares, kurios įvežė avis ir ožkas, kilusias iš užkrėsto ūkio, arba spermą ar embrionus, surinktus iš avinų (avių) ar ožių (ožkų), laikytų užkrėstame ūkyje per praėjusius septynerius metus, jei tai ūkis, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, arba per praėjusius trejus metus, jei tai ūkis, kuriame klasikinės skrepio ligos rizika yra kontroliuojama.

(*) 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje (OL L 268, 1992 9 14, p. 54).“

b) 2.1 punkto b ir c papunkčiai pakeičiami taip:

„b) per ne mažiau kaip praėjusius septynerius metus buvo tiriamos avys ir ožkos, kurioms pasireiškė klinikiniai požymiai, atitinkantys klasikinę skrepio ligą;

- c) per ne mažiau kaip praėjusius septynerius metus pakankamas paskerstų vyresnių nei 18 mėnesių avių ir ožkų, kurios nugaišo arba buvo nužudytos, o ne buvo paskerstos žmonių maistui, skaičius, atspindintis paskerstas avis ir ožkas, buvo kasmet tiriamas, siekiant 95 % patikimumu nustatyti klasikinę skrepio ligą, jei ji pasireiškė toje populiacijoje ir jos paplitimas viršija 0,1 %, ir per tą laikotarpį apie klasikinės skrepio ligos atvejus nebuvo pranešta;“
- c) 2.3 punktą pakeičiamas taip:
- „2.3. Valstybės narės arba valstybės narės zona, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika yra nedidelė:
- Austrija
  - Suomija
  - Švedija.“
- d) 3.2 punktą pakeičiamas taip:
- „3.2. Patvirtinamos šių valstybių narių nacionalinės skrepio ligos kontrolės programos:
- Danijos.“
- e) 4 dalis pakeičiama taip:
- „4. Sąjungos vidaus prekyba aviniais (avimis) ir ožiais (ožkomis) bei šių gyvūnų sperma ir embrionais
- Taikomos tokios sąlygos:
- 4.1. Avys ir ožkos:
- a) veisti numatytos avys ir ožkos, skirtos valstybėms narėms, išskyrus tas, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba vykdoma patvirtinta nacionalinė skrepio ligos kontrolės programa:
    - i) turi būti iš ūkio ar ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama, arba
    - ii) turi būti iš valstybės narės ar valstybės narės zonos, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, arba
    - iii) jeigu tai avys, jos turi būti ARR/ARR priono baltymo genotipo gyvūnai, su sąlyga, kad jie nėra iš ūkio, kuriam taikomi VII priedo B skyriaus 3 ir 4 dalyse nustatyti apribojimai;
  - b) avys ir ožkos, numatomos visoms paskirtims, išskyrus nedelsiant skersti, ir skirtos valstybėms narėms, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba vykdoma patvirtinta nacionalinė skrepio ligos kontrolės programa:
    - i) turi būti iš ūkio ar ūkių, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, arba
    - ii) turi būti iš valstybės narės ar valstybės narės zonos, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė, arba
    - iii) jeigu tai avys, jos turi būti ARR/ARR priono baltymo genotipo gyvūnai, su sąlyga, kad jie nėra iš ūkio, kuriam taikomi VII priedo B skyriaus 3 ir 4 dalyse nustatyti apribojimai;
  - c) nukrypstant nuo a ir b punktų, tuose punktuose nustatyti reikalavimai netaikomi avims ir ožkoms, kurios yra laikomos tik patvirtintose įstaigose, institutuose arba centruose, kaip apibrėžta Direktyvos 92/65/EEB 2 straipsnio 1 dalies c punkte, arba vežamos tarp jų;

- d) nukrypstant nuo a ir b punktų, valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti Sąjungos viduje prekiauti gyvūnais, kurie neatitinka tuose punktuose nustatytų reikalavimų, jeigu ji gavo išankstinių tų gyvūnų paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimą, ir su sąlyga, kad gyvūnai tenkina šias sąlygas:
- i) gyvūnai yra vietinės veislės, kurios auginimo ūkiuose tradicija gali išnykti, kaip nurodyta Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 807/2014 7 straipsnio 2 ir 3 dalyse;
  - ii) gyvūnai yra įrašyti į bandos arba pulko registracijos knygą, kurią sudaro ir tvarko pagal Direktyvos 89/361/EEB 5 straipsnį oficialiai patvirtinta veislininkystės organizacija arba asociacija išsiuntimo valstybėje narėje arba tos valstybės narės oficiali tarnyba, ir gyvūnai turi būti įrašomi į bandos arba pulko registracijos knygą, kurią sudaro ir tvarko pagal Direktyvos 89/361/EEB 5 straipsnį oficialiai patvirtinta veislininkystės organizacija arba asociacija paskirties valstybėje narėje arba tos valstybės narės oficiali tarnyba;
  - iii) išsiuntimo valstybėje narėje ir paskirties valstybėje narėje ii punkte nurodytos veislininkystės organizacijos, asociacijos arba oficiali tarnyba vykdo tos veislės išsaugojimo programą;
  - iv) gyvūnai nėra iš ūkio, kuriam taikomi VII priedo B skyriaus 3 ir 4 dalyse nustatyti apribojimai;
  - v) atvežus a arba b punktuose nustatytų reikalavimų neatitinkančius gyvūnus į paskirties valstybės narės ūkį, visų to ūkio avių ir ožkų judėjimas apribojamas pagal VII priedo B skyriaus 3.4 punktą trejiems metams arba septyneriems metams, jeigu paskirties valstybėje narėje klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba joje vykdoma patvirtinta nacionalinė skrepio ligos kontrolės programa.

Nukrypstant nuo šio punkto pirmos pastraipos, tokie judėjimo apribojimai netaikomi, kai Sąjungos viduje gyvūnais prekiaujama pagal šio skirsnio 4.1 punkto d papunktyje nustatytas sąlygas ir kai gyvūnai vežami Sąjungos viduje į ūkį, kuriame veisiami vietinė veislė, kurios auginimo ūkiuose tradicija gali išnykti, kaip nurodyta Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 807/2014 7 straipsnio 2 ir 3 dalyse, su sąlyga, kad veislei taikoma išsaugojimo programa, kurią vykdo pagal Direktyvos 89/361/EEB 5 straipsnį oficialiai patvirtinta veislininkystės organizacija ar asociacija, arba oficiali tarnyba.

Po to, kai gyvūnais buvo prekiaujama arba jie buvo vežami Sąjungos viduje, kaip nurodyta v įtraukos antroje pastraipoje, visų avių ir ožkų, esančių ūkyje arba ūkiuose, į kuriuos gyvūnai atvežami pagal tą leidžiančią nukrypti nuostatą, judėjimas ribojamas pagal v įtraukos pirmą ir antrą pastraipą.

4.2. Avinių ir ožių sperma ir avių ir ožkų embrionai turi būti:

- a) surinkti iš gyvūnų, kurie nuo gimimo buvo nuolatos laikomi ūkyje ar ūkiuose, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba kontroliuojama; išskyrus atvejus, kai ūkis yra spermos surinkimo centras (su sąlyga, kad spermos surinkimo centras atitinka 1.3 punkto c papunkčio iv įtraukoje nustatytus reikalavimus), arba
- b) surinkti iš gyvūnų, kurie praėjusius trejus metus iki surinkimo buvo nuolat laikomi ūkyje ar ūkiuose, kurie trejus metus atitiko visus 1.3 punkto a–f papunkčiuose išdėstytus reikalavimus, išskyrus tuos atvejus, kai ūkis yra spermos surinkimo centras (su sąlyga, kad spermos surinkimo centras atitinka 1.3 punkto c papunkčio iv įtraukoje nustatytus reikalavimus), arba
- c) surinkti iš gyvūnų, kurie nuo gimimo buvo nuolatos laikomi šalyje ar zonoje, kuriuose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė; arba
- d) jei tai avinių sperma, ji turi būti surinkta iš ARR/ARR priono baltymo genotipo vyriškos lyties gyvūnų, arba
- e) jei tai avių embrionai, jie turi turėti bent vieną ARR alelį.“

6. IX priedas pakeičiamas taip:

„IX PRIEDAS

GYVŲ GYVŪNŲ, EMBRIONŲ, KIAUŠIALAŠČIŲ IR GYVŪNINĖS KILMĖS PRODUKTŲ IMPORTAS Į SAJUNGĄ

B SKYRIUS

Galvijų importas

A SKIRSNIS

Importas iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika nedidelė

Importuojant galvijus iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika nedidelė, turi būti pateiktas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad

- a) gyvūnai yra gimę ir nuolat auginti šalyje ar regione, kurie pagal Komisijos sprendimą 2007/453/EB (*) priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nedidelė;
  - b) gyvūnai yra žymimi naudojant nuolatinę identifikavimo sistemą, leidžiančią atsekti veislinę patelę ir bandą, iš kurios gyvūnas yra kilęs, ir neturėjo sąlyčio su šiais galvijais:
    - i) visais GSE sergančiais gyvūnais,
    - ii) visais galvijais, kurie per pirmus jų gyvenimo metus buvo auginti su GSE sergančiais galvijais pirmais pastarųjų gyvenimo metais ir kurie, kaip nustatyta atlikus tyrimą, tuo laikotarpiu buvo šeriami tais pačiais pašarais, kurie galėjo būti užteršti, arba
    - iii) jeigu antroje įtraukoje nurodyto tyrimo rezultatai neaiškūs – visais galvijais, kilusiais iš tos pačios bandos kaip ir GSE sergantys galvijai, kuriems GSE diagnozuota per 12 mėnesių nuo gimimo,
- ir
- c) jei susijusioje šalyje buvo vietinių GSE atvejų, gyvūnai gimė:
    - i) po tos dienos, kai buvo pradėtas veiksmingai įgyvendinti draudimas šerti atrajotojus mėsos ir kaulų miltais ir spirgais, gautais iš atrajotojų, kaip nustatyta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse, arba
    - ii) po tos dienos, kai gimė paskutinis vietinis GSE sergantis gyvūnas, jei jis gimė po i įtraukoje nurodyto draudimo šerti minėtais pašarais taikymo pradžios.

B SKIRSNIS

Importas iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika kontroliuojama

Importuojant galvijus iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika kontroliuojama, turi būti pateiktas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad:

- a) šalis ar regionas pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika kontroliuojama;
- b) gyvūnai yra žymimi naudojant nuolatinę identifikavimo sistemą, leidžiančią atsekti veislinę patelę ir bandą, iš kurios gyvūnas yra kilęs, ir neturėjo sąlyčio su šiais galvijais:
  - i) visais GSE sergančiais gyvūnais,
  - ii) visais galvijais, kurie per pirmus jų gyvenimo metus buvo auginti su GSE sergančiais galvijais pirmais pastarųjų gyvenimo metais ir kurie, kaip nustatyta atlikus tyrimą, tuo laikotarpiu buvo šeriami tais pačiais pašarais, kurie galėjo būti užteršti, arba

- iii) jeigu antroje įtraukoje nurodyto tyrimo rezultatai neaiškūs – visais galvijais, kilusiais iš tos pačios bandos kaip ir GSE sergantys galvijai, kuriems GSE diagnozuota per 12 mėnesių nuo gimimo,
- c) gyvūnai gimė:
- i) po tos dienos, kai buvo pradėtas veiksmingai įgyvendinti draudimas šerti atrajotojus mėsos ir kaulų miltais ir spirgais, gautais iš atrajotojų, kaip nustatyta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse, arba
  - ii) po tos dienos, kai gimė paskutinis vietinis GSE sergantis gyvūnas, jei jis gimė po i įtraukoje nurodyto draudimo šerti minėtais pašarais taikymo pradžios.

C SKIRSNIS

Importas iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika nenustatyta

Importuojant galvijus iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika nenustatyta, turi būti pateiktas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad:

- a) šalis ar regionas pagal Sprendimą 2007/453/EB yra priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nenustatyta;
- b) atrajotojus draudžiama šerti mėsos ir kaulų miltais ir spirgais, gautais iš atrajotojų, kaip apibrėžta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse, ir tas draudimas šalyje ar regione veiksmingai įgyvendinimas;
- c) gyvūnai yra žymimi naudojant nuolatinę identifikavimo sistemą, leidžiančią atsekti veislinę patelę ir bandą, iš kurios gyvūnas yra kilęs, ir neturėjo sąlyčio su šiais galvijais:
  - i) visais GSE sergančiais gyvūnais,
  - ii) visais galvijais, kurie per pirmus jų gyvenimo metus buvo auginti su GSE sergančiais galvijais pirmais pastarųjų gyvenimo metais ir kurie, kaip nustatyta atlikus tyrimą, tuo laikotarpiu buvo šeriami tais pačiais pašarais, kurie galėjo būti užteršti, arba
  - iii) jeigu antroje įtraukoje nurodyto tyrimo rezultatai neaiškūs – visais galvijais, kilusiais iš tos pačios bandos kaip ir GSE sergantys galvijai, kuriems GSE diagnozuota per 12 mėnesių nuo gimimo,
- d) gyvūnai gimė:
  - i) ne anksčiau kaip praėjus dvejiems metams po tos dienos, kai buvo pradėtas veiksmingai įgyvendinti draudimas šerti atrajotojus mėsos ir kaulų miltais ir spirgais, gautais iš atrajotojų, kaip nustatyta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse, arba
  - ii) po tos dienos, kai gimė paskutinis vietinis GSE sergantis gyvūnas, jei jis gimė po i įtraukoje nurodyto draudimo šerti minėtais pašarais taikymo pradžios.

C SKYRIUS

Galvijų, avių ar ožkų gyvūninių produktų importas

A SKIRSNIS

Produktai

Atsižvelgiant į tai, kuriai GSE rizikos kategorijai priskiriama kilmės šalis, šie galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, kaip apibrėžta toliau nurodytuose Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo punktuose, turi tenkinti šio skyriaus B, C arba D skirsniuose nustatytas sąlygas:

- šviežia mėsa, kaip apibrėžta minėto priedo 1.10 punkte,
- smulkinta mėsa, kaip apibrėžta minėto priedo 1.13 punkte,
- mechaniškai atskirta mėsa, kaip apibrėžta minėto priedo 1.14 punkte,

- mėsos pusgaminiai, kaip apibrėžta minėto priedo 1.15 punkte,
- mėsos gaminiai, kaip apibrėžta minėto priedo 7.1 punkte,
- lydyti gyvūnų riebalai, kaip apibrėžta minėto priedo 7.5 punkte,
- spirgai, kaip apibrėžta minėto priedo 7.6 punkte,
- želatina, kaip apibrėžta minėto priedo 7.7 punkte, išskyrus gautąją iš kailių ir odų,
- kolagenas, kaip apibrėžta minėto priedo 7.8 punkte, išskyrus gautąjį iš kailių ir odų,
- apdoroti skrandžiai, šlapimo pūslės ir žarnos, kaip apibrėžta minėto priedo 7.9 punkte.

B SKIRSNIS

Importas iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika nedidelė

Importuojant A skirsnyje nurodytus galvijų, avių ir ožkų kilmės produktus iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika nedidelė, turi būti pateiktas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad:

- a) šalis ar regionas pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nedidelė;
- b) gyvūnams, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, buvo atlikti *ante-mortem* ir *post-mortem* patikrinimai;
- c) galvijų, avių ir ožkų kilmės produktų sudėtyje nėra šio reglamento V priedo 1 dalyje apibrėžtos nurodytos pavojingos medžiagos ir jie nėra gauti iš tos pavojingos medžiagos;
- d) jeigu gyvūnai, iš kurių gauti galvijų kilmės produktai, yra kilę iš šalies ar regiono, kurie pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika kontroliuojama arba nenustatyta, nukrypstant nuo šio skirsnio c punkto, galima importuoti skerdenas, skerdenų puses arba į ne daugiau kaip tris vientisus gabalus supjaustytas skerdenų puses, taip pat ketvirčius, kurių sudėtyje nėra nurodytos pavojingos medžiagos, išskyrus nugarkaulį, įskaitant nugaros nervų šaknelių mazgus. Kai tokie produktai importuojami, galvijų skerdenos arba vientisi skerdenų gabalai, turintys nugarkaulį, kuris pagal šio reglamento V priedo 1 dalį apibrėžiamas kaip nurodyta pavojinga medžiaga, turi būti žymimi aiškiai matoma raudona juostele ant etiketės, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 13 arba 15 straipsnyje. Be to, prie Reglamento (EB) Nr. 136/2004 2 straipsnio 1 dalyje nurodyto bendrojo veterinarinio įvežimo dokumento (BVĮD) pridedama konkreti informacija apie galvijų skerdenų ar vientisų skerdenų gabalų, iš kurių reikia pašalinti nugarkaulį, skaičių;
- e) galvijų, avių ir ožkų kilmės produktų sudėtyje nėra mechaniškai atskirtos mėsos, gautos iš galvijų, avių ar ožkų kaulų, ir jie nėra gauti iš tos mechaniškai atskirtos mėsos, išskyrus atvejus, kai gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, yra gimę, nuolat auginti ir paskersti šalyje ar regione, kurie pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nedidelė ir kuriuose nebuvo vietinių GSE atvejų;
- f) gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, nebuvo paskersti apsvaiginus į kaukolės ertmę įleidžiant dujų arba nužudyti tokiu pat būdu arba paskersti apsvaiginus perplėšiant jų centrinės nervų sistemos audinius, ilgą strypo formos instrumentą įkišant į kaukolės ertmę, išskyrus atvejus, kai gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, yra gimę, nuolat auginti ir paskersti šalyje ar regione, kurie pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nedidelė;

- g) jeigu gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, yra kilę iš šalies ar regiono, kurie pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nenustatyta, gyvūnai nebuvo šeriami mėsos ir kaulų miltais ar spirgais, kaip apibrėžta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse;
- h) jeigu gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, yra kilę iš šalies ar regiono, kurie pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nenustatyta, produktai buvo pagaminti ir tvarkomi tokiu būdu, kuriuo užtikrinama, kad jų sudėtyje nėra nervinių ar limfinių audinių, paveiktų išimant kaulus, ir jie nėra užteršti tokiais audiniais.

C SKIRSNIS

Importas iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika kontroliuojama

1. Importuojant A skirsnyje nurodytus galvijų, avių ir ožkų kilmės produktus iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika kontroliuojama, turi būti pateiktas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad:
  - a) šalis ar regionas pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika kontroliuojama;
  - b) gyvūnams, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, buvo atlikti *ante-mortem* ir *post-mortem* patikrinimai;
  - c) gyvūnai, iš kurių gauti eksportui skirti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, nebuvo nužudyti apsvaiginus perplėšiant centrinės nervų sistemos audinius, ilgą strypo formos instrumentą įkišant į kaukolės ertmę arba į kaukolės ertmę įleidžiant dujų;
  - d) galvijų, avių ir ožkų kilmės produktų sudėtyje nėra šio reglamento V priedo 1 dalyje apibrėžtos nurodytos pavojingos medžiagos arba mechaniškai atskirtos mėsos, gautos iš galvijų, avių ar ožkų kaulų, ir jie nėra gauti iš tos pavojingos medžiagos ar mechaniškai atskirtos mėsos.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies d punkto, galima importuoti galvijų kilmės produktus – skerdenas, skerdenų puses arba į ne daugiau kaip tris vientisus gabalus supjaustytas skerdenų puses, taip pat ketvirčius, kurių sudėtyje nėra nurodytos pavojingos medžiagos, išskyrus nugarkaulį, įskaitant nugaros nervų šaknelių mazgus.
3. Kai nugarkaulį šalinti reikia, galvijų skerdenos arba vientisi skerdenų gabalai, turintys nugarkaulį, žymimi aiškiai matoma raudona juoste ant etiketės, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 13 arba 15 straipsnyje.
4. Prie Reglamento (EB) Nr. 136/2004 2 straipsnio 1 dalyje nurodyto bendrojo veterinarinio įvežimo dokumento (BVĮD) pridedama informacija apie galvijų skerdenų ar vientisų skerdenų gabalų, iš kurių reikia pašalinti nugarkaulį, skaičių.
5. Jeigu importuojamos apdorotos žarnos, kurių kilmės šalis yra šalis arba regionas, kuriuose GSE rizika nedidelė, turi būti pateiktas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad:
  - a) šalis ar regionas pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika kontroliuojama;
  - b) gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, yra gimę, nuolat auginti ir paskersti šalyje ar regione, kuriuose GSE rizika nedidelė, ir jiems buvo atlikti *ante-mortem* ir *post-mortem* patikrinimai;

- c) jei žarnos yra iš šalies ar regiono, kuriuose buvo vietinių GSE atvejų:
- i) gyvūnai gimė po tos dienos, kai buvo pradėtas įgyvendinti draudimas šerti atrajotojus mėsos ir kaulų miltais ir spirgais, gautais iš atrajotojų, arba
  - ii) galvijų, avių ir ožkų kilmės produktų sudėtyje nėra šio reglamento V priedo 1 dalyje apibrėžtos nurodytos pavojingos medžiagos ir jie nėra gauti iš tos pavojingos medžiagos.

D SKIRSNIS

Importas iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika nenustatyta

1. Importuojant A skirsnyje nurodytus galvijų, avių ir ožkų kilmės produktus iš šalies ar regiono, kuriuose GSE rizika nenustatyta, turi būti pateiktas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad:
  - a) gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, nebuvo šeriami mėsos ir kaulų miltais ar spirgais, gautais iš atrajotojų, kaip apibrėžta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse, ir jiems buvo atlikti *ante mortem* ir *post mortem* patikrinimai;
  - b) gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, nebuvo nužudyti apsvaiginus perplėšiant centrinės nervų sistemos audinius, ilgą strypo formos instrumentą įkišant į kaukolės ertmę arba į kaukolės ertmę įleidžiant dujų;
  - c) galvijų, avių ir ožkų kilmės produktų sudėtyje nėra toliau išvardytų medžiagų ir jie nėra iš jų gauti:
    - i) nurodytos pavojingos medžiagos, kaip apibrėžta šio reglamento V priedo 1 dalyje;
    - ii) nervinių ar limfinių audinių, paveiktų išimant kaulus;
    - iii) mechaniškai atskirtos mėsos, gautos iš galvijų, avių ar ožkų kaulų.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies c punkto, galima importuoti galvijų kilmės produktus – skerdenas, skerdenų puses arba į ne daugiau kaip tris vientisus gabalus supjaustytas skerdenų puses, taip pat ketvirčius, kurių sudėtyje nėra nurodytos pavojingos medžiagos, išskyrus nugarkaulį, įskaitant nugaros nervų šaknelių mazgus.
3. Kai nugarkaulį šalinti reikia, galvijų skerdenos arba vientisi skerdenų gabalai, turintys nugarkaulį, žymimi aiškiai matoma raudona juostele ant etiketės, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 13 arba 15 straipsnyje.
4. Prie Reglamento (EB) Nr. 136/2004 2 straipsnio 1 dalyje nurodyto bendrojo veterinarinio įvežimo dokumento (BVID) pridedama konkreti informacija apie galvijų skerdenų ar vientisų skerdenų gabalų, iš kurių reikia pašalinti nugarkaulį, skaičių.
5. Jeigu importuojamos apdorotos žarnos, kurių kilmės šalis yra šalis arba regionas, kuriuose GSE rizika nedidelė, turi būti pateiktas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad:
  - a) šalis ar regionas pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nenustatyta;
  - b) gyvūnai, iš kurių gauti galvijų, avių ir ožkų kilmės produktai, yra gimę, nuolat auginti ir paskersti šalyje ar regione, kuriuose GSE rizika nedidelė, ir jiems buvo atlikti *ante-mortem* ir *post-mortem* patikrinimai;
  - c) jei žarnos yra iš šalies ar regiono, kuriuose buvo vietinių GSE atvejų:
    - i) gyvūnai gimė po tos dienos, kai buvo pradėtas įgyvendinti draudimas šerti atrajotojus mėsos ir kaulų miltais ir spirgais, gautais iš atrajotojų, arba
    - ii) galvijų, avių ir ožkų kilmės produktų sudėtyje nėra šio reglamento V priedo 1 dalyje apibrėžtos nurodytos pavojingos medžiagos ir jie nėra gauti iš tos pavojingos medžiagos.

D SKYRIUS

Iš galvijų, avių ir ožkų gautų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių importas

A SKIRSNIS

Šalutiniai gyvūniniai produktai

Šis skyrius taikomas toliau išvardytiems šalutiniams gyvūniniams produktams, apibrėžtiems Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 3 straipsnio 1 punkte, ir jų gaminiams, apibrėžtiems to straipsnio 2 punkte, su sąlyga, kad jie yra galvijų, avių ir ožkų kilmės:

- a) lydytiems riebalams, gautiems iš 2 kategorijos medžiagos, skirtiems naudoti kaip organinės trąšos arba dirvožemį gerinančios medžiagos, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 3 straipsnio 22 punkte;
- b) kaulams ir kaulų produktams, gautiems iš 2 kategorijos medžiagos;
- c) lydytiems riebalams, gautiems iš 3 kategorijos medžiagos, skirtiems naudoti kaip organinės trąšos, dirvožemį gerinančios medžiagos arba pašarai, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 3 straipsnio atitinkamai 22 ir 25 punktuose, arba kaip pradinės medžiagos jiems gaminti;
- d) gyvūnų augintinių ėdalui, įskaitant šunų kramtalus;
- e) kraujo produktams;
- f) perdirbtiems gyvūniniams baltymams;
- g) kaulams ir kaulų produktams, gautiems iš 3 kategorijos medžiagos;
- h) želatinai ir kolagenui, gautiems iš kitų nei kailiai ir odos medžiagų;
- i) c–h punktuose nenurodytoms 3 kategorijos medžiagoms ir jų gaminiams, išskyrus:
  - i) žalius kailius ir odas, apdorotus kailius ir odas;
  - ii) želatiną ir kolageną, gautus iš kailių ir odų;
  - iii) riebalų gaminius.

B SKIRSNIS

Veterinarijos sertifikato reikalavimai

Importuojant A skirsnyje nurodytus šalutinius gyvūninius produktus ir šalutinių gyvūninių produktų gaminius, gautus iš galvijų, avių ir ožkų, turi būti pridėdamas užpildytas veterinarijos sertifikatas, kuriame patvirtinama, kad:

- a) gyvūniniai šalutiniai produktai arba gyvūninių šalutinių produktų gaminiai yra tokie:
  - i) jų sudėtyje nėra šio reglamento V priedo 1 dalyje apibrėžtos nurodytos pavojingos medžiagos ir jie nėra gauti iš tos pavojingos medžiagos, ir
  - ii) jų sudėtyje nėra mechaniškai atskirtos mėsos, gautos iš galvijų, avių ar ožkų kaulų, ir jie nėra gauti iš tos mechaniškai atskirtos mėsos, išskyrus atvejus, kai gyvūnai, iš kurių gauti šalutiniai gyvūniniai produktai arba jų gaminiai, yra gimę, nuolat auginti ir paskersti šalyje ar regione, kurie pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nedidelė ir kuriuose nebuvo vietinių GSE atvejų, ir
  - iii) jie gauti iš gyvūnų, kurie nebuvo nužudyti apsvaiginus perplėšiant centrinės nervų sistemos audinius, ilgą strypo formos instrumentą įkišant į kaukolės ertmę arba į kaukolės ertmę įleidžiant dujų, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra gimę, nuolat auginti ir paskersti šalyje ar regione, kurie pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nedidelė, arba

- b) šalutinių gyvūninių produktų arba jų gaminių sudėtyje nėra galvijų, avių ir ožkų medžiagų, išskyrus medžiagas, gautas iš gyvūnų, gimusių, nuolat augintų ir paskerstų šalyje ar regione, kurie pagal Sprendimą 2007/453/EB priskiriami šalims ar regionams, kuriuose GSE rizika nedidelė.

Be šio skirsnio a ir b punktuose nustatytų patvirtinimų, importuojant A skirsnyje nurodytus pašarams skirtus šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, kurių sudėtyje yra avių ar ožkų pieno ar pieno produktų, turi būti pateikiamas užpildytas veterinarijos sertifikatas, kuriame patvirtinama, kad:

- c) avys ir ožkos, iš kurių buvo gauti tie šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, nuo jų gimimo buvo nuolat laikomos šalyje, kurioje laikomasi šių sąlygų:
- i) privaloma pranešti apie klasikinę skrepio ligą;
  - ii) veikia informavimo, priežiūros ir stebėsenos sistema;
  - iii) avių ar ožkų ūkiuose įtarus USE arba patvirtinus klasikinės skrepio ligos atvejį, tiems ūkiams taikomi oficialūs apribojimai;
  - iv) klasikinė skrepio liga užkrėstos avys ir ožkos bei avinai ir ožiai nužudomi ir visiškai sunaikinami;
  - v) avis ir ožkas draudžiama šerti atrajotojų kilmės mėsos ir kaulų miltais ar spirgais, kaip apibrėžta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse, ir šis draudimas buvo veiksmingai įgyvendinamas visoje šalyje mažiausiai praėjusius septynerius metus;
- d) avių arba ožkų pienas ir pieno produktai gauti iš ūkių, kuriuose nėra nustatyta oficialių apribojimų dėl įtariamos USE;
- e) avių arba ožkų pienas ir pieno produktai gauti iš ūkių, kuriuose praėjusius septynerius metus nebuvo diagnozuota klasikinės skrepio ligos atvejų arba kuriuose, nustačius klasikinės skrepio ligos atvejį:
- i) visos ūkyje esančios avys ir ožkos nužudytos ir sunaikintos ar paskerstos, išskyrus veislinius ARR/ARR genotipo avinus, veislines avis, turinčias ne mažiau kaip vieną ARR alelį ir neturinčias VRQ alelių, ir kitas avis, turinčias ne mažiau kaip vieną ARR alelį, arba
  - ii) visi gyvūnai, kuriems patvirtinta klasikinė skrepio liga, nužudyti ir sunaikinti, ir ūkyje mažiausiai dvejus metus nuo paskutinio klasikinio skrepio ilgos atvejo patvirtinimo buvo vykdoma intensyvesnė USE stebėseną, įskaitant tyrimus USE nustatyti, taikant laboratorinius metodus, nustatytus X priedo C skyriaus 3.2 punkte, kai tiriami visi toliau nurodyti vyresni nei 18 mėnesių gyvūnai, išskyrus ARR/ARR genotipo avis (ir gautas neigiamas rezultatas):
    - gyvūnai, kurie buvo paskersti žmonių maistui, ir
    - gyvūnai, kurie nugaišo arba buvo nužudyti ūkyje, bet kurie nebuvo nužudyti pagal ligos likvidavimo programą.

E SKYRIUS

Avių ir ožkų importas

Importuojant į Sąjungą avis ir ožkas turi būti pateikiamas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad gyvūnai nuo jų gimimo buvo nuolat laikomi šalyje, kurioje laikomasi šių sąlygų:

- 1) privaloma pranešti apie klasikinę skrepio ligą;
- 2) veikia informavimo, priežiūros ir stebėsenos sistema;
- 3) klasikinė skrepio liga užkrėstos avys ir ožkos nužudomos ir visiškai sunaikinamos;
- 4) avis ir ožkas draudžiama šerti atrajotojų kilmės mėsos ir kaulų miltais ar spirgais, kaip apibrėžta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse, ir šis draudimas buvo veiksmingai įgyvendinamas visoje šalyje mažiausiai praėjusius septynerius metus;

be sąlygų, nurodytų 1–4 dalyse, veterinarijos sertifikate turi būti patvirtinta, kad:

- 5) kai į Sąjungą importuojamos veisti numatytos avys ir ožkos, skirtos valstybėms narėms, išskyrus tas, kuriose klasikinės skrepio ligos rizika nedidelė arba vykdoma patvirtinta nacionalinė skrepio ligos kontrolės programa, ir kurios nurodytos VIII priedo A skyriaus A skirsnio 3.2 punkte, turi būti laikomasi šių sąlygų:
  - a) importuojamos avys ir ožkos yra iš ūkio ar ūkių, kurie atitinka VIII priedo A skyriaus A skirsnio 1.3 punkte nurodytas sąlygas, arba
  - b) tai yra ARR/ARR priono baltymo genotipo avys ir jos yra iš ūkio, kuriam per pastaruosius dvejus metus nebuvo taikomas nė vienas oficialus judėjimo apribojimas dėl GSE ir klasikinės skrepio ligos;
- 6) kai į Sąjungą importuojamos avys, numatytos visoms paskirtims, išskyrus nedelsiant skersti, skirtos valstybei narei, kurioje klasikinės skrepio ligos rizika yra nedidelė arba vykdoma patvirtinta nacionalinė skrepio ligos kontrolės programa ir kuri nurodyta VIII priedo A skyriaus A skirsnio 3.2 punkte, turi būti laikomasi šių sąlygų:
  - a) gyvūnai atvežti iš ūkio ar ūkių, kurie atitinka VIII priedo A skyriaus A skirsnio 1.2 punkte nurodytas sąlygas, arba
  - b) tai yra ARR/ARR priono baltymo genotipo avys ir jos yra iš ūkio, kuriam per pastaruosius dvejus metus nebuvo taikomas nė vienas oficialus judėjimo apribojimas dėl GSE ir klasikinės skrepio ligos.

F SKYRIUS

Gyvūninių produktų iš ūkiuose auginamų ir laukinių elninių šeimos gyvūnų importas

1. Kai šviežia mėsa, malta mėsa, mėsos pusgaminiai ir mėsos produktai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo atitinkamai 1.10, 1.13, 1.15 ir 7.1 punktuose, gauti iš ūkiuose auginamų elninių šeimos gyvūnų, yra importuojami į Sąjungą iš Kanados ar Jungtinių Amerikos Valstijų, prie veterinarijos sertifikatų pridedama produktų kilmės šalies kompetentingos institucijos pareigūno pasirašyta deklaracija, kurios tekstas yra toks:

„Šis produktas sudarytas arba gautas tik iš ūkiuose auginamų elninių gyvūnų, histopatologiniu, imunohistocheminiu ar kitu kompetentingos institucijos patvirtintu diagnostikos metodu patikrintų dėl lėtinės nykimo ligos, mėsos, išskyrus subproduktus ir nugaros smegenis, ir gauti neigiami rezultatai, be to, jis nėra gautas iš gyvūnų, kilusių iš bandos, kurioje patvirtinta arba oficialiai įtariama lėtinio nykimo liga.“

2. Kai šviežia mėsa, malta mėsa, mėsos pusgaminiai ir mėsos produktai, apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 853/2004 I priedo atitinkamai 1.10, 1.13, 1.15 ir 7.1 punktuose, gauti iš laukinių elninių šeimos gyvūnų, yra importuojami į Sąjungą iš Kanados ar Jungtinių Amerikos Valstijų, prie veterinarijos sertifikatų pridedama produktų kilmės šalies kompetentingos institucijos pareigūno pasirašyta deklaracija, kurios tekstas yra toks:

„Šis produktas sudarytas arba gautas tik iš laukinių elninių gyvūnų, histopatologiniu, imunohistocheminiu ar kitu kompetentingos institucijos patvirtintu diagnostikos metodu patikrintų dėl lėtinės nykimo ligos, mėsos, išskyrus subproduktus ir nugaros smegenis, ir gauti neigiami rezultatai, be to, jis nėra gautas iš gyvūnų, kilusių iš regiono, kuriame per pastaruosius trejus metus patvirtinta arba oficialiai įtariama lėtinio nykimo liga.“

H SKYRIUS

Avinų ir ožių spermos bei avių ir ožkų embrionų importas

Importuojant į Sąjungą avinų ir ožių spermą bei avių ir ožkų embrionus turi būti pateikiamas veterinarijos sertifikatas, kuriuo patvirtinama, kad:

- 1) gyvūnai donorai nuo jų gimimo buvo nuolat laikomi šalyje, kurioje laikomasi šių sąlygų:
  - a) privaloma pranešti apie klasikinę skrepio ligą;
  - b) veikia informavimo, priežiūros ir stebėsenos sistema;

- c) klasikine skrepio liga užkrėstos avys ir ožkos bei avinai ir ožiai nužudomi ir visiškai sunaikinami;
  - d) avis ir ožkas draudžiama šerti atrajotojų kilmės mėsos ir kaulų miltais ar spirgais, kaip apibrėžta OIE Sausumos gyvūnų sveikatos kodekse, ir šis draudimas buvo veiksmingai įgyvendinamas visoje šalyje mažiausiai praėjusius septynerius metus, ir
- 2) gyvūnai donorai paskutinius trejus metus iki eksportuotinos spermos ar embrionų surinkimo buvo nuolat laikomi ūkyje arba ūkiuose, kurie per tą laikotarpį atitiko visus reikalavimus, išdėstytus VIII priedo A skyriaus A skirsnio 1.3 punkto a–f papunkčiuose, išskyrus atvejus, kai ūkis yra spermos surinkimo centras (su sąlyga, kad spermos surinkimo centras atitinka 1.3 punkto c papunkčio iv įtraukoje nustatytus reikalavimus), arba
- a) jei tai avinų sperma – ji turi būti surinkta iš ARR/ARR priono baltymo genotipo vyriškos lyties gyvūnų, arba
  - b) jei tai avių embrionai, jie turi turėti bent vieną ARR alelį.

(*) 2007 m. birželio 29 d. Komisijos sprendimas 2007/453/EB, nustatantis valstybių narių ar trečiųjų šalių ar jų regionų būklę, atsižvelgiant į GSE, pagal jų GSE riziką (OL L 172, 2007 6 30, p. 84).“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/1397**2016 m. rugpjūčio 18 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienes duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 18 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu*

Jerzy PLEWA

*Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato generalinis
direktorius*⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 671.⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MA	148,1
	ZZ	148,1
0707 00 05	TR	158,2
	ZZ	158,2
0709 93 10	TR	135,1
	ZZ	135,1
0805 50 10	AR	181,3
	CL	137,8
	MA	99,8
	TR	154,0
	UY	201,1
	ZA	162,7
	ZZ	156,1
	ZZ	156,1
0806 10 10	EG	219,6
	TR	148,9
	ZZ	184,3
0808 10 80	AR	121,0
	BR	102,1
	CL	104,6
	CN	125,7
	NZ	130,5
	US	141,5
	UY	93,8
	ZA	91,0
	ZZ	113,8
	ZZ	113,8
0808 30 90	AR	93,2
	CL	121,2
	TR	141,3
	ZA	110,9
	ZZ	116,7
0809 30 10, 0809 30 90	TR	130,5
	ZZ	130,5

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT